

Lege
privind exercitarea profesiilor în sistemul de sănătate și pentru modificarea
și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și
calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

Titlul I Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta lege reglementează un cadru unitar de exercitare a profesiilor în sistemul de sănătate, care să contribuie la siguranța pacienților și la îmbunătățirea calității serviciilor de sănătate, prin:

- a) stabilirea condițiilor în care persoanele care exercită profesii în sistemul de sănătate au pregătirea necesară pentru practicarea profesiei în domeniul sănătății, alte calificări profesionale, dacă este cazul, cunoștințe și aptitudini necesare pentru exercitarea profesiei;
- b) crearea unui corp profesionist pentru îngrijirea sănătății;
- c) facilitarea cooperării între profesioniștii din sistemul de sănătate.

Art. 2

În cadrul sistemului de sănătate își exercită profesia, următoarele categorii de personal:

- a) personal cu studii universitare medicale sau nemedicale;
- b) personal cu studii postliceale sau medii medicale sau nemedicale;
- c) personal sanitar auxiliar.

Art. 3

(1) Profesiile din sistemul de sănătate reglementate la nivelul Uniunii Europene, care beneficiază de recunoaștere automată în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea procedurilor de recunoaștere automată, sunt cele de medic, farmacist, medic dentist, asistent medical generalist și moașă și se exercită în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(2) Personalul cu studii universitare cuprinde, pe lângă profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene și alte categorii de personal, precum biochimisti, biologi, chimiști, psihologi, dieteticieni, fizioterapeuți și alt personal de specialitate cu studii superioare, care lucrează în domeniul prevenirii, menținerii și îmbunătățirii stării de sănătate a populației.

(3) Atribuțiile personalului prevăzut la alin. (2) sunt reglementate prin prevederi legale specifice, iar obligațiile ce le revin în cadrul spitalelor sunt stabilite prin regulamentele de organizare și funcționare ale acestora.

(4) Prin excepție de la alin. (3) profesiile de dietetician, fizioterapeut, biochimist, biolog, chimist sunt reglementate prin prezenta lege.

(5) Personalul de specialitate cu studii superioare are obligația să participe, potrivit pregătirii sale, la activitatea de acordare a asistenței medicale populației.

Art. 4

(1) Personalul cu studii postliceale sau medii medicale sau nemedicale, care exercită profesii nereglementate la nivelul Uniunii Europene este constituit din laboranți, tehnicieni și alte categorii de personal cu pregătire de specialitate.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) își desfășoară activitatea sub îndrumarea și controlul direct al personalului cu studii universitare medicale sau nemedicale.

Art. 5

Personalul sanitar auxiliar cuprinde:

- a) infirmiere, îngrijitori, brancardieri, ambulanțieri, registratori medicali
- b) alt personal, precum: personalul care asigura curățenia și păstrarea igienei unitatilor sanitare, pregătirea materialelor și echipamentelor necesare activitatii medicale și de îngrijire, însoțirea la nevoie a bolnavilor spitalizați, îndeplinirea altor sarcini prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare al spitalelor.

Art. 6

Personalul din sistemul de sănătate are dreptul de a exercita profesia potrivit pregătirii profesionale dobândite, în condițiile stabilite de prevederile legale în vigoare.

Art. 7

Principalele obligații ale personalului din sistemul de sănătate sunt:

- a) promovarea și menținerea sănătății, prevenirea îmbolnăvirilor, vindecarea bolnavilor sau atenuarea durerilor, conform pregătirii profesionale;
- b) respectarea prevederilor legale în vigoare privind drepturile pacienților;
- c) acordarea asistenței medicale de urgență pacienților care au nevoie, potrivit pregătirii profesionale;
- d) eliberarea și păstrarea documentelor medicale, cu respectarea confidențialității informațiilor, conform prevederilor legale în vigoare;
- e) menținerea și îmbunătățirea pregătirii profesionale;
- f) încheierea asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, în condițiile legii.

Titlul II Profesia de medic

Cap. I Dispoziții generale

Art. 8

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de medic.

(2) Profesia de medic se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în medicină, care pot fi:

- a) cetățeni români;
- b) cetățeni ai unui stat membru UE, ai unui stat aparținând SEE sau ai Confederației Elvețiene
- c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
- d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
- f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre;
- g) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a UE eliberată în România sau de un alt stat membru al UE.

Art. 9

Pentru exercitarea profesiei de medic, persoanele prevăzute la art. 8 alin. (2) trebuie să îndeplinescă următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să comunice bine cu pacienții ;
- c) să fie un bun organizator al actului medical;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 10

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diplomă de medic, eliberată de o instituție de învățământ superior medico-farmaceutic acreditată din România;
- b) adeverință de absolvire a studiilor, eliberată la cererea absolventului, ca urmare a finalizării complete a studiilor, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;
- c) certificatul de medic specialist, eliberat de Ministerul Sănătății;
- d) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de medic și respectiv de medic specialist, eliberate conform normelor europene, de un stat membru;
- e) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de medic și respectiv de medic specialist, dobândite într-un stat terț și recunoscute de un stat membru, în baza unei experiențe profesionale de 3 ani a titularului pe teritoriul statului care a recunoscut respectivul titlu de calificare sau echivalente în România, în condițiile legii.

(3) În înțelesul prezentului titlu, termenul medici cetățeni ai unui stat membru desemnează, prin asimilare, și medicii aflați în situațiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. d), f) și g).

Art. 11

(1) Titlurile de calificare în medicină obținute în afara României și a statelor membre se recunosc sau se echivalează potrivit legii de Ministerul Educației Naționale

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) fac titlurile de calificare în medicina care au fost recunoscute de un state membru. pentru care recunoașterea se face de către Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Medicilor din România.

Cap. II Nedemnități și incompatibilități

Art. 12

Este nedemn de a exercita profesia de medic:

- a) medicul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei de medic și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- b) medicul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 13

(1) Exercitarea profesiei de medic este incompatibilă cu:

- a) calitatea de angajat sau colaborator al unităților de producție ori de distribuție de produse farmaceutice sau materiale sanitare;
- b) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei medicale.

- (2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.
- (3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, medicul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.
- (4) La sesizarea oricărei persoane sau a medicului în cauză, a unei instituții sau autorități interesate, președintele colegiului din care face parte medicul poate institui o comisie specială, pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 medici specialiști cu minim 5 ani vechime din specialitatea în care este confirmatcel în cauză, pentru a confirma sau a infirma situația de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de medic

Art. 14

- (1) Medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 exercită profesia pe baza certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România, denumit în continuare CMR, avizat anual în temeiul asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv.
- (2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României, medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea înscrierii în CMR. Accesul la activitățile de medic pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.
- (3) Certificatul de membru al CMR se acordă pe baza următoarelor acte:
- a) documentele care atestă formarea în profesie;
 - b) certificatul de sănătate;
 - c) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
 - d) certificatul de cazier judiciar.
- (4) Certificatul de membru devine operativ numai după încheierea asigurării de răspundere civilă.

Art. 15

- (1) Medicii se pensionează la vârsta de 67 de ani, indiferent de sex.
- (2) La cerere, medicii se pot pensiona în condițiile cadrului normativ în vigoare privind sistemul unitar de pensii publice.
- (3) În unitățile sanitare publice, medicii membri titulari sau membri corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari și cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe medicale, care desfășoară activități medicale, pot continua, la cerere, activitatea medicală până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Peste această vârstă medicii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale pot fi menținuți în activitate conform dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 264/2004 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Medicale, cu modificările și completările ulterioare. De același drept pot beneficia și medicii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române.
- (4) Medicii care au depășit limita de vârstă prevăzută la alin. (1) pot profesa în continuare în unități sanitare private, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru și a avizului anual al CMR, eliberat pe baza certificatului de sănătate și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv.
- (5) În cazul unităților sanitare publice care înregistrează deficit de personal medical, precum și al unităților sanitare publice aflate în zone defavorizate, medicii își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, la propunerea unității sanitare publice, cu avizul anual al CMR, prin colegiile teritoriale județene, respectiv al municipiului București și cu aprobarea ordonatorului principal de credite, până la ocuparea posturilor prin concurs.

(6) Medicii care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută la alin. (1) nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al direcțiilor de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul spitalelor publice și al oricărei alte unități sanitare publice.

(7) Medicii deținuți sau internați din motive politice, aflați în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pot fi menținuți, la cerere, în activitatea profesională, pe baza certificatului anual de sănătate. Aceste prevederi se aplică și medicilor care, din motive politice, au fost obligați să își întrerupă studiile o anumită perioadă, obținându-și licența cu întârziere, ori celor care au fost împiedicați să își reia activitatea profesională.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), medicii din unitățile sanitare publice, precum și medicii de familie, pot continua activitatea, la cerere, cu avizul unității sanitare publice. Continuarea activității se face prin prelungiri anuale, pe baza certificatului de membru și a avizului anual al CMR, a certificatului de sănătate și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv. Necesitatea prelungirii activității se stabilește de către o comisie organizată la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București, alcătuită din:

- un reprezentant al casei de asigurări de sănătate județene sau a municipiului București;
- un reprezentant al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;
- un reprezentant al colegiului județean al medicilor sau al municipiului București

(9) Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin. (3), (4) și (5)) nu necesită avizul comisiei prevăzute la alineatul (8).

(10) Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin. (3), (4) și (8) pot avea relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, direct sau indirect, prin intermediul furnizorilor de servicii medicale până la împlinirea vârstei de 75 de ani. Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin.(5) și (7) pot avea relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, direct sau indirect, prin intermediul furnizorilor de servicii medicale, pe perioada menținerii în activitate.

(11) Criteriile și condițiile privind menținerea în activitate a vârsta limită de pensionare, în condițiile prevăzute de alin (5) și (7), se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea CMR și CNAS

Art. 16

(1) În cazul în care un medic își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, CMR atestă/reatestă competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității medicale.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și atestare a nivelului profesional se stabilește de către Consiliul Național al CMR.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și medicilor cetățeni ai unui stat membru.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de medic

Art. 17

(1) În vederea asigurării stării de sănătate, pe tot timpul exercitării profesiei, medicul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(2) Deciziile și hotărârile cu caracter medical sunt luate avându-se în vedere drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea

demnității umane, principiile eticii și deontologiei medicale, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

Art. 18

(1) În scopul asigurării în orice împrejurare a intereselor pacientului, profesia de medic are la baza exercitării sale independența și libertatea profesională a medicului, precum și dreptul de decizie asupra hotărârilor cu caracter medical.

(2) Având în vedere natura profesiei de medic și obligațiile fundamentale ale medicului față de pacientul său, medicul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art 19

(1) Formele de exercitare a profesiei de medic, de către medicii care au obținut certificatul de membru al CMR, sunt:

- a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;
- b) în regim independent prin cabinete de practică independentă, organizate în condițiile legii;
- c) ca persoană fizică independentă.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza certificatului de membru al CMR și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază medicul.

Art. 20

(1) Prin excepție de la prevederile art. 19, medicii cetățeni ai unui stat terț titulari ai Cărții Albastre a UE eliberată în România sau de un alt stat membru al UE, membri ai Colegiului Medicilor din România, pot exercita profesia în primii 2 ani numai în regim salarial în unitățile sanitare publice care înregistrează un deficit minim de 30% din necesarul de medici specialişti confirmați în specialitatea solicitantului, fără concurs, prin excepție de la prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

(2) Lista unităților sanitare publice prevăzute la alin. (1) cuprinzând oferta de posturi vacante de medic specialist, precum și procedura de încadrare se publică pe site-ul Ministerului Sănătății.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin (1) încadrarea în alte unități sanitare publice decât cele menționate la alin. (1) se face numai prin examen/concurs.

(4) Remunerarea medicilor cetățeni ai unui stat terț încadrați în unitățile sanitare publice prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea prevederilor legale privind salarizarea în sistemul public.

Art. 21

Medicii care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul titlu pentru a exercita activitățile de medic de medicină generală și care nu au dobândit un titlu de medic specialist în una din specialitățile medicale, clinice și paraclinice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, exercită profesia cu competențe limitate, sub îndrumarea și supravegherea unui medic de medicină generală cu drept de liberă practică, respectiv a unui medic specialist cu drept de liberă practică, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare

Art. 22

(1) Medicii prevăzuți la art. 21 pot exercita profesia numai în regim salarial în unități sanitare publice sau private, precum și în cabinete de practică independentă, în funcția de medic. Aceștia nu pot fi încadrați în serviciile de ambulanță și nu pot intra în relație contractuală directă cu casele de asigurări de sănătate;

(2) Medicii cetățeni ai unui stat terț posesori ai Cărții albastre a UE, membri ai Colegiului Medicilor din România pot dobândi calitatea de persoană fizică independentă și pot înființa cabinete de practică independentă, numai după expirarea termenului prevăzut la art. 20.

Art. 23

Pentru accesul la una dintre activitățile de medic, medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un alt stat membru, prestează temporar sau ocazional servicii medicale pe teritoriul României, fără a fi obligați să se înscrie în CMR, dar cu notificarea prealabilă a acestuia cu minim 30 de zile înainte de prestarea activității.

Art. 24

Medicii cetățeni ai unui stat terț titulari ai Cărții Albastre a UE eliberată în România sau de un alt stat membru al UE exercită profesia de medic în regim salarial și/sau independent, cu respectarea prevederilor art. 21 lit. b), precum și cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru medicii cetățeni români membri ai Colegiului Medicilor din România.

Cap. V Exercițarea profesiei

Art. 25

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de medic se realizează de către CMR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 26

În legătură cu exercițarea profesiei și în limita competențelor profesionale, medicului nu îi pot fi impuse îngrădiri privind prescripția și recomandările cu caracter medical, avându-se în vedere caracterul umanitar al profesiei de medic, obligația medicului de arăta respect față de ființa umană și de loialitate față de pacientul său, precum și dreptul medicului de a prescrie și de a recomanda tot ceea ce este necesar din punct de vedere medical pacientului.

Art. 27

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, de urgență ori când pacientul sau reprezentanții legali ori numiți ai acestuia sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau consimțământul, medicul acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri o intervenție medicală.

(2) Responsabilitatea medicală încetează în situația în care pacientul nu respectă prescripția sau recomandarea medicală.

Art. 28

(1) La primirea în rândurile CMR, medicul va depune jurământul lui Hipocrate în formularea modernă adoptată de Asociația Medicală Mondială în cadrul Declarației de la Geneva din anul 1975:

"Odată admis printre membrii profesiunii de medic:

Mă angajez solemn să-mi consacru viața în slujba umanității;

Voi păstra profesorilor mei respectul și recunoștința care le sunt datorate;

Voi exercita profesiunea cu conștiință și demnitate;

Sănătatea pacienților va fi pentru mine obligația sacră;

Voi păstra secretele încredințate de pacienți, chiar și după decesul acestora;

Voi menține, prin toate mijloacele, onoarea și nobila tradiție a profesiunii de medic;

Colegii mei vor fi frații mei;

Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, partid sau stare socială;

Voi păstra respectul deplin pentru viața umană de la începuturile sale chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității.

Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!"

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și:

a) medicilor cetățeni români stabiliți în străinătate și care doresc să exercite profesia în România;

b) medicilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți în România;

c) medicilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru și care solicită intrarea în profesie în România;

d) medicilor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. c), e) și g).

(3) Medicii prevăzuți la alin. (2) lit. b) și c) pot depune jurământul în limba română sau în una dintre limbile oficiale ale UE.

Art. 29

(1) Profesia de medic se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 8 care îndeplinesc următoarele condiții:

a) dețin un titlu de calificare în medicină;

b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitare sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;

c) sunt apti din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic;

d) sunt membri ai CMR;

e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii medicale pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CMR.

(2) Medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia de medic cu aceleași drepturi și obligații ca și medicii cetățeni români membri ai CMR.

Art. 30

(1) Profesia de medic se exercită în România de către persoanele care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2), cu titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

a) licențiat al facultății de medicină ;

b) medic rezident;

c) medic absolvent al rezidențiatului care nu a promovat examenul de specialist;

d) medic specialist în una dintre specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medical;

e) medic specialist în una din specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medical, care efectuează pregătirea în rezidențiat într-o nouă specialitate;

f) medicul confirmat specialist în mai multe specialități.

(2) Medicii prevăzuți la alin (1) li.a)-c) au drept de practică supravegheată putând să desfășoare profesia numai sub îndrumarea și supravegherea unui medic specialist, conform legii. Medicii prevăzuți la alin (1) lit d) și lit.f) au drept de liberă practică. Medicii prevăzuți la alin (1) lit.e) au drept de liberă practică în specialitatea sau specialitățile în care au fost confirmați medici specialiști și drept de liberă practică supravegheată în specialitatea în care se pregătesc în cadrul rezidențiatului.

(3) Medicul de medicină generală poate fi:

a) absolventul facultății de medicină sau pediatrie din România, promoție anterioară anului 2005, care nu a dobândit calificarea de medic specialist, dar a întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi;

b) titularul diplomei de medic, obținută anterior anului 2005 în străinătate și echivalată în România, care nu a dobândit calificarea de medic specialist, dar a întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi.

(4) De prevederile alin. (1), lit.a) nu beneficiază și absolvenții licențiați ai facultăților de medicină promoții anterioare anului 2005, care până la data adoptării prezentei legi nu au efectuat sau nu au finalizat stagiatura cu durata de un an, precum și medicii care au obținut diploma de licență în străinătate, recunoscută în condițiile legii, în România începând cu anul 2005 și care nu au obținut dreptul de liberă practică sub incidența actelor normative anterioare.

Art.31

(1) Prin excepție de la prevederile art.30, alin (1), profesia de medic poate fi exercitat și de medicul de medicină generală care:

a) a absolvit facultatea de medicină sau pediatrie din România, promoție anterioară anului 2005, nu a dobândit calificarea de medic specialist, dar a întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi;

b) a obținut diploma de medic anterior anului 2005 în străinătate și echivalată în România, care nu a dobândit calificarea de medic specialist, dar a întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi.

(2) Medicii prevăzuți la alin (1) sunt asimilați medicilor specialiști medicină de familie și au drept de liberă practică.

(3) De prevederile alin(2) nu beneficiază absolvenții licențiați ai facultăților de medicină promoții anterioare anului 2005m care până la data adoptării prezentei legi nu au efectuat sau nu au finalizat stagiatura cu durată de unan, precum și medicii caua au obșinut diploma de licență în străinătate și cărora aceasta le-a fost recunoascută în România începând cu anul 2005 și care nu au obținut dreptul de liberă practică sub încădența actelor normative anteriare

Art. 32

Principalele responsabilități ale medicului de medicină generală sunt:

a) să asigure prevenirea, depistarea, diagnosticul, tratamentul și urmărirea bolilor, precum și educația privind sănătatea;

b) să orienteze pacienții săi, conform nevoilor, în cadrul sistemului de sănătate;

c) să urmărească aplicarea tratamentelor medicale necesare pacienților săi;

d) să asigure aplicarea individualizată a protocoalelor și recomandărilor pentru afecțiunile ce necesită îngrijiri medicale prelungite și să contribuie la urmărirea bolilor cronice, în cooperare cu ceilalți profesioniști care participă la îngrijirea pacientului;

e) să asigure sinteza informațiilor transmise de către diferiți profesioniști din sistemul de sănătate;

f) să administreze și să coordoneze îngrijirile medicale cu scop paliativ;

g) să contribuie la acțiunile de prevenire și depistare a bolilor;

h) să participe la asigurarea continuității asistenței medicale, în condițiile legii.

Art. 33

Principalele responsabilități ale medicului specialist sunt:

a) să realizeze o evaluare de specialitate a pacientului, în privința diagnosticului și terapiei;

b) să pună în aplicare tratamentul potrivit;

c) să monitorizeze pacienții, ghidurilor de practică și protocoalelor terapeutice pentru fiecare specialitate

d) să contribuie la acțiunile de prevenire și educare pentru sănătate;

e) să participe la asigurarea permanenței asistenței medicale, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 34

Medicul specialist colaborează cu alți medici specialiști, medici de familie sau medici medicină generală, pentru monitorizarea comună a pacientului și pentru aplicarea tratamentelor și procedurilor terapeutice necesare fiecărui pacient.

Art. 35

În activitatea pe care o desfășoară medicii de familie, precum și medicii specialiști din ambulatoriile de specialitate, aceștia au obligația de a , contribui la prevenirea spitalizărilor inutile sau care pot fi evitate.

Art. 36

(1) Medicii cetățeni români, ai unui stat membru sau ai unui stat terț, care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a profesiei prevăzute la prezentul titlu, pot fi autorizați individual cu caracter temporar, prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul CMR, numai în vederea exercitării unor funcții didactice sau/și cercetare, în condițiile în care aceste persoane au exercitat sau să exercite funcții medicale și universitare sau de cercetare, în calitate de medic, de cel puțin șase ani.

(2) Medicii cetățeni români, ai unui stat membru sau ai unui stat terț, care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a profesiei prevăzute de prezentul titlu pot fi autorizați individual de Ministerul Sănătății, cu scopul exercitării temporare a activităților de medic într-un spital clinic, cu condiția ca aceste persoane să justifice calitatea lor de medic, precum și o funcție cadrul unui spital, de cel puțin trei ani.

(3) Durata maximă pentru exercitarea activităților prevăzute la alin (1) și (2), precum și procedura autorizare temporară sunt stabilite prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul CMR.

Art. 37 În cazurile prevăzute la art. 30 alin. (1), medicii care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) exercită profesia cu drept de liberă practică.

Art. 38

Exercitarea efectivă de către medicii care au obținut drept de liberă practică a activităților profesionale de medic, cu normă întreagă sau echivalent de fracții de normă, și cu respectarea celorlalte condiții de exercitare prevăzute de lege, constituie experiență profesională de medic.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale medicilor cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei de medic în situația stabilirii pe teritoriul României

Art. 39

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările medicilor cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de medic se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CMR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) primește certificatul de membru al CMR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi extins cu o lună în situațiile în care recunoașterea profesională se face pe baza principiilor Regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale. În acest caz se prelungește corespunzător și perioada de valabilitate prevăzută la alin. (7).

(4) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

- a) copia documentului care atestă cetățenia;
 - b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de medic, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;
 - c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență în cazul medicilor care întrunesc cerințele de formare prevăzute de normele UE, prin care se atestă că titlul de calificare este cel prevăzut la anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007 pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană, cu modificările și completările ulterioare;
 - d) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;
- certificatul medical sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;
- f) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(5) În situația titlurilor de calificare de medic și medic specialist a căror recunoaștere intră sub incidența Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesare stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(6) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 40

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 38 alin. (4) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de medicul în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 38 alin. (4) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 41

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a medicilor care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente

române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 42

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Sănătății informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ.

Art. 43

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către medicii prevăzuți la art. 8 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 44

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de medic eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că medicul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de medic, care include o formare de medic urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic, dacă:

a) formarea de medic asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic;

b) titlul de calificare de medic eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare de medic efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic; și

c) titlul de calificare de medic eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesia de medic pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că medicul solicitant nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului UE nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei, denumit în continuare Regulamentul IMI.

Art. 45

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic în România, comise de medicii cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu

privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de medic, aplicate medicilor pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de medicii cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării de servicii medicale

Art. 46

(1) Medicii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de medic într-un stat membru, pot exercita în România în mod temporar și ocazional activități medicale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării activităților de medic este stabilit, de la caz la caz, de CMR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 47

(1) Medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația înscrierii în CMR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de medic, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii medicale în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CMR pe durata prestării serviciilor, în baza documentelor prevăzute la art.50, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de medic, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru medicii cetățeni români membri ai CMR.

Art. 48

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor medicale pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art.46 alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru medicii cetățeni români membri ai CMR.

Art. 49

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor medicale pe teritoriul României de către medicii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de medic într-un stat membru se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însoțită.

Art. 50

(1) Solicitățile medicilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară sau ocazională de servicii medicale în România, se soluționează de către CMR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta înaintează CMR:

- a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;
 - b) copia documentului de cetățenie;
 - c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;
 - d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;
 - e) diplomele, certificatele sau alte titluri de medic prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;
 - f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).
- (3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii medicale în România.
- (4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces medicului solicitant la prestarea de servicii medicale pe întreg teritoriul României.

Art. 51

- (1) Pentru prima prestare de servicii, în cazul medicilor a căror formare în profesie însușită într-un stat membru al UE nu întrunește criteriile de recunoaștere automată stabilite de Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru, CMR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.
- (2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a medicului prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.
- (3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, CMR informează medicul prestator cu privire la:
- a) decizia de a nu controla calificările acestuia; sau
 - b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite medicului prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.
- (4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CMR informează medicul prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.
- (5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale medicului prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor medicale în cauză, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a medicului prestator de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, CMR oferă medicului prestator de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.
- (6) CMR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către medicul prestator.
- (7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).
- (8) În lipsa unei decizii din partea CMR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate.

Art. 52

CMR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul medicilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional servicii medicale în România.

Art. 53

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor medicale în România, medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 54

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate medicilor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și medicilor stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b), d) f) și g), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 55

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente omoloage din statul membru de stabilire al medicului solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii medicale în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii medicale

Art. 56

Medicii cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei răspund potrivit legii.

Art. 57

(1) Medicii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia de medic în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 58

(1) Medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia de medic în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologie medicală.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Medicii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) CMR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 59

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) CMR poate efectua verificarea cunoștințelor lingvistice numai după emiterea conform normelor europene a cardului profesional european de medic sau, după caz, numai după recunoașterea calificărilor profesionale de medic. În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CMR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art.60

Deciziile CMR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de medicii în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 61

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de medic, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 62

Schimbul de informații în temeiul art.55 și 61 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 63

(1) CMR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la medicii cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

(2) Din categoria medicilor prevăzuți la alin. (1) fac parte:

a) medici și medici generalişti care dețin titlul de calificare prevăzut la anexele nr. 1 și 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) medici specialiști, care dețin un titlu prevăzut la anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;

- c) medicii titulari ai certificatelor care atestă că posesorul a efectuat o formare care îndeplinește cerințele minime prevăzute la anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- d) medicii titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate în Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 64

CMR transmite informațiile prevăzute la art. 63 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicție, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea medicului în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia de medic;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 65

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CMR, în calitate de autoritate competentă a statului membru interesat, informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea specialiștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor de medic și, respectiv, de medic specialist în temeiul prezentelor prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 66

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzute la art. 63 și 65 se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 67

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la art. 63, CMR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 68

Medicii pentru care Colegiul Medicilor din România transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 69

(1) Medicii pentru care CMR transmite alerte celorlalte state membre au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CMR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, medicul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 70

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile.

Art. 71

Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției de a desfășura, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Cap. VII Răspunderea juridică a medicului

Art. 72

Răspunderea juridică a medicului poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 73

Medicul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale, a Codului de deontologie medicală și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Medicilor din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CMR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CMR.

Art. 74

Anchetarea abaterii disciplinare este de competența Colegiului Medicilor din România.

Art. 75

- (1) Plângerea împotriva unui medic se depune la colegiul al cărui membru este medicul, iar în cazul medicilor cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază medicul își desfășoară activitatea.
- (2) Biroul executiv al Consiliului teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.
- (3) Împotriva deciziei de respingere, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului național.
- (4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 76

- (1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de medicii înscriși în acel colegiu.
- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe cu celeritate.
- (3) La nivelul CMR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:
 - a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.
- (4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.

(5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul Colegiului Medicilor din România.

Art. 77

Nicio sancțiune disciplinară nu poate fi adoptată, fără ca medicul în cauză să fi fost audiat sau convocat.

Art. 78

(1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de adunarea generală teritorială a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, după caz.

(2) Membrii comisiilor de disciplină sunt aleși din rândul medicilor primari cu o vechime în profesie de peste 7 ani și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.

(3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul CMR.

(4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 6 ani.

(5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al CMR ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 79

(1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) La nivel teritorial se va alege un număr de 5-9 membri, iar la nivel național 13.

(3) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(4) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 80

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CMR;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități medicale pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea calității de membru al CMR.

(2) Retragera calității de membru al CMR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 81

(1) Decizia pronunțată se comunică medicului sancționat și Biroului executiv al CMR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele CMR pot contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea, potrivit legii.

Art. 82

(1) Acțiunea disciplinară poate fi demarată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 80 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul retragerii calității de membru al CMR medicul poate face o nouă cerere de redobândire a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al CMR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri de obligare a medicului la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori alte forme de pregătire profesională radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 83

(1) Ancheta disciplinară se exercită prin persoane desemnate în acest scop de către biroul consiliului colegiului teritorial sau, după caz, de către Biroul executiv al CMR.

(2) Toate unitățile sanitare implicate, indiferent de natura acestora sau de subordonare au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele medicale solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Cap. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 84

(1) CMR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de medic ca profesie liberală, de practică publică autorizată.

(2) CMR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

(3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CMR.

(4) Colegiul Medicilor din România cuprinde toți medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și medicii stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b), d), f) și g) și care exercită profesia de medic în condițiile prezentului titlu.

Art. 85

(1) CMR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

(2) Între CMR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.

(3) Sediul CMR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile CMR

Art. 86

(1) CMR are următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de medic, indiferent de forma de exercitare și de unitatea sanitară în care se desfășoară;

b) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate; apără onoarea, libertatea și independența profesională ale medicului, precum și dreptul acestuia de decizie în exercitarea actului medical;

c) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională ale membrilor săi;

d) întocmește, actualizează permanent secțiunea medicilor din cadrul Registrului Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de medic;

e) asigură respectarea de către medici a obligațiilor ce le revin față de pacient și de sănătatea publică;

f) elaborează și adoptă Statutul Colegiului Medicilor din România și Codul de deontologie medicală;

g) elaborează împreună cu comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății ghidurile și protocoale de practică medicală ;

h) stabilește și reglementează regimul de publicitate a activităților medicale;

i) controlează modul în care sunt respectate de către angajatori independența profesională a medicilor și dreptul acestora de decizie în exercitarea actului medical;

j) promovează și stabilește relații pe plan extern cu instituții și organizații similare;

k) organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică profesională, de deontologie medicală și de la regulile de bună practică profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;

l) promovează interesele membrilor săi în cadrul asigurărilor de răspundere civilă profesională;

m) sprijină instituțiile și acțiunile de prevedere și asistență medico-socială pentru medici și familiile lor;

n) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea activității profesionale de către medicii cetățeni ai statelor membre;

o) participă, împreună cu Ministerul Educației Naționale și cu Ministerul Sănătății, la stabilirea numărului anual de locuri în unitățile de învățământ superior de profil medical acreditate, precum și a numărului de locuri în rezidențiat;

p) colaborează cu organizații de profil profesional-științific, patronal, sindical din domeniul sanitar și cu organizații neguvernamentale în toate problemele ce privesc asigurarea sănătății populației;

q) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea reglementărilor din domeniul medical sau al asigurărilor sociale de sănătate;

r) elaborează criterii și standarde de dotare a cabinetelor de practică independentă, indiferent de regimul proprietății și le supune spre aprobare Ministerului Sănătății.

(2) CMR, prin structurile naționale sau teritoriale, colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, cu instituții, autorități și organizații la:

- a) formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a medicilor;
 - b) stabilirea și creșterea standardelor de practică profesională în vederea asigurării calității actului medical în unitățile sanitare;
 - c) elaborarea metodologiei de acordare a gradului profesional și tematica de concurs;
 - d) inițierea și promovarea de forme de educație medicală continuă în vederea ridicării gradului de competență profesională a membrilor săi;
 - e) elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică independentă, pe care le supune spre aprobare Ministerului Sănătății;
 - f) promovarea și asigurarea cadrului necesar desfășurării unei concurențe loiale bazate exclusiv pe criteriile competenței profesionale;
 - g) reprezentarea medicilor cu practică independentă care desfășoară activități medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;
 - h) consultările privind normele de acordare a asistenței medicale în domeniul asigurărilor sociale de sănătate.
- (3) CMR avizează înființarea cabinetelor de practică independentă, indiferent de forma lor juridică, și participă, prin reprezentanți anume desemnați, la concursurile organizate pentru ocuparea posturilor din unitățile sanitare publice.

Art. 87

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CMR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a **Membrii CMR**

Art. 88

- (1) În vederea exercitării profesiei de medic, medicii cetățeni români și medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să se înscrie în CMR.
- (2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al CMR, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.
- (3) Înscrierea în CMR și eliberarea certificatului de membru se fac numai pentru medicii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) și au depus jurământul prevăzut de prezentul titlu.
- (4) Depunerea jurământului se menționează în certificatul de membru al CMR.
- (5) Pot deveni, la cerere, membri ai CMR și medicii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru și care prestează temporar servicii medicale în România.
- (6) Calitatea de membru al CMR o pot păstra, la cerere, și medicii pensionari care au practicat profesia de medic.
- (7) Membrii CMR sunt înscriși în Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate.
- (8) Evidența și identificarea membrilor CMR se vor putea face și prin folosirea codului numeric personal.

Art. 89

- (1) La cerere, membrii CMR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de medic pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.
- (2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al CMR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezenta lege.
- (3) Întreruperea exercitării profesiei de medic pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept, pierderea calității de membru al CMR.

Art. 90

(1) Medicii care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 8 se pot înscrie ca membri ai CMR la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în a cărui rază își au domiciliul sau reședința.

(2) Medicii luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități medicale și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Drepturile și obligațiile membrilor CMR

Art. 91

Membrii CMR au următoarele drepturi:

- a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere de la nivelul structurilor teritoriale sau naționale ale CMR;
- b) să se adreseze organelor abilitate ale CMR și să primească informațiile solicitate;
- c) să participe la orice acțiune a CMR și să fie informați în timp util despre aceasta;
- d) să folosească, împreună cu membrii lor de familie, toate dotările sociale, profesionale, culturale și sportive ale CMR și ale colegiilor teritoriale;
- e) să poarte însemnele CMR;
- f) să conteste sancțiunile primite;
- g) să solicite ajutoare materiale pentru situații deosebite, atât personal, cât și prin membrii lor de familie;
- h) să beneficieze, în mod gratuit, de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, atât medicii în activitate sau pensionari, cât și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora.

Art. 92

Obligațiile membrilor CMR sunt următoarele:

- a) să facă dovada cunoașterii normelor de deontologie profesională și a celor care reglementează organizarea și funcționarea corpului profesional; modalitatea de testare a cunoștințelor de deontologie și a legislației profesionale se stabilește de Consiliul național al CMR;
- b) să respecte dispozițiile Statutului Colegiului Medicilor din România, ale Codului de deontologie medicală, hotărârile organelor de conducere ale CMR și regulamentele profesiei;
- c) să rezolve sarcinile ce le-au fost încredințate în calitate de membru sau de reprezentant al corpului profesional;
- d) să participe la manifestările inițiate de organele de conducere, la activitățile profesionale sau de pregătire profesională inițiate ori organizate de către organele de conducere naționale sau locale;
- e) să participe la ședințele ori adunările la care au fost convocați;
- f) să execute cu bună-credință sarcinile ce decurg din hotărârile organelor de conducere ale CMR;
- g) să se abțină de la deliberările organelor de conducere în care sunt aleși, în cazul în care, în îndeplinirea unor atribuții ale acestor organe, au un interes propriu;
- h) să păstreze secretul profesional;
- i) să păstreze confidențialitatea asupra dezbaterilor, opiniilor și voturilor exprimate în organele de conducere;
- j) să respecte normele, principiile și îndatoririle deontologiei medicale;
- k) să aibă un comportament demn în exercitarea profesiei ori a calității de membru al CMR;
- l) să achite, în termenul stabilit, cotizația datorată în calitate de membru al CMR;
- m) să rezolve litigiile cu alți membri, în primul rând prin mediere de către comisiile organizate în acest scop în cadrul CMR;

n) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale CMR, în colegiile județene sau în Colegiul Medicilor Municipiului București.

Art. 93

Obligațiile membrilor CMR, ce decurg din calitatea lor specială de medici, sunt:

- a) să respecte și să aplice, în orice împrejurare, normele de deontologie medicală;
- b) să nu aducă prejudicii reputației corpului medical sau altor membri, respectând statutul de corp profesional al CMR;
- c) să acționeze, pe toată durata exercitării profesiei, în vederea creșterii gradului de pregătire profesională;
- d) să aplice parafa, cuprinzând numele, prenumele, gradul, specialitatea și codul, pe toate actele medicale pe care le semnează;
- e) să respecte drepturile pacienților.

Art. 94

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor medicale, medicii sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație medicală continuă și informare în domeniul științelor medicale, pentru cumularea numărului de credite stabilite în acest sens de către CMR. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație medicală continuă avizate de CMR.

(2) Medicii care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație medicală continuă, stabilit de Consiliul național al CMR, sunt suspendați din exercițiul profesiei până la realizarea numărului de credite respectiv.

SECȚIUNEA a 5-a

Organizare și funcționare

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 95

(1) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte un colegiu al medicilor, format din toți medicii care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumit în continuare colegiul teritorial.

(2) Colegiile teritoriale ale medicilor au personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. Patrimoniul se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.

(3) Sediul colegiului teritorial al medicilor este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru Colegiul Medicilor Municipiului București.

(4) Niciun colegiu teritorial nu poate funcționa în afara CMR.

Art. 96

Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

- a) adunarea generală;
- b) consiliul;
- c) biroul consiliului;
- d) președintele.

Art. 97

(1) Adunarea generală este formată din medicii înscrși la colegiul teritorial respectiv.

(2) Adunarea generală se întrunește anual, în primul trimestru, la convocarea consiliului, și adoptă hotărâri cu majoritate simplă în prezența a două treimi din numărul membrilor săi. Dacă la prima convocare nu s-a realizat majoritatea de două treimi, după 10 zile se organizează o nouă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va adopta hotărâri cu majoritate simplă, indiferent de numărul membrilor prezenți.

(3) Adunarea generală are următoarele atribuții:

- a) alege membrii consiliului și comisia de cenzori a colegiului teritorial;
 - b) alege reprezentanții în Adunarea generală națională;
 - c) aprobă proiectul de buget al colegiului și, în baza raportului cenzorilor, descarcă de gestiune consiliul pentru anul fiscal încheiat;
 - d) stabilește indemnizația de ședință a membrilor comisiei de disciplină.
- (4) Modalitatea de exprimare a votului se stabilește prin regulamentul electoral.

Art. 98

Membrii consiliului colegiului teritorial, membrii comisiei de cenzori a colegiului teritorial și membrii în Adunarea generală națională se aleg pe o perioadă de 4 ani de către membrii colegiului teritorial respectiv, potrivit regulamentului electoral, aprobat de Consiliul național al CMR.

Art. 99

(1) Consiliul are un număr de membri proporțional cu numărul medicilor înscrși în evidența colegiului la data organizării alegerilor, după cum urmează:

- a) 11 membri, pentru un număr de până la 500 de medici înscrși;
- b) 13 membri, pentru un număr de la 501 până la 1.000 de medici înscrși;
- c) 19 membri, pentru un număr de la 1.001 până la 2.000 de medici înscrși;
- d) 21 de membri, pentru un număr de peste 2.000 de medici înscrși.

(2) Consiliul constituit la nivelul municipiului București este format din 23 de membri.

(3) Proporțional cu numărul de membri ai consiliului se vor alege 3-9 membri supleanți.

Art. 100

Consiliul colegiului teritorial exercită atribuțiile prevăzute de lege și date în competența sa prin Statutul Colegiului Medicilor din România sau prin hotărâre a Consiliului național.

Art. 101

(1) Consiliul colegiului teritorial, în prima ședință, organizată în termen de maximum 5 zile de la alegere, alege biroul consiliului.

(2) Biroul consiliului colegiului teritorial este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar.

(3) Președintele biroului consiliului colegiului teritorial este și președintele colegiului teritorial.

B. Organizarea la nivel național

Art. 102

(1) CMR este format din toți medicii înscrși în colegiile teritoriale.

(2) CMR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile colegiilor teritoriale în cotă fixă de 20% din quantumul cotizațiilor. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 103

Organele de conducere la nivel național ale CMR sunt:

- a) Adunarea generală națională;
- b) Consiliul național;
- c) Biroul executiv;
- d) președintele.

Art. 104

(1) Adunarea generală națională este alcătuită din membrii Consiliului național al CMR și din reprezentanții fiecărui colegiu teritorial, aleși potrivit regulamentului electoral prevăzut la art. 97.

- (2) Norma de reprezentare în Adunarea generală națională este de 1/200 de membri.
- (3) Reprezentanții în Adunarea generală națională sunt aleși pe o durată de 4 ani.
- (4) Proporțional cu numărul de medici înscrși în evidența colegiului teritorial se va alege un număr de 3-11 membri supleanți.

Art. 105

Adunarea generală națională are următoarele atribuții:

- a) adoptă Statutul Colegiului Medicilor din România, precum și Codul de deontologie medicală;
- b) aprobă modificarea acestora;
- c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și execuția celui pentru exercițiul expirat;
- d) alege, dintre membrii săi, comisia de cenzori;
- e) adoptă puncte de vedere care să reflecte poziția CMR cu privire la aspecte de interes general în ceea ce privește profesia de medic ori statutul medicului în societate;
- f) revocă din funcție membrii aleși pentru abateri de la prevederile prezentei legi și, respectiv, ale Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor din România, care aduc prejudicii activității corpului profesional.

Art. 106

- (1) Adunarea generală națională adoptă hotărâri în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu majoritate simplă de voturi.
- (2) Dacă la prima convocare nu se realizează condiția de cvorum, după două săptămâni se va organiza o altă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va putea adopta hotărâri indiferent de numărul membrilor prezenți, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 105 lit. a) și b), pentru care este necesară condiția de cvorum prevăzută la alin. (1).
- (3) Adunarea generală națională se întrunește în ședință ordinară în trimestrul I al anului în curs.

Art. 107

Adunarea generală națională este condusă de către președintele CMR.

Art. 108

(1) Adunarea generală națională poate fi convocată de către:

- a) președintele CMR;
- b) 3 dintre membrii Biroului executiv;
- c) o treime din numărul membrilor Consiliului național al CMR.

(2) Adunarea generală națională a CMR își desfășoară după o ordine de zi stabilită de Consiliul național a CMR, dar nu au în mod limitativ. Ordinea de zi va fi comunicată cu cel puțin 21 zile înainte de data ședinței, membrilor Adunării generale naționale care pot solicita completarea sau modificarea acesteia în 14 zile înainte de data ședinței. De asemenea, propunerile de completare sau modificare a actelor cu caracter normativ emise de CMR vor fi transmise Consiliului Național al CMR cu cel puțin 14 zile înainte de data ședinței Adunării generale naționale a CMR

Art. 109

(1) Consiliul național al CMR este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui județ, din 3 reprezentanți ai municipiului București și câte un reprezentant al medicilor din fiecare minister și instituție centrală cu rețea sanitară proprie. În afară de aceștia, Consiliul național al CMR poate fi asistat, cu rol consultativ, de câte un reprezentant al Ministerului Sănătății, Academiei de Științe Medicale, Ministerului Muncii și Justiției Sociale și Ministerului Justiției.

(2) Reprezentanții colegiilor teritoriale în Consiliul național al CMR sunt aleși pe o perioadă de 4 ani de către membrii consiliilor și reprezentanții colegiilor teritoriale în Adunarea generală națională întruniți într-o ședință comună.

(3) Cheltuielile cu deplasarea și diurna reprezentanților în Consiliul național al CMR sunt suportate de colegiile teritoriale ai căror reprezentanți sunt.

(4) Consiliul național al CMR se întrunește legal în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților stabiliți la alin. (1) și ia decizii cu majoritate simplă de voturi.

Art. 110

Deciziile Consiliului național al CMR sunt obligatorii pentru colegiile teritoriale și pentru toți medicii care practică medicina în România.

Art. 111

Atribuțiile Consiliului național al CMR sunt următoarele:

a) elaborează Statutul Colegiului Medicilor din România, precum și proiectele de modificare a acestuia;

b) elaborează Codul de deontologie medicală, precum și proiectele de modificare a acestuia;

c) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea de norme privind exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României;

d) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;

e) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea tematicilor și a metodologiilor concursurilor și examenelor pentru medici;

f) stabilește sistemul de credite de educație medicală continuă, pe baza căruia se evaluează activitatea de perfecționare profesională a medicilor;

g) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor medicale de selecție a pacienților în cazul unor tipuri de tratamente disponibile în număr limitat;

h) acordă aviz consultativ ghidurilor și protocoalelor de practică medicală elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății;

i) fixează cotizația care trebuie plătită obligatoriu de către fiecare medic colegiului teritorial;

j) gestionează bunurile CMR și poate să inițieze și să subvenționeze acțiuni interesând profesia medicală, acțiuni de întrajutorare sau de sponsorizare;

k) soluționează, prin comisiile de specialitate, în termen de 30 de zile de la înregistrare, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii;

l) alege dintre membrii săi Biroul executiv al CMR;

m) propune Adunării generale naționale proiectul privind bugetul de venituri și cheltuieli al CMR;

n) alege dintre membrii CMR pe cei care vor forma comisiile de lucru;

o) stabilește indemnizațiile membrilor Biroului executiv și indemnizația de ședință a membrilor Comisiei superioare de disciplină;

p) stabilește condițiile privind desfășurarea de către cabinetele și unitățile medicale a publicității, iar prin comisia de specialitate aprobă conținutul materialului publicitar;

r) reprezintă membrii săi la elaborarea reglementărilor privind acordarea asistenței medicale.

Art. 112

Consiliul național al CMR aprobă exercitarea ocazională, cu caracter didactic, de instruire, informare și schimb de experiență, a profesiei de medic de către medicii care nu au calitatea de membru al CMR.

Art. 113

Consiliul național al CMR stabilește, în domeniul său de competență, strategia și planul anual de control și supraveghere a modului de exercitare a profesiei de medic.

Art. 114

Biroul executiv al CMR este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar general, aleși în mod individual de către Consiliul național, dintre membrii săi, pe o durată de 4 ani.

Art. 115

(1) Biroul executiv al CMR lucrează legal în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi și aprobă deciziile cu votul a cel puțin 3 membri.

(2) Biroul executiv se întrunește o dată pe săptămână sau ori de câte ori este cazul, la cererea președintelui sau a cel puțin 2 dintre membrii săi. În condițiile stabilite de Statutul Colegiului Medicilor din România, votul poate fi exprimat și prin corespondență sau în format electronic.

Art. 116

Atribuțiile Biroului executiv al CMR sunt următoarele:

- a) asigură activitatea permanentă a CMR între ședințele Consiliului național;
- b) aprobă angajarea de personal și asigură execuția bugetului CMR;
- c) întocmește raportul anual de activitate și gestiune, pe care îl supune spre aprobare Consiliului național;
- d) acceptă donațiile, legatele și sponsorizările făcute CMR;
- e) execută hotărârile Adunării generale naționale și ale Consiliului național;
- f) elaborează și supune spre avizare Consiliului național proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, pe baza bugetelor locale;
- g) informează Consiliul național cu privire la deciziile emise între ședințele Consiliului;
- h) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de către Consiliul național.

Art. 117

Biroul executiv al CMR coordonează activitatea comisiilor de lucru ale Consiliului național al CMR.

Art. 118

În exercitarea mandatului, membrii Biroului executiv, precum și membrii birourilor consiliilor colegiilor teritoriale primesc o indemnizație lunară, al cărei cuantum este aprobată, după caz, de Consiliul național, respectiv de consiliile colegiilor teritoriale.

Art. 119

Președintele Biroului executiv al Consiliului național este președintele CMR.

Art. 120

Președintele CMR îndeplinește următoarele atribuții:

- a) reprezintă CMR în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și străinătate;
- b) încheie contracte și convenții în numele CMR, cu aprobarea Biroului executiv;
- c) convoacă și conduce ședințele adunării generale și ale Consiliului național;
- d) duce la îndeplinire deciziile Biroului executiv, hotărârile Consiliului național date în sarcina sa și rezolvă problemele și lucrările curente;
- e) angajează personalul de specialitate și administrativ;
- f) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de Consiliul național ori de Biroul executiv, potrivit legii.

Art. 121

(1) Nu pot primi sau exercita mandatul de membru al organelor de conducere ale CMR, atât la nivel național, cât și teritorial, medicii care dețin funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, respectiv al ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, al structurilor deconcentrate ale acestuia ori în cadrul Casa Națională de Asigurări de Sănătate,

al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, al patronatelor și sindicatelor profesionale, precum și orice fel de funcții de demnitate publică.

(2) Medicii pentru care, în timpul mandatului de membru al organelor de conducere, a survenit situația de incompatibilitate sunt suspendați din funcție. Suspendarea durează până la încetarea situației de incompatibilitate sau până la expirarea mandatului.

(3) Numărul maxim de mandate în organele de conducere de la nivel teritorial și național se stabilește de către Adunarea generală națională și este prevăzut în Regulamentul de organizare și funcționare al CMR.

SECȚIUNEA a 7-a

Venituri și cheltuieli

Art. 122

Veniturile CMR se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizațiile lunare ale membrilor;
- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație medicală continuă;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) alte surse.

Art. 123

(1) Cotizațiile datorate și neplătite în termenul fixat de consiliul colegiului teritorial de către membrii CMR determină plata unor majorări de întârziere în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale aplicabile instituțiilor publice.

(2) Aceeași penalitate se va aplica și colegiilor teritoriale care nu varsă partea de cotizație datorată.

Art. 124

(1) Neplata cotizației datorate de membrii CMR pe o perioadă de 6 luni și după atenționarea scrisă a consiliului colegiului teritorial se sancționează cu suspendarea calității de membru până la plata cotizației datorate.

(2) Sancțiunea se aplică de către comisia de disciplină a colegiului teritorial, la sesizarea comisiei administrative și financiar-contabile a colegiului teritorial.

Art. 125

Pentru serviciile prestate persoanelor care nu sunt membre ale CMR, tarifele se stabilesc, după caz, de Consiliul național, respectiv de consiliul colegiului teritorial.

Art. 126

Veniturile pot fi utilizate pentru cheltuieli cu organizarea și funcționarea, cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și servicii, cheltuieli de capital, perfecționarea pregătirii profesionale, acordarea de burse prin concurs medicilor, întrajutorarea medicilor cu venituri mici, crearea de instituții cu scop filantropic și științific, acordarea de premii pentru membrii cu activități profesionale deosebite, alte cheltuieli aprobate, după caz, de consiliul colegiului teritorial, respectiv de Consiliul național al CMR.

SECȚIUNEA a 8-a

Raportul între MS și CMR

Art. 127

Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CMR.

Art. 128

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CMR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CMR întreprind măsurile necesare pentru încadrarea în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 129

În cazul nerespectării prevederilor art. 128, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. IX Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 130

(1) În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de medic pe teritoriul României, Ministerul Sănătății în colaborare cu CMR recunoaște calificările de medic dobândite în conformitate cu normele UE într-un stat membru de cetățenii acestui stat, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

(2) Recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de către Ministerul Sănătății în colaborare cu CMR

(3) Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic specialist, eliberate de un stat terț, se elaborează de Ministerul Sănătății în colaborare cu CMR și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Pentru recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic prevăzute la alin. (2) și (3), Ministerul Sănătății și Colegiul Medicilor din România se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspectele reglementate de prezentul titlu pot fi îndeplinite de la distanță și prin mijloace electronice, în condițiile prevederilor legale în vigoare, și informează inclusiv prin mijloace electronice despre toate cerințele, procedurile și formalitățile privind accesul la aspectele reglementate ale profesiei de medic în România.

Art. 131

(1) Titlurile oficiale de calificare ca medic specialist eliberate de stat terț în una dintre specialitățile medicale clinice și paraclinice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, se echivalează cu certificatul de medic specialist eliberat de Ministerul Sănătății pentru specialitatea respectivă, cu condiția îndeplinirii, în mod cumulativ, a următoarelor condiții:

a) titularul se află în una din situațiile prevăzute la art. 8 alin. (2), pentru exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României;

b) formarea de medic specialist pentru care se solicită echivalarea s-a efectuat în condiții de studiu și practică medicală care asigură competența profesională a acestuia, similară cu competența profesională a medicilor pe plan național;

c) titlurile oficiale de calificare ca medic specialist sunt eliberate de autoritatea desemnată în temeiul actelor normative în vigoare în statul pe teritoriul căruia a avut loc formarea.

(2) Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat terț, se elaborează de Ministerul Sănătății în colaborare cu CMR și se aprobă prin hotărâre a Guvernului

(3) Echivalarea titlurilor de calificare prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, după consultarea CMR.

(4) În vederea recunoașterii titlurilor de medic specialist prevăzute la alin. (1), titularii depun la Ministerul Sănătății următoarele documente:

a) cerere de recunoaștere care va cuprinde obligatoriu și datele de contact (adresă, telefon, fax, adresă de e-mail);

b) copia documentului de identitate aflat în termen de valabilitate (buletin/carte de identitate sau pașaport);

c) documente din care să rezulte cerințele prevăzute la art.8 alin. (2) lit. a) - g)

d) copia legalizată a documentelor care atestă calificarea de medic;

e) copia legalizată a titlului de medic specialist dobândit în unul dintre statele prevăzute la art. 1 alin. (1);

f) documente emise de autoritățile competente ale statului terț emitent din care să rezulte durata specializării (ani, luni, ore de formare pe săptămână), curriculumul pregătirii efectuate și competențele atestate prin titlul respectiv de medic specialist;

g) documente privind experiența profesională și educația medicală continuă, dobândite de solicitant, emise de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercitat profesia;

h) certificat de sănătate fizică și psihică din care să rezulte că acesta poate practica specialitatea dobândită;

i) dovezi emise de autoritatea competentă din statul de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

j) extrasul de cazier judiciar emis de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercitat profesia;

k) certificatul de atestare a cunoștințelor de limbă română sau pașaportul lingvistic, după caz, cu excepția cetățenilor români care solicită recunoașterea titlurilor de medic specialist eliberate de un stat terț;

l) dovada achitării taxei de evaluare profesională.

(5) Cuantumul taxei de evaluare profesională se stabilește prin decizie a Consiliului național al Colegiului Medicilor din România și se depune în contul Colegiului Medicilor din România. În cazul în care evaluarea profesională presupune și o probă de aptitudini, cuantumul taxei se dublează.

(6) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. e) - j) trebuie însoțite de traduceri legalizate în limba română, în original.

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. h) - j) au o valabilitate de 3 luni de la data emiterii.

(8) Ministerul Sănătății înștiințează prin adresă titularul despre echivalarea titlului oficial de calificare ca medic specialist, în condițiile legii.

(9) Exercițarea activităților de medic specialist se face pe baza titlului oficial de calificare de medic specialist echivalat, a adresei de înștiințare prevăzute la alin. (8) și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei de medic.

Art. 132

(1) Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală se elaborează de Ministerul Sănătății în colaborare cu CMR și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale medicilor se elaborează în colaborare de autoritățile competente române și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Procedura de întocmire și reactualizare a listei de posturi vacante de medic medicină generală și de medic specialist se elaborează de către Ministerul Sănătății și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 133

- (1) Statutul Colegiului Medicilor din România, Codul de deontologie medicală, cu modificările și completările ulterioare, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea CMR sau drepturile și obligațiile acestora ca membri ai CMR se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
- (2) Atribuțiile CMR nu pot fi exercitate de nicio altă asociație profesională.
- (3) CMR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.
- (4) Membrii CMR pot face parte și din alte asociații profesionale.
- (5) Dețin de drept calitatea de membru al CMR toți medicii înscrși până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 134

- (1) Actualele organe de conducere ale CMR de la nivel național și teritorial vor rămâne în funcție și își vor exercita mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.
- (2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al CMR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 135

Pe durata exercitării profesiei, medicul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 136

- (1) Practicarea profesiei de medic de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal, cu modificările și completările ulterioare.
- (2) CMR, prin președintele colegiului teritorial, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală ori autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebuințează fără drept titlul ori calitatea de medic sau care practică în mod nelegal medicina.
- (3) Acțiunea penală împotriva unui membru al CMR cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de medic se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului al cărui membru este medicul respectiv.
- (4) Instanțele de judecată civile sau penale, din oficiu, comunică CMR hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care s-au pronunțat cu privire la fapte exercitate în timpul și în legătură cu profesia de către medici pe teritoriul României.

Art. 137

- (1) Medicii care ocupă funcții publice în cadrul aparatului central al Ministerului Sănătății, în cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și, respectiv, în cadrul caselor de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, precum și cei din cadrul ministerelor sau instituțiilor centrale cu rețele sanitare proprii pot desfășura în afara programului normal de lucru, în condițiile legii, activități profesionale, potrivit calificării pe care o dețin.
- (2) Prevederile alin. (1) se aplică, cu respectarea reglementărilor legale referitoare la conflictul de interese și incompatibilități stabilite pentru sistemul de sănătate, iar activitățile profesionale se desfășoară numai în unități sanitare private.
- (3) Deputații și senatorii care au profesia de medic își pot desfășura activitatea în unități sanitare private și în unități sanitare publice ca medic.
- (4) Prevederile alin. (1) se aplică și medicilor, funcționari publici cu statut special încadrați în unități sanitare subordonate ministerelor sau instituțiilor centrale cu rețele sanitare proprii, în condițiile legii, prin derogare de la regimul incompatibilităților aplicabil acestei categorii de personal.
- (5) Medicilor prevăzuți la alin. (1) și (2) li se aplică în mod corespunzător prevederile din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

*

Prezentul titlu transpune integral:

1. Prevederile referitoare la exercitarea profesiei de medic cuprinse în:

- art. 5 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (3), art. 6, art. 7 alin. (1), alin. (2) lit. a)-c) și alin. (3), art. 8, art. 50 alin. (1) și (4), art. 51, art. 52 alin. (1), art. 53, 54 și art. 56 alin. (1) și (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005;

- Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 16 din 23 ianuarie 2004;

- Directiva nr. 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (« Regulamentul IMI ») publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013;

2. Prevederile referitoare la accesul la locurile de muncă înalt calificate prevăzute de Directiva nr. 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 155 din 18 iunie 2009.

Titlul III Profesia de medic dentist

Cap. I Dispoziții generale

Art. 138

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de medic dentist.

(2) Profesia de medic dentist se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în medicină dentară, care pot fi:

a) cetățeni români;

b) cetățeni ai unui stat membru;

c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;

d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;

f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre;

g) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a UE eliberată în România sau de un alt stat membru al UE.

Art. 139

Pentru exercitarea profesiei de medic dentist, persoanele prevăzute la art. 138 alin. (2), trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;

b) să comunice bine cu pacienții;

- c) să fie un bun organizator al actului medico-dentar;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 140

Acordarea de servicii medico-dentare se face cu respectarea următoarelor responsabilități:

- a) ameliorarea și monitorizarea sănătății dentare în rândul populației;
- b) testarea, prevenirea și tratamentul bolilor oro-dento-maxilare;
- c) identificarea timpurie a necesităților și testelor speciale pentru pacienți, tratarea și, dacă este cazul recomandarea unor teste și tratamente suplimentare;
- d) furnizarea oricăror informații privind starea sănătății medico-dentare a populației.

Art. 141

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) medici dentiști cetățeni ai unui stat membru - persoanele prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. b) și, prin asimilare, medicii dentiști aflați în situațiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. d) și f);
- d) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diplomă de medic stomatolog sau diploma de medic dentist, eliberată de o instituție de învățământ superior din domeniul medicinei dentare, acreditată din România;
- b) adeverință de absolvire a studiilor, eliberată la cererea absolventului, ca urmare a finalizării complete a studiilor, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;
- c) certificatul de medic dentist specialist, eliberat de Ministerul Sănătății;
- d) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea în una din specialitățile de medic dentist și respectiv de medic dentist specialist, eliberate conform normelor europene, de un stat membru;
- e) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de medic dentist și respectiv de medic dentist specialist, dobândite într-un stat terț și recunoscute de un stat membru, în baza unei experiențe profesionale de 3 ani a titularului pe teritoriul statului care a recunoscut respectivul titlu de calificare sau echivalente în România, în condițiile legii.

Art. 142

(1) Titlurile de calificare în medicina dentară obținute în afara României și a statelor membre se recunosc sau se echivalează potrivit legii.

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) fac titlurile de calificare în medicina dentară care au fost recunoscute de unul dintre aceste state.

Cap. II Nedemnități și incompatibilități

Art. 143

Este nedemn de a exercita profesia de medic dentist:

- a) medicul dentist care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei de medic dentist și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- b) medicul dentist căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 144

(1) Exercițarea profesiei de medic dentist este incompatibilă cu:

- a) calitatea de angajat sau colaborator al unităților de producție ori distribuție de produse farmaceutice, materiale sanitare sau materiale de tehnică dentară;
- b) exercitarea în calitate de medic dentist, în mod nemijlocit, de activități de producție, comerț sau prestări de servicii;
- c) orice ocupație de natură a aduce atingere demnității profesionale de medic dentist sau bunelor moravuri;
- d) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea acestei profesii, atestată ca atare prin certificat medical eliberat de comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă;
- e) folosirea cu bună știință a cunoștințelor medico-dentare în defavoarea sănătății pacientului sau în scop criminal.

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) fac activitățile de prevenție de medicină dentară.

(3) La solicitarea medicului dentist în cauză sau la sesizarea oricărei persoane sau autorități/instituții interesate, președintele colegiului din care face parte medicul dentist respectiv poate constitui o comisie, special instituită pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 medici dentiști primari, pentru a confirma sau infirma situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (1) lit. a)-c) sau e). În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d) acesta poate solicita organelor în drept confirmarea sau infirmarea stării de incompatibilitate.

(4) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.

(5) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, medicul dentist este obligat să anunțe colegiul teritorial al cărui membru este.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de medic dentist

Art. 145

(1) Medicii dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) exercită profesia pe baza certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România, denumit în continuare CMDR, avizat anual în temeiul asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv.

(2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii medico-dentare pe teritoriul României, medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea obținerii certificatului de membru al CMDR. Accesul la activitățile de medic dentist pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.

(3) Certificatul de membru al CMDR se acordă pe baza următoarelor acte:

- a) documentele care atestă formarea în profesie;
- b) certificatul de sănătate;
- c) declarația pe propria răspundere că nu se află într-o situație de nedemnitate sau incompatibilitate;
- d) certificatul de cazier judiciar.

(4) Certificatul de membru devine operativ numai după încheierea asigurării de răspundere civilă.

Art. 146

(1) Medicii dentiști, indiferent de sex, se pensionează la vârsta de 65 de ani.

(2) În spitalele publice, medicii dentiști, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari, cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe medicale, care desfășoară activități medico-dentare, pot continua, la cerere, activitatea până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Peste această vârstă medicii dentiști, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale pot fi menținuți în activitate conform dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 264/2004

privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Medicale, cu modificările și completările ulterioare. De același drept pot beneficia și medicii dentiști, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române.

(3) Medicii dentiști prevăzuți la alin. (1) se pot pensiona anticipat, la cerere, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare privind sistemul de pensii, dacă îndeplinesc condițiile de stagiu de cotizare prevăzute de lege pentru pensia anticipată sau pentru pensia anticipată parțială.

(4) Medicii dentiști care au depășit limita de vârstă prevăzută la alin. (1) pot profesa în continuare în unități sanitare private, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru și a avizului anual al CMDR, eliberat pe baza certificatului de sănătate și a asigurării privind răspunderea civilă pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv.

(5) În cazul spitalelor publice care înregistrează deficit de personal medico-dentar, precum și al unităților sanitare publice aflate în zone defavorizate, medicii dentiști își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, până la ocuparea posturilor prin concurs, la propunerea unității sanitare publice, cu avizul anual al CMDR și cu aprobarea ordonatorului principal de credite, până la ocuparea posturilor prin concurs.

(6) Medicii dentiști care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută la alin. (1) nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al direcțiilor de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul spitalelor publice și al oricărei alte unități sanitare publice.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de medic dentist

Art. 147

(1) Profesia de medic dentist asigură prevenirea, diagnosticul și tratamentul bolilor și anomaliilor oro-dento-maxilare și ale țesuturilor adiacente, cu respectarea prevederilor Codului deontologic al medicului dentist.

(2) Profesia de medic dentist se încadrează în profesiile din sectorul sanitar cu risc crescut de biocontaminare, beneficiind de toate facilitățile acordate de prevederile legale în vigoare.

Art. 148

(1) În scopul asigurării în orice împrejurare a intereselor pacientului, profesia de medic dentist are la baza exercitării sale independența și libertatea profesională a medicului dentist, precum și dreptul de decizie asupra hotărârilor cu caracter medico-dentar.

(2) Având în vedere natura profesiei de medic dentist și obligațiile fundamentale ale acestuia față de pacientul său, medicul dentist nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art. 149

(1) Formele de exercitare a profesiei de medic dentist, de către medicii dentiști care au obținut certificatul de membru al CMDR, sunt:

- a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;
- b) în regim independent, prin cabinete de practică independentă, organizate în condițiile legii;
- c) ca persoană fizică independentă.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza certificatului de membru al CMDR și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază medicul dentist.

Art. 150

(1) În cazul în care un medic dentist își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, CMDR va reatesta competența profesională a acestuia în vederea reluării activității medico-dentare.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și atestare a nivelului profesional se stabilește de Consiliul național al CMDR, conform Codului deontologic al medicului dentist și Regulamentului de organizare și funcționare al CMDR.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru stabilit pe teritoriul României.

Cap. V Exercițarea profesiei de medic dentist

Art. 151

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de medic dentist se realizează de către CMDR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 152

În legătură cu exercitarea profesiei și în limita competențelor profesionale, medicului dentist nu îi pot fi impuse îngrădiri privind prescripția și recomandările cu caracter medico-dentar, avându-se în vedere caracterul umanitar al profesiei, obligația medicului-dentist de deosebit respect față de ființa umană și de loialitate față de pacientul său, precum și dreptul acestuia de a prescrie și de a recomanda tot ceea ce este necesar din punct de vedere medico-dentar pacientului.

Art. 153

(1) Medicul dentist acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri o intervenție medico-dentară, cu asumarea răspunderii pentru calitatea actului medical.

(2) Responsabilitatea profesionistului încetează în situația în care pacientul nu respectă prescripția sau recomandarea medico-dentară.

Art. 154

(1) La primirea în rândurile CMDR, medicul dentist depune următorul jurământ:

"Odată admis printre membrii profesiunii de medic dentist:

Mă angajez solemn să-mi consacru viața în slujba umanității;

Voi păstra profesorilor mei respectul și recunoștința care le sunt datorate;

Voi exercita profesiunea cu conștiință și demnitate;

Sănătatea pacienților va fi pentru mine obligația sacră;

Voi păstra secretele încredințate de pacienți, chiar și după decesul acestora;

Voi menține, prin toate mijloacele, onoarea și nobila tradiție a profesiunii de medic;

Colegii mei vor fi frații mei;

Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, partid sau stare socială;

Voi păstra respectul deplin pentru viața umană de la începuturile sale chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității.

Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!"

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și:

a) medicilor dentiști cetățeni români stabiliți în străinătate și care doresc să exercite profesia în România;

b) medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru stabilit în România și care doresc să profeseze;

c) medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru stabilit într-un stat membru și care solicită intrarea în profesie în România;

d) medicilor dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. c), e) și g).
(3) Medicii dentiști prevăzuți la alin. (2) lit. b) și c) pot depune jurământul în limba română sau în una dintre limbile oficiale ale UE.

Art. 155

(1) Profesia de medic dentist se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 138 alin. (2), care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu de calificare în medicină dentară prevăzut de prezentul titlu;
- b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) sunt apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic dentist;
- d) sunt membri ai CMDR;
- e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, medicii dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii medico-dentare pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CMDR.

(2) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și medicii dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia de medic dentist cu aceleași drepturi și obligații ca și medicii dentiști cetățeni români membri ai CMDR.

Art. 156

(1) Profesia de medic dentist se exercită în România de către persoanele care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) cu titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

- a) medic dentist;
 - b) dentist specialist în una dintre specialitățile medico-dentare prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.
- (2) Prevederile alin. (1) se aplică și cetățenilor unui stat membru, care dețin un titlu de calificare în medicină dentară și care exercită profesia în România.

(3) Accesul la formarea în una dintre specialitățile medico-dentare prevăzute pentru România în anexa V.5.3.3. la Directiva nr. 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se poate face după absolvirea și validarea formării de bază de medic dentist prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, respectiv de Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 157

În cazurile prevăzute la art.155 alin. (1), medicii dentiști care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) exercită profesia cu drept de liberă practică.

Art. 158

Exercitarea efectivă de către medicii dentiști care au obținut drept de liberă practică a activităților profesionale, cu normă întreagă sau echivalent de fracții de normă și cu respectarea celorlalte condiții de exercitare prevăzute de lege, constituie experiență profesională de medic dentist.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1 Exercițarea profesiei de medic dentist în situația stabilirii pe teritoriul României

Art. 159

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de medic dentist se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CMDR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) primește certificatul de membru al CMDR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi extins cu o lună în situațiile în care recunoașterea profesională se face pe baza principiilor Regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale. În acest caz se prelungește corespunzător și perioada de valabilitate prevăzută la alin. (7).

(4) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare care asigură accesul la profesia de medic dentist și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență în cazul medicilor dentiști care întrunesc cerințele de formare prevăzute de normele UE, prin care se atestă că titlul de calificare este cel prevăzut la anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;

d) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

e) certificatul medical privind sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

f) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(5) În situația titlurilor de calificare de medic dentist a căror recunoaștere intră sub incidența Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea însoțită de acesta, necesare stabilirii diferențelor față de formarea de medic dentist din România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(6) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 160

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 159 alin. (4) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de medicul dentist în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 159 alin. (4) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 161

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a medicilor dentiști care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 162

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Sănătății informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 163

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către medicii dentiști prevăzuți la art. 138 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către cel interesat.

Art. 164

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de medic dentist eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că medicul dentist titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de medic dentist, care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare dacă:

a) formarea în profesia de medic dentist asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic dentist;

b) titlul de calificare de medic dentist eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare de medic dentist efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic dentist ; și

c) titlul de calificare de medic dentist eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesia de medic dentist pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de medic dentist.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, România, în calitate de stat membru gazdă, poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că medicul dentist solicitant nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului IMI.

Art. 165

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic dentist în România, comise de medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale în legătură cu exercitiul profesiei de medic dentist, aplicate medicilor dentiști pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de medicii dentiști cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic dentist în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării de servicii medico-dentare

Art. 166

(1) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de medic dentist într-un stat membru, pot efectua în România în mod temporar și ocazional actele profesiei sale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării activităților de medic dentist este stabilit, de la caz la caz, de CMDR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 167

(1) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația înscrierii în CMDR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de medic dentist, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii medico-dentare în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CMDR pe durata prestării serviciilor, în baza documentelor prevăzute la art. 170, înaintate de prestator.

(3) Exercitarea prestărilor temporare sau ocazionale de servicii medico-dentare, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru medicii dentiști cetățeni români membri ai CMDR.

Art. 168

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor medico-dentare pe teritoriul României, medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru medicii dentiști cetățeni români membri ai CMDR.

Art. 169

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor medico-dentare pe teritoriul României de către medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită

în mod legal activitățile de medic dentist într-un stat membru se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însușită.

Art. 170

(1) Solicitățile medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară ori ocazională de servicii medico-dentare în România, se soluționează de către CMDR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta CMDR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de medic dentist prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii medico-dentare în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces solicitantului la prestarea de servicii medico-dentare pe întreg teritoriul României.

Art. 171

(1) Pentru prima prestare de servicii, în cazul medicilor dentiști a căror formare în profesie însușită într-un stat membru al UE nu întrunește criteriile de recunoaștere automată stabilite de Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru, CMDR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.

(2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a medicului dentist prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

(3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, CMDR informează medicul dentist prestator cu privire la:

a) decizia de a nu controla calificările acestuia; sau

b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite medicului dentist prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.

(4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CMDR informează medicul dentist prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

(5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale medicului dentist prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor medico-dentare în cauză, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a medicului dentist

prestator de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, CMDR oferă medicului dentist prestator de servicii posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.

(6) CMDR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către medicul dentist prestator.

(7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).

(8) În lipsa unei decizii din partea CMDR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate cu titlul profesional prevăzut de lege.

Art. 172

CMDR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional servicii medico-dentare în România.

Art. 173

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 174

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate medicilor dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și medicilor dentiști stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. b), d) f) și g), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 175

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al medicului dentist solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii medico-dentare

Art. 176

Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

Art. 177

(1) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia de medic dentist în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu, în măsura în care este identic cu titlul profesional. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 178

(1) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia de medic dentist în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologic al medicului dentist.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) CMDR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 179

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) CMDR poate efectua verificarea cunoștințelor lingvistice numai după emiterea conform normelor europene a cardului profesional european de medic dentist sau, după caz, numai după recunoașterea calificărilor profesionale de medic dentist. În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CMDR va ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 180

Deciziile CMDR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de medicii dentiști în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 181

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente omoloage ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de medic dentist, se face cu prevederilor Legii nr. 506/2004, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 182

Schimbul de informații în temeiul art. 175 și 181 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Art. 183

CMDR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la medicii dentiști cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

(2) Din categoria medicilor dentiști prevăzuți la alin. (1) fac parte:

- a) medici dentiști care dețin un titlu de calificare prevăzut la anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- b) medici dentiști specialiști, care dețin un titlu prevăzut la anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- c) medicii dentiști titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate în Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 184

CMDR transmite informațiile menționate la art. 183 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea medicului dentist în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia de medic dentist;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 185

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CMDR, în calitate de autoritate competentă a statului membru interesat, informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor de medic dentist și, respectiv, de medic dentist specialist în temeiul prezentei prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 186

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzute la art. 184 și 185 se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 187

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție menționată la art. 183, CMDR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 188

Medicii dentiști pentru care CMDR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 189

(1) Medicii dentiști pentru care CMDR a transmis alerte celorlalte state membre au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CMDR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, medicul dentist în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii. În aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 190

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției de a desfășura, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Cap. VII Răspunderea juridică a medicului dentist

Art. 191

Răspunderea juridică a medicului dentist poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 192

Medicul dentist răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei de medic dentist, a Codului deontologic al medicului dentist și a regulilor de bună practică profesională, a Regulamentului de funcționare al CMDR, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CMDR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CMDR.

Art. 193

Cercetarea abaterii disciplinare este de competența CMDR.

Art. 194

(1) Plângerea împotriva unui medic dentist se depune la colegiul al cărui membru este medicul dentist, iar în cazul medicilor dentiști cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază medicul dentist își desfășoară activitatea.

(2) Biroul executiv al Consiliului teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.

(3) Împotriva deciziei de respingere a plângerii persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului național.

(4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 195

(1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de medicii dentiști înscriși în acel colegiu.

- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.
- (3) La nivelul CMDR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:
- a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.
- (4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.
- (5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Regulamentul de organizare și funcționare al CMDR.

Art. 196

Sanctiunea disciplinara se poate acorda si în cazul refuzului persoanelor legal citate de a se prezenta la audieri, neîmpiedicand desfășurarea cercetării administrative.

Art. 197

- (1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de adunarea generală teritorială a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.
- (2) Membrii comisiilor de disciplină sunt aleși din rândul medicilor dentiști cu o vechime în profesie de peste 7 ani și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.
- (3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul CMDR.
- (4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 6 ani.
- (5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al CMDR ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 198

- (1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.
- (2) La nivel teritorial se va alege un număr de 5-9 membri, iar la nivel național 13.
- (3) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.
- (4) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 199

- (1) Sancțiunile disciplinare sunt:
- a) mustrare;
 - b) avertisment;
 - c) vot de blam;
 - d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CMDR;
 - e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități medico-dentare pe o perioadă de la o lună la un an;
 - f) retragerea calității de membru al CMDR.
- (2) Retragera calității de membru al CMDR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medico-dentară ori alte forme de pregătire profesională.

Art.200

(1) Decizia pronunțată se comunică medicului dentist sancționat și Biroului executiv al CMDR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică Ministerului Sănătății și angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, medicul dentist sancționat, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele CMDR poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul dentist sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea, potrivit legii.

Art. 201

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 199 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a calității de membru CMDR, medicul dentist poate face o nouă cerere de redobândire a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 1 an de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al CMDR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri de obligare a celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medico-dentară ori alte forme de pregătire profesională, radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 202

(1) Ancheta disciplinară se exercită prin persoane desemnate în acest scop de către biroul consiliului colegiului teritorial sau, după caz, de către Biroul executiv al CMDR.

(2) Spitalele, unitățile de medicină legală sau unitățile implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Cap. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Dentiști din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 203

- (1) CMDR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de medic dentist ca profesie liberală, de practică publică autorizată.
- (2) CMDR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.
- (3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CMDR.
- (4) CMDR cuprinde toți medicii dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și medicii dentiști stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. b), d), f) și g) și care exercită profesia de medic dentist, în condițiile prezentei legi.

Art. 204

- (1) CMDR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.
- (2) Între CMDR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.
- (3) Sediul CMDR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a **Atribuțiile CMDR**

Art. 205

(1) CMDR are următoarele atribuții generale:

- a) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, prin asigurarea controlului aplicării regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de medic dentist, indiferent de forma de exercitare și de unitatea sanitară în care se desfășoară;
- b) apără demnitatea, promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate, apără onoarea, libertatea și independența profesională ale medicului dentist în exercitarea profesiei;
- c) asigură respectarea de către medicii dentiști a obligațiilor ce le revin față de pacient și de sănătatea publică;
- d) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională ale membrilor săi;
- e) întocmește, actualizează permanent secțiunea medicilor dentiști din cadrul Registrului Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii exercitării profesiei de medic dentist;
- f) elaborează și adoptă Regulamentul de organizare și funcționare al CMDR și Codul deontologic al medicului dentist, luând măsurile necesare pentru respectarea unitară a acestora;
- g) acordă aviz consultativ ghidurilor și protocoalelor de practică medico-dentară elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății;
- h) colaborează în domeniul său de competență cu instituții/autorități publice, organizații desemnate de Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică independentă, indiferent de forma de proprietate, și le supune spre aprobare Ministerului Sănătății;
- i) îi reprezintă pe membrii săi în relațiile cu asociații științifice, profesionale, patronale și cu sindicatele;
- j) stabilește și reglementează regimul de publicitate a activităților medico-dentare;
- k) colaborează în domeniul său de competență cu organizații, autorități/instituții publice, persoane fizice/juridice cu atribuții desemnate de Ministerul Sănătății, asigurând cadrul

necesar desfășurării unei concurențe loiale bazate exclusiv pe promovarea competenței profesionale;

l) controlează modul în care sunt respectate de către angajatori independența profesională a medicilor dentiști și dreptul acestora de decizie în exercitarea actului medico-dentar;

m) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății la consultările privind reglementările din domeniul medico-dentar sau al asigurărilor sociale de sănătate;

n) acționează, alături de instituțiile sanitare centrale și teritoriale, ca în unitățile medico-dentare publice și private (cabinete, ambulatorii, spitale) să fie asigurată calitatea actului medico-dentar;

o) organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică profesională și de deontologie medico-dentară și a cazurilor de greșeli în activitatea profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;

p) sprijină instituțiile și acțiunile de asistență medico-socială pentru medicii dentiști și familiile lor;

q) promovează relațiile pe plan extern cu organizații și formațiuni similare;

r) în cadrul CMDR funcționează comisii ce reprezintă specialitățile medicinei dentare prevăzute în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, elaborat de Ministerul Sănătății;

s) colaborează cu organizații, autorități/instituții publice, persoane fizice/juridice cu atribuții desemnate de Ministerul Sănătății, reprezentând în domeniul său de competență medicii dentiști cu practică independentă care desfășoară activități medico-dentare în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;

t) avizează, în domeniul său de competență, înființarea cabinetelor de practică independentă și se pronunță în acest sens în legătură cu demersurile întreprinse în vederea interzicerii instalării și funcționării acestora, ținând seama ca exercitarea activităților medico-dentare să se facă în concordanță cu competența profesională a medicului dentist, cu dotarea tehnică, precum și cu respectarea normelor de igienă;

u) colaborează cu Colegiului Tehnicienilor Dentari din Romania în ceea ce privește activitatea profesională a tehnicienilor dentari și asistenților medicali care desfășoară activitate în medicina dentară;

v) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea activității profesionale de către medicii dentiști cetățeni ai statelor membre;

x) colaborează în domeniul său de competență cu organizații de profil profesional-științific, patronal, sindical, din domeniul sanitar, și cu organizații neguvernamentale în toate problemele ce privesc asigurarea sănătății populației;

y) coordonează, controlează și supraveghează funcțional, organizatoric și financiar colegiile teritoriale.

(2) În domeniul formării profesionale, CMDR are următoarele atribuții:

a) participă în domeniul său de competență cu Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății la stabilirea numărului anual de locuri de pregătire în unitățile de învățământ superior de medicină dentară;

b) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, alături de alte organizații, persoane fizice/juridice, la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a medicilor dentiști;

c) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății la elaborarea metodologiei de acordare a gradului profesional, a tematicii de concurs și la elaborarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;

d) inițiază și promovează, în domeniul său de competență, împreună cu organizații, autorități/instituții publice, persoane fizice/juridice cu atribuții desemnate de Ministerul Sănătății, forme de educație medicală continuă și de ridicare a gradului de competență profesională a membrilor săi;

e) urmărește realizarea orelor de educație continuă necesare reavizării la 5 ani a calității de membru al CMDR;

f) susține activitatea și dezvoltarea cercetării științifice și organizează manifestări științifice în domeniul medicinei dentare.

Art. 206

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CMDR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a

Membrii CMDR

Art. 207

(1) În vederea exercitării profesiei de medic dentist, medicii dentiști cetățeni români și medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și medicii dentiști care întrunesc condițiile prevăzute la art. 138 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să se înscrie în CMDR.

(2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al CMDR, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.

(3) Înscrierea în CMDR și eliberarea certificatului de membru se fac numai pentru medicii dentiști care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. a), b) și c) și au depus jurământul prevăzut de prezentul titlu.

(4) Depunerea jurământului se menționează în certificatul de membru al CMDR.

(5) Pot deveni, la cerere, membri ai CMDR și medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru și care prestează temporar servicii medico-dentare în România, cu respectarea prevederilor alin. (3).

(6) Membrii CMDR sunt înscriși în Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate.

Art. 208

(1) La cerere, membrii CMDR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de medic dentist pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.

(2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al CMDR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezenta lege.

(3) Întreruperea exercitării profesiei de medic dentist pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept, pierderea calității de membru al CMDR.

Art. 209

(1) Medicii dentiști care îndeplinesc condițiile prevăzute la 138 alin. (2) se pot înscrie ca membri ai CMDR la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în a cărui rază își au domiciliul sau reședința.

(2) Medicii dentiști luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități medico-dentare și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Drepturile și obligațiile membrilor CMDR

Art. 210

Membrii CMDR au următoarele drepturi:

a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere de la nivelul structurilor teritoriale sau/și naționale ale CMDR;

- b) să se adreseze organelor abilitate ale CMDR și să primească informațiile solicitate;
- c) să participe la orice acțiune a CMDR și să fie informați în timp util despre aceasta;
- d) să folosească, împreună cu membrii lor de familie, toate dotările sociale, profesionale, culturale și sportive ale CMDR și ale colegiilor teritoriale;
- e) să poarte însemnele CMDR;
- f) să conteste sancțiunile primite;
- g) să solicite ajutoare materiale pentru situații deosebite, atât personal, cât și prin membrii lor de familie;
- h) să beneficieze, în mod gratuit, de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, atât medicii dentiști în activitate sau pensionari, cât și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora.

Art. 211

Obligațiile membrilor CMDR sunt următoarele:

- a) să respecte dispozițiile Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România, ale Codului deontologic al medicului dentist, hotărârile organelor de conducere ale CMDR și regulamentele profesiei;
- b) să rezolve sarcinile ce le-au fost încredințate în calitate de membru sau de reprezentant al corpului profesional;
- c) să participe la manifestările inițiate de organele de conducere, la activitățile profesionale ori de pregătire profesională inițiate ori organizate de organele de conducere naționale sau locale;
- d) să participe la ședințele ori adunările la care au fost convocați;
- e) să execute cu bună-credință sarcinile care decurg din hotărârile organelor de conducere ale CMDR;
- f) să se abțină de la deliberările organelor de conducere în care sunt aleși, în cazul în care, în îndeplinirea unor atribuții ale acestor organe, au un interes propriu;
- g) să păstreze secretul profesional;
- h) să respecte normele, principiile și îndatoririle deontologice;
- i) să aibă un comportament demn în exercitarea profesiei ori a calității de membru al CMDR;
- j) să achite în termenul stabilit cotizația datorată în calitate de membru al CMDR;
- k) să rezolve litigiile cu alți membri, în primul rând prin mediere de către comisiile organizate în acest scop în cadrul CMDR;
- l) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale CMDR, în colegiile județene sau în Colegiul Medicilor Dentiști al Municipiului București.

Art. 212

Obligațiile membrilor CMDR, ce decurg din calitatea lor specială de medici dentiști, sunt:

- a) să respecte și să aplice, în orice împrejurare, normele de deontologie ale profesiei de medic dentist;
- b) să nu aducă prejudicii reputației profesiei sau altor membri, respectând statutul de corp profesional al CMDR;
- c) să acorde, cu promptitudine și necondiționat, îngrijirile medico-dentare de urgență, ca o îndatorire fundamentală profesională și civică;
- d) să acționeze, pe toată durata exercitării profesiei, în vederea creșterii gradului de pregătire profesională;
- e) să aplice parafa, cuprinzând numele, prenumele, gradul, specialitatea și codul, pe toate actele medicale pe care le semnează;
- f) să respecte drepturile pacienților.

Art. 213

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor medico-dentare, medicii dentiști sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație medicală continuă și informare în domeniul științelor medicale, pentru cumularea numărului de credite stabilite în acest sens de către CMDR. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație medicală continuă avizate de CMDR.

(2) Medicii dentiști care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație medicală continuă, stabilit de Consiliul național al CMDR, sunt suspendați din exercițiul profesiei până la realizarea numărului de credite respectiv.

SECȚIUNEA a 5-a

Organizare și funcționare

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 214

(1) CMDR este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București, în colegii ale medicilor dentiști, denumite în continuare colegii teritoriale.

(2) Colegiile teritoriale au personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii, precum și autonomie funcțională, organizatorică și financiară în condițiile prezentei legi. Sediul colegiului teritorial este în reședința de județ, respectiv în municipiul București.

Art. 215

Organele de conducere ale CMDR, la nivel județean sau al municipiului București, sunt: adunarea generală, consiliul județean, respectiv al municipiului București, și biroul consiliului.

Art. 216

(1) Adunarea generală a colegiilor teritoriale este alcătuită din medicii dentiști înscriși în colegiul teritorial respectiv.

(2) Adunarea generală a colegiilor teritoriale are următoarele atribuții:

- a) aprobă planul de activitate al consiliului;
- b) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli;
- c) alege membrii consiliului;
- d) alege membrii comisiei de cenzori a colegiului teritorial sau, după caz, aprobă cenzorul extern propus de colegiul teritorial;
- e) alege reprezentanții colegiului teritorial în Adunarea generală națională a CMDR.

(3) Adunarea generală a colegiului teritorial se întrunește anual în primul trimestru al anului sau, în mod extraordinar, ori de câte ori este nevoie.

Art. 217

(1) Consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, este format din:

- a) 7 membri pentru un număr de până la 100 medici dentiști înscriși;
- b) 11 membri pentru 101-300 de medici dentiști înscriși;
- c) 15 membri pentru 301-500 de medici dentiști înscriși;
- d) 29 de membri pentru 501-1.000 de medici dentiști înscriși;
- e) 49 de membri pentru colegiile cu peste 1.000 de medici dentiști înscriși.

(2) Proportional cu numărul de membri ai consiliului se vor alege 3-9 membri supleanți.

Art. 218

(1) Consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, va alege dintre membrii săi un birou executiv format din președinte, 2 vicepreședinți, un secretar și un trezorer, aleși pentru un mandat de 4 ani.

(2) Membrii organelor de conducere de la nivel teritorial se aleg prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 219

(1) Alegerea organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se face conform Regulamentului electoral aprobat de Consiliul național al CMDR.

(2) Funcțiile în biroul executiv al colegiilor teritoriale, în Biroul executiv național și în Consiliul național al CMDR sunt incompatibile cu:

- a) funcția corespunzătoare dintr-un patronat/sindicat profesional;
- b) funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și ministerelor cu rețea sanitară proprie, direcțiilor de sănătate publică teritoriale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, precum și caselor județene de asigurări de sănătate.

Art. 220

(1) Consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, se întrunește la convocarea președintelui, în ședințe ordinare, la interval de două luni. În mod excepțional, la solicitarea a două treimi din numărul membrilor săi, consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, poate fi convocat în ședințe extraordinare. Între ședințe, consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, este condus de biroul executiv, care asigură activitatea permanentă a acestuia.

(2) Deciziile consiliului colegiului județean, respectiv al municipiului București, se adoptă în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu votul favorabil a jumătate plus unu din numărul total al acestora.

Art. 221

(1) Consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, și, respectiv, biroul executiv al acestora exercită atribuțiile date în competența lor, prin Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România, adoptat de adunarea generală a acestuia.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor, consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, își desfășoară activitatea în comisii, alese de adunarea generală teritorială respectivă, pe domenii de activitate sau pe specialități ale medicinei dentare, în conformitate cu Regulamentul de organizare și funcționare adoptat de adunarea generală a CMDR.

B. Organizarea la nivel național

Art. 222

(1) Conducerea CMDR, la nivel național, se exercită de către:

- a) Adunarea generală națională;
- b) Consiliul național;
- c) Biroul executiv național.

(2) Biroul executiv național și președintele acestuia, aleși de Adunarea generală națională, sunt de drept organele de conducere ale Consiliului național al CMDR.

(3) Nu pot primi sau exercita mandatul de membru al organelor de conducere ale CMDR, atât la nivel național, cât și teritorial, medicii dentiști care dețin funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, respectiv ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, structurilor deconcentrate ale acestora ori în cadrul CNAS, caselor județene de asigurări de sănătate, respectiv a municipiului București, patronatelor și sindicatelor profesionale, precum și orice fel de funcții de demnitate publică.

(4) Medicii dentiști pentru care, în timpul mandatului de membru al organelor de conducere, a survenit situația de incompatibilitate sunt suspendați din funcție. Suspendarea durează până la încetarea situației de incompatibilitate sau până la expirarea mandatului.

(5) Numărul maxim de mandate în organele de conducere de la nivel teritorial și național se stabilește de către Adunarea generală națională și este prevăzut în Regulamentul de organizare și funcționare al CMDR.

Art. 223

(1) Adunarea generală națională a CMDR este alcătuită din reprezentanți aleși de adunarea generală din fiecare județ și din municipiul București, prin vot direct și secret.

(2) Norma de reprezentare în Adunarea generală națională este de:

- a) 2 reprezentanți pentru colegiile județene care au sub 50 de membri înscriși;
- b) 4 reprezentanți pentru colegiile județene care au sub 120 de membri înscriși;
- c) 6 reprezentanți pentru colegiile județene care au sub 200 de membri înscriși;
- d) 8 reprezentanți pentru colegiile județene care au sub 300 de membri înscriși;
- e) 10 reprezentanți pentru colegiile județene cu peste 300 de membri înscriși;
- f) 15 reprezentanți pentru colegiile județene cu peste 500 de membri înscriși;
- g) 20 de reprezentanți pentru colegiile județene cu peste 701 membri înscriși;
- h) un reprezentant la 100 de membri înscriși pentru Colegiul Medicilor Dentiști al Municipiului București.

(3) Adunarea generală națională a CMDR se întrunește anual în primul trimestru al anului sau în mod extraordinar ori de câte ori este nevoie.

Art. 224

(1) Adunarea generală națională adoptă Codul deontologic al medicului dentist și Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților aleși.

(2) Deciziile Adunării generale naționale a CMDR se adoptă cu majoritate simplă de voturi în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților aleși.

Art. 225

Adunarea generală națională a CMDR are următoarele atribuții:

- a) adoptă atât Codul deontologic al medicului dentist și Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România, cât și modificările lor ulterioare;
- b) alege membrii Biroului executiv național pentru mandatul de 4 ani;
- c) dezbate și votează Raportul anual de activitate prezentat de Biroul executiv național și de comisiile de specialitate ale CMDR din România privind activitatea desfășurată între sesiunile adunării generale;
- d) revocă din funcție membrii aleși, pentru abateri de la prevederile prezentei legi și, respectiv, ale Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România, care aduc prejudicii activității organismului profesional;
- e) alege comisia de cenzori sau, după caz, aprobă cenzorul contabil autorizat, propus de Consiliul național al CMDR;
- f) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli anual al CMDR;
- g) dezbate și votează raportul Comisiei de cenzori;
- h) stabilește obiectivele generale ale CMDR pe termen scurt, mediu și lung.

Art. 226

(1) Între sesiunile Adunării generale naționale CMDR este condus de Consiliul național.

(2) Consiliul național al CMDR este alcătuit din Biroul executiv național, câte un reprezentant al fiecărui județ, din 3 reprezentanți ai municipiului București, un reprezentant numit de Ministerul Sănătății, ca autoritate de stat, și câte un reprezentant din fiecare minister și instituție centrală cu rețea sanitară proprie.

(3) Consiliul național al CMDR se întrunește legal în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților stabiliți la alin. (2).

Art. 227

Deciziile Consiliului național al CMDR se adoptă în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu votul favorabil a jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

Art. 228

Atribuțiile Consiliului național al CMDR sunt următoarele:

- a) elaborează Codul deontologic al medicului dentist, precum și Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Dentiști din România;
- b) fixează cotizația care trebuie plătită obligatoriu de către fiecare medic dentist consiliului județean, respectiv al municipiului București, stabilind partea din această cotizație care trebuie virată către Consiliul național al CMDR;
- c) stabilește indemnizația pentru membrii Biroului executiv național și biroului consiliilor teritoriale, precum și indemnizațiile de ședință pentru membrii Consiliului național;
- d) gestionează bunurile CMDR și poate să inițieze și să subvenționeze acțiuni interesând profesiunea de medic dentist și acțiuni de întraajutorare;
- e) controlează și coordonează activitatea consiliului județean, respectiv al municipiului București, și controlează gestiunea acestora;
- f) soluționează, în termen de 30 de zile de la înregistrare, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene, respectiv al municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii;
- g) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;
- h) colaborează, în domeniul său de competență, cu Ministerul Sănătății la elaborarea de norme privind exercitarea profesiei de medic dentist pe teritoriul României;
- i) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea tematicilor și a metodologiilor concursurilor și examenelor pentru medicii dentiști;
- j) stabilește sistemul de credite de educație medicală continuă pe baza căruia se evaluează activitatea de perfecționare profesională a medicilor dentiști;
- k) stabilește condițiile privind desfășurarea de către cabinetele și unitățile medico-dentare a publicității și aprobă conținutul materialului publicitar.

Art. 229

În cadrul Consiliului național al CMDR funcționează mai multe comisii al căror număr, competențe, precum și regulamente de funcționare sunt stabilite de acesta.

Art. 230

- (1) Biroul executiv național al CMDR asigură activitatea permanentă a acestuia, în conformitate cu legea și regulamentele proprii.
- (2) Biroul executiv național este alcătuit dintr-un președinte, 3 vicepreședinți, un secretar general și un trezorer, aleși în mod individual pe funcții de Adunarea generală națională, pentru un mandat de 4 ani.
- (3) Biroul executiv național conduce ședințele Consiliului național și activitatea CMDR între ședințele Consiliului național.

Art. 231

- (1) Consiliul național al CMDR participă, în domeniul său de competență, în colaborare cu Ministerul Sănătății, la elaborarea tuturor programelor de sănătate și a actelor normative cu efect asupra medicinei dentare.
- (2) La negocierea anuală a contractului-cadru pentru specialitatea medicină dentară Consiliul național al CMDR reprezintă în domeniul său de competență medicii dentiști cu practică independentă, aflați în relații contractuale cu casele de asigurări sociale de sănătate.

Art. 232

(1) Contractul de muncă al persoanei care exercită o funcție de conducere în Biroul executiv al consiliului județean, respectiv al municipiului București, și al Consiliului național al CMDR se suspendă, la cererea persoanei în cauză, pe perioada cât îndeplinește funcția respectivă, cu menținerea locului de muncă.

(2) Persoana aflată în situația prevăzută la alin. (1) beneficiază de vechime în muncă pe perioada exercitării funcției respective.

(3) Remunerarea persoanelor care exercită funcții de conducere în Biroul executiv național sau local este stabilită prin vot, cu majoritate simplă, de Consiliul național al CMDR.

SECȚIUNEA a 7-a

Venituri și cheltuieli

Art. 233

Veniturile CMDR se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizațiile lunare ale membrilor;
- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice;
- d) donații de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) alte surse.

Art. 234

(1) Neplata cotizației datorate CMDR pe o perioadă de 6 luni și după atenționarea scrisă de către consiliul teritorial al CMDR se sancționează cu suspendarea exercitării profesiei până la plata cotizației datorate și atrage plata unor majorări de întârziere în cuantumul prevăzut de prevederile legale aplicabile instituțiilor publice.

(2) Penalitățile de întârziere se vor aplica și colegiilor teritoriale care nu varsă partea de cotizație stabilită de Consiliul național.

Art. 235

(1) Cuantumul cotizației de membru al CMDR, precum și partea din aceasta care trebuie vărsată către forurile naționale se stabilesc de către Consiliul național al CMDR.

(2) Partea din cotizație aferentă funcționării CMDR va fi virată, până cel mai târziu la sfârșitul lunii următoare celei pentru care a fost percepută cotizația, înaintea oricăror alte plăți.

(3) Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente Consiliului național revine președintelui consiliului teritorial. Neîndeplinirea acestei obligații se sancționează de Consiliul național conform, conform prezentului capitol.

Art. 236

Pentru serviciile prestate persoanelor care nu sunt membre ale CMDR tarifele se stabilesc, după caz, de Consiliul național, respectiv de consiliul colegiului teritorial.

Art. 237

(1) Fondurile bănești pot fi utilizate pentru cheltuieli de administrație, salarizare personal, fonduri fixe, material gospodăresc, finanțarea cheltuielilor organizatorice, perfecționarea pregătirii profesionale, acordarea de burse de merit prin concurs medicilor dentiști, întrajutorarea medicilor dentiști cu venituri mici și a familiilor lor.

(2) Modul de alocare a fondurilor prevăzute la alin. (1) se stabilește de Consiliul național al CMDR.

SECȚIUNEA a 8-a Raportul între Ministerul Sănătății și CMDR

Art. 238

Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea CMDR să se desfășoare în condițiile legii.

Art. 239

Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul Național al CMDR.

Art. 240

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CMDR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CMDR adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 241

În cazul nerespectării prevederilor art. 240, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. VI Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 242

În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de medic dentist pe teritoriul României, Ministerul Sănătății în colaborare cu CMDR recunoaște calificările de medic dentist dobândite în conformitate cu normele UE într-un stat membru de cetățenii acestui stat, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

Art. 243

(1) Recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic dentist, dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de Ministerul Sănătății în colaborare cu CMDR.

(2) În acest sens, CMDR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale

(3) Pentru recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic dentist prevăzute la alin. (1), Ministerul Sănătății și CMDR se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspectele reglementate de prezenta lege pot fi îndeplinite de la distanță și prin mijloace electronice, în condițiile legislației în vigoare, și informează inclusiv prin mijloace electronice despre toate cerințele, procedurile și formalitățile privind accesul la aspectele reglementate ale profesiei de medic dentist în România.

(4) Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală se elaborează de Ministerul Sănătății în colaborare cu CMDR și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(5) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale medicilor dentiști se elaborează în colaborare de autoritățile competente române definite de prezentul titlu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 244

(1) Atribuțiile CMDR nu pot fi exercitate de nicio altă asociație profesională.

(2) CMDR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.

(3) Membrii CMDR pot face parte și din alte asociații profesionale.

(4) Dețin de drept calitatea de membru al CMDR toți medicii dentiști înscriși până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 245

Regulamentul de organizare și funcționare al CMDR, Codul de deontologic al medicului dentist, cu modificările și completările ulterioare, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea CMDR sau drepturile și obligațiile acestora ca membri ai CMDR se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 246

Pe durata exercitării profesiei medicul dentist este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 247

(1) Medicii dentiști care ocupă funcții publice în cadrul aparatului central al Ministerului Sănătății, în cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și, respectiv, în cadrul caselor de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, precum și cei din cadrul ministerelor sau instituțiilor centrale cu rețele sanitare proprii pot desfășura în afara programului normal de lucru, în condițiile legii, activități profesionale, potrivit calificării pe care o dețin. Prevederile se aplică, cu respectarea reglementărilor legale referitoare la conflictul de interese și incompatibilități stabilite pentru sistemul sanitar, iar activitățile profesionale se desfășoară exclusiv în unități sanitare private.

(2) Deputații și senatorii care au profesia de medic dentist își pot desfășura activitatea în unități sanitare private și în unități sanitare publice ca medic dentist.

(3) Medicilor dentiști prevăzuți la alin. (1) și (2) li se aplică în mod corespunzător prevederile din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 248

(1) Practicarea profesiei de medic dentist de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

(2) CMDR, prin președintele colegiului teritorial sau al Consiliului național al CMDR, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele judiciare și autoritățile competente pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebunțează fără drept titlul ori calitatea de medic dentist sau care practică în mod ilegal medicina dentară.

(3) Acțiunea penală împotriva unui membru al CMDR cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de medic dentist se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului teritorial al cărui membru este medicul dentist respectiv și a Biroului executiv național.

Art. 249

(1) Actualele organe de conducere ale CMDR de la nivel național și teritorial vor rămâne în funcție și își vor exercita mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al CMDR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Prezentul titlu transpune în totalitate prevederile referitoare la exercitarea profesiei de medic dentist, cuprinse în:

a) art. 5 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (3), art. 6, art. 7 alin. (1), alin. (2) lit. a)-c) și alin. (3), art. 8, art. 36 alin. (2), art. 50 alin. (1) și (4), art. 51, art. 52 alin. (1), art. 53, 54 și art. 56 alin. (1) și (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005;

- b) Directiva Consiliului 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 16 din 23 ianuarie 2004;
- c) Directiva nr. 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (« Regulamentul IML») publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013.

Titlul IV Profesia de farmacist

Cap. I Dispoziții generale

Art. 250

- (1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de farmacist.
- (2) Profesia de farmacist se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în farmacie, care pot fi:
- a) cetățeni români;
 - b) cetățeni ai unui stat membru;
 - c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
 - d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
 - e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
 - f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către un stat membru.

Art. 251

Pentru exercitarea profesiei de farmacist, persoanele prevăzute la art. 249 alin. (2) trebuie să îndeplinescă următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să fie un bun comunicator cu pacienții;
- c) să fie un bun organizator al activității farmaceutice;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 252

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) farmaciști cetățeni ai unui stat membru- persoanele prevăzute la ar. 250 alin. (2) lit. b) și, prin asimilare și farmaciștii aflați în situațiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit d) și f).
- d) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diplomă de farmacist, eliberată de o instituție de învățământ superior medico-farmaceutic acreditată din România;
- b) adeverință de absolvire a studiilor, eliberată la cererea absolventului, ca urmare a finalizării complete a studiilor, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;
- c) certificatul de farmacist specialist, eliberat de Ministerul Sănătății;
- d) diploma, certificatul sau un alt titlu de farmacist eliberat conform normelor europene, de către un stat membru;
- e) diploma, certificatul sau un alt titlu de farmacist, dobândite într-un stat terț și recunoscute de un stat membru, în baza unei experiențe profesionale de 3 ani a titularului pe teritoriul statului care a recunoscut respectivul titlu de calificare sau echivalente în România, în condițiile legii.

Art. 253

(1) Titlurile de calificare în profesia de farmacist, obținute în afara României și a statelor membre, se recunoaște sau se echivalează potrivit legii.

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) fac titlurile de calificare în profesia de farmacist care au fost recunoscute de un stat membru.

Cap. II Nedemnități și incompatibilități

Art. 254

Este nedemn să exercite profesia de farmacist:

- a) farmacistul care a fost condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții, în împrejurări legate de exercitarea profesiei de farmacist și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- b) farmacistul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau disciplinară.

Art. 255

(1) Exercitarea profesiei de farmacist este incompatibilă cu:

- a) profesia de medic;
- b) oricare ocupație de natură a aduce atingere demnității profesiei de farmacist sau bunelor moravuri, conform Codului deontologic al farmacistului;
- c) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei de farmacist.

(2) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, farmacistul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.

(3) Președintele colegiului din care face parte farmacistul poate desemna o comisie special constituită pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 farmaciști primari, pentru a confirma sau a infirma situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (1) lit. a) și b). În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c), acesta poate solicita organelor în drept confirmarea sau infirmarea stării de incompatibilitate.

(4) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă de drept calitatea de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și dreptul de exercițiu al profesiei.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de farmacist

Art. 256

(1) Farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) exercită profesia pe baza certificatului de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, denumit în continuare CFR, avizat anual în temeiul asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv.

(2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României, farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea înscrierii în CFR. Accesul la activitățile de farmacist pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.

(3) Certificatul de membru al CFR are valabilitate pe toată durata de exercitare a profesiei, în cazul în care nu intervin situații de nedemnitate sau incompatibilitate cu exercitarea profesiei sau nu se produc abateri sancționate de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

(4) Certificatul de membru al CFR se acordă pe baza următoarelor acte:

a) documentele care atestă formarea în profesie;

b) certificatul de sănătate;

c) declarația pe propria răspundere că nu se află într-o situație de nedemnitate sau incompatibilitate cu exercitarea profesiei;

d) certificatul de cazier judiciar.

(5) Certificatul de membru devine operativ numai după încheierea asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 257

(1) Farmaciștii, indiferent de sex, se pensionează la vârsta de 65 de ani.

(2) În unitățile sanitare publice, farmaciștii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari, cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe farmaceutice, care desfășoară activități farmaceutice, pot continua, la cerere, activitatea până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Peste această vârstă farmaciștii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale, pot fi menținuți în activitate conform dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 264/2004, cu modificările și completările ulterioare. De același drept pot beneficia și farmaciștii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române.

(3) Farmaciștii prevăzuți la alin. (1) se pot pensiona anticipat, la cerere, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare privind sistemul de pensii, dacă îndeplinesc condițiile de stagiul de cotizare prevăzute de lege pentru pensia anticipată sau pentru pensia anticipată parțială.

(4) Farmaciștii care au depășit limita de vârstă prevăzută la alin. (1) pot profesa în continuare în unități sanitare publice, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru și a avizului anual al CFR, eliberat pe baza certificatului de sănătate și a asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv.

(5) În cazul spitalelor publice care înregistrează deficit de farmaciști, precum și al spitalelor publice aflate în zone defavorizate, farmaciștii își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, până la ocuparea posturilor prin concurs, la propunerea unității sanitare publice, cu avizul CFR și cu aprobarea ordonatorului principal de credite, până la ocuparea posturilor prin concurs.

(6) Farmaciștii care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută la alin. (1) nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al direcțiilor de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul oricărei alte unități sanitare publice.

Art. 258

În farmaciile din unitățile sanitare publice, farmacistul este autorizat să elibereze medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale și altele asemenea, atât pentru secțiile spitalului, cât și pentru asigurarea acestora, în ambulatoriu, în cadrul programelor naționale de sănătate.

Art. 259

(1) Profesia de farmacist se exercită prin următoarele activități:

- a) prepararea formelor farmaceutice ale medicamentelor;
- b) fabricarea și controlul medicamentelor, indiferent de locul în care se află;
- c) controlul medicamentelor într-un laborator pentru controlul medicamentelor;
- d) depozitarea, conservarea și distribuirea medicamentelor en gros;
- e) aprovizionarea, pregătirea, testarea, stocarea, distribuirea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, de calitate corespunzătoare, în farmacii deschise publicului.
- f) pregătirea, testarea, stocarea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, având calitatea corespunzătoare, în spitale;
- g) furnizarea de informații și consiliere cu privire la medicamente ca atare, inclusiv cu privire la utilizarea lor corespunzătoare.
- h) asistență personalizată pacienților care își administrează singuri medicația;
- i) contribuirea la campanii locale sau naționale privind sănătatea publică;
- j) raportarea reacțiilor adverse ale produselor farmaceutice către autoritățile competente.

(2) Farmacistul, în conformitate cu pregătirea sa universitară, este competent să exercite și alte activități profesionale precum:

- a) colaborare cu medicul pentru stabilirea și urmărirea terapiei pacientului;
- b) farmacovigilență;
- c) fabricarea, controlul, depozitarea, conservarea și distribuția produselor din plante, suplimentelor nutritive, produselor igienico-cosmetice, dispozitivelor medicale, medicamentelor de uz veterinar, substanțelor farmaceutice active și auxiliare;
- d) analize în laboratoare de biochimie, toxicologie și igienă a mediului și alimentelor;
- e) marketing și management farmaceutic;
- f) activități didactice sau administrație sanitară.

(3) În toate activitățile prevăzute la alin. (1) și (2) farmacistul are deplină răspundere și drept de decizie, exercitarea acestora efectuându-se cu drept de liberă practică.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de farmacist

Art. 260

(1) În vederea asigurării stării de sănătate, pe tot timpul exercitării profesiei, farmacistul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(2) Deciziile și hotărârile cu caracter farmaceutic sunt luate avându-se în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile farmaceutice general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei farmaceutice, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

(3) Farmacistului nu îi pot fi impuse îngrădiri privind activitățile cu caracter farmaceutic.

Art. 261

(1) În scopul asigurării în orice împrejurare a intereselor pacientului, profesia de farmacist are la baza exercitării sale independența și libertatea profesională a farmacistului, precum și dreptul de decizie asupra hotărârilor cu caracter farmaceutic.

(2) Având în vedere natura profesiei de farmacist și obligațiile fundamentale ale farmacistului față de pacientul său, acesta nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art. 262

(1) Formele de exercitare a profesiei de farmacist, de către farmaciștii care au obținut certificatul de membru al CFR sunt în regim salarial și/sau independent, pe bază de contract de muncă și/sau contract de furnizare de servicii farmaceutice.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza certificatului de membru al CFR și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază farmacistul.

Art. 263

Pentru accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercițiul acesteia, farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, prestează temporar sau ocazional serviciile farmaceutice pe teritoriul României, fără a fi obligați să se înscrie în CFR.

Cap. IV Exercițarea profesiei

Art. 264

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de farmacist se realizează de către CFR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 265

La absolvirea instituției de învățământ din România farmacistul depune următorul jurământ:

"În întreaga mea activitate de farmacist voi da dovadă de o atitudine profund umană față de om și colectivitate.

Voi respecta demnitatea și personalitatea bolnavului, exercitând profesiunea cu conștiinciozitate, respectând normele de etică și de deontologie farmaceutică.

Voi fi corect cu mine însumi și cu confracții mei, cărora le voi cere colaborarea, și nu voi refuza să le acord sprijinul, când mi se va cere, în interesul bolnavului.

Voi păstra secretele încredințate de pacienți, chiar și după decesul acestora.

Nu voi accepta sub niciun motiv ca activitatea mea de farmacist să fie utilizată împotriva sănătății și vieții omului.

Voi fi răbdător și înțelegător față de cel care, datorită bolii, nu-mi acordă respectul cuvenit.

Jur, pe onoare, în mod solemn și liber!"

Art. 266

(1) Profesia de farmacist se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 250, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) dețin un titlu de calificare în farmacie;

b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;

c) sunt apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de farmacist;

d) sunt membri ai CFR;

e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii farmaceutice pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CFR.

(2) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia de farmacist cu aceleași drepturi și obligații ca și farmaciștii cetățeni români membri ai CFR.

Art. 267

(1) Profesia de farmacist se exercită în România de către persoanele care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2), cu titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

a) farmacist;

b) farmacist specialist în una dintre specialitățile farmaceutice prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.
(2) Prevederile alin. (1) se aplică și cetățenilor unui stat membru, care dețin un titlu de calificare în farmacie, precum și experiența profesională complementară prevăzută la art. 287 atunci când este cazul și care exercită profesia în România.

Art. 268

În cazurile prevăzute la art. 267 alin. (1), farmaciștii care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) exercită profesia cu drept de liberă practică.

Art. 268

Exercitarea efectivă de către farmaciștii care au obținut drept de liberă practică a activităților profesionale, cu normă întreagă sau echivalent de fracții de normă, și cu respectarea celorlalte condiții de exercitare prevăzute de lege, constituie experiență profesională de farmacist.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale farmaciștilor cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei de farmacist în situația stabilirii pe teritoriul României

Art. 270

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările farmaciștilor cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de farmacist se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CFR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) primește certificatul de membru al CFR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi extins cu o lună în situațiile în care recunoașterea profesională se face pe baza principiilor Regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale. În acest caz se prelungește corespunzător și perioada de valabilitate prevăzută la alin. (7).

(4) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de farmacist, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență în cazul farmaciștilor care întrunesc cerințele de formare prevăzute de normele UE, prin care se atestă că titlul de calificare este cel prevăzut la anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;

d) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

e) certificat medical privind sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

f) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(5) În situația titlurilor de calificare de farmacist a căror recunoaștere intră sub incidența Legii nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea însușită de acesta, necesare stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(6) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 271

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 270 alin. (4) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de farmacistul în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 270 alin. (4) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 272

În situația în care România este statul membru de origine sau proveniență al farmaciștilor care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 273

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Sănătății informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 274

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către farmaciștii prevăzuți la art. 250 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 2745

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de farmacist eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că farmacistul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de farmacist, care include o formare urmată în

totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de farmacist dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

b) titlul de calificare de farmacist eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare; și

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, România, în calitate de stat membru gazdă, poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că farmacistul solicitant nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentul IMI.

Art. 276

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de farmacist în România, comise de farmaciști cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de farmacist, aplicate farmaciștilor pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de farmaciștii cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de farmacist în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a Exercițarea profesiei în situația prestării serviciilor farmaceutice

Art. 277

(1) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de farmacist în unul dintre aceste state, pot efectua în România în mod temporar sau ocazional actele profesiei sale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării activităților de farmacist este stabilit, de la caz la caz, de CFR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 278

(1) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația înscrierii în CFR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită

accesul la una dintre activitățile de farmacist, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii farmaceutice în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CFR pe durata prestării serviciilor respective, în baza documentelor prevăzute la art. 280, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de farmacist, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru farmaciștii cetățeni români membri ai CFR.

Art. 279

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor farmaceutice pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 277 alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru farmaciștii cetățeni români membri ai CFR.

Art. 280

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor farmaceutice pe teritoriul României de către farmaciștii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de farmacist într-un stat membru se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însușită.

Art. 281

(1) Solicitățile farmaciștilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară ori ocazională de servicii farmaceutice în România, se soluționează de către CFR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta CFR:

- a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;
- b) copia documentului de cetățenie;
- c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;
- d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;
- e) diplomele, certificatele sau alte titluri de farmacist prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;
- f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d);
- g) atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii farmaceutice în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces farmacistului solicitant la prestarea de servicii farmaceutice pe întreg teritoriul României.

Art. 282

CFR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul farmaciștilor, cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară ori ocazională de servicii farmaceutice în România .

Art. 283

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor farmaceutice în România, farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în unul dintre aceste state, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 284

Autoritățile competente române vor reține, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate farmaciștilor care întrunesc condițiile prevăzute la art.50 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și farmaciștilor stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 249 alin. (2) lit. b), d) f) și g), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 285

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al farmacistului solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii farmaceutice în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii farmaceutice

Art. 286

(1) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia de farmacist în România, au dreptul de a atașa, la titlul profesional, titlul licit de formare obținut în statul membru de origine sau de proveniență în limba aceluși stat și, eventual, abrevierea lui. Titlul licit de formare va fi însoțit de numele și locul instituției sau ale organului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza, în exercițiul profesiei, forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 287

În cazul în care accesul la una dintre activitățile prevăzute la art. 259 sau exercitarea acesteia necesită, în afara titlului oficial de calificare de farmacist prevăzut de lege, și o experiență profesională complementară, autoritățile competente române recunosc certificatul emis de statul membru de origine sau de proveniență a posesorului, prin care se atestă că acesta a desfășurat activitatea în cauză în acel stat pentru o perioadă de timp echivalentă cu cea prevăzută de legislația română pentru activitatea în cauză.

Art. 288

Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei răspund potrivit legii.

Art. 289

(1) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia de farmacist în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul deontologic al farmacistului.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) CFR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 290

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) CFR poate efectua verificarea cunoștințelor lingvistice numai după emiterea, conform normelor europene a cardului profesional european de farmacist sau, după caz, numai după recunoașterea calificărilor profesionale de farmacist. În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CFR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 291

Deciziile CFR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de farmaciștii în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 291

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de farmacist, se va face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 293

Schimbul de informații în temeiul art. 285 și 292 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 293

(1) CFR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la farmaciștii cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

(2) Din categoria farmaciștilor prevăzuți la alin. (1) fac parte:

a) farmaciștii care dețin titlul de calificare prevăzut la anexele nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) farmaciștii titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate în Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 294

CFR transmite informațiile menționate la art. 293 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea farmacistului în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia de farmacist;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 296

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CFR, în calitate de autoritate competentă a statului membru interesat, informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor de farmacist, în temeiul prezentei prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 297

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzute la art. 294 și 296 se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 298

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție menționată la art. 294, CFR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară a respectivei date.

Art. 299

Farmacisții pentru care CFR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 300

(1) Farmacisții pentru care CFR transmite alerte celorlalte state membre au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CFR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, farmacistul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 301

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției de a desfășura, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Cap. VII Răspunderea juridică a farmacistului

Art. 302

Răspunderea juridică a farmacistului poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 303

Farmacistul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesionale, a Codului deontologic al farmacistului și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CFR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CFR.

Art. 304

Anchetarea abaterii disciplinare este de competența Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 305

- (1) Plângerea împotriva unui farmacist se depune la colegiul al cărui membru este farmacistul, iar în cazul farmaciștilor cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază farmacistul își desfășoară activitatea.
- (2) Biroul executiv al Consiliului teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.
- (3) În situația respingerii plângerii, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului național.
- (4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 306

- (1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de farmaciștii înscriși în acel colegiu.
- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.
- (3) La nivelul CFR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:
 - a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.
- (4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial, și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.
- (5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 307

Nicio sancțiune disciplinară nu poate fi adoptată, fără ca farmacistul în cauză să fi fost audiat sau convocat.

Art. 308

- (1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de adunarea județeană, respectiv a municipiului București, iar membrii Comisiei superioare de disciplină

sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică..

(2) Membrii comisiilor de disciplină sunt aleși din rândul farmaciștilor cu o vechime în profesie de peste 7 ani și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.

(3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul CFR.

(4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.

(5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al CFR ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 309

(1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) La nivel teritorial se va alege un număr de 3 membri, iar la nivel național 5.

(3) Membrii comisiilor de disciplină își aleg un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(4) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 310

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CFR;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități farmaceutice pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea calității de membru al CFR.

(2) Retragera calității de membru al CFR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație farmaceutică ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 311

(1) Decizia pronunțată se comunică farmacistului sancționat, Biroului executiv al CFR, Ministerului Sănătății, persoanei cu care farmacistul are încheiat contract de muncă.

(2) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea este informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, farmacistul sancționat, persoanele și autoritățile prevăzute la alin. (1) și (2) pot contesta decizia pronunțată de Comisia superioară de disciplină.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, farmacistul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.

Art. 312

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 309 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul aplicării sancțiunii prevăzute la art. 310 alin. (1) lit. f), farmacistul poate face o nouă cerere de redobândire a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al CFR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsurile de obligare a farmacistului la efectuarea unor cursuri de perfecționare, de educație farmaceutică sau alte forme de pregătire profesională, radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 313

(1) Ancheta disciplinară se exercită prin persoane desemnate în acest scop de către biroul consiliului colegiului teritorial sau, după caz, de către Biroul executiv al CFR.

(2) Spitalele, unitățile farmaceutice sau organismele implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele profesionale solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

CAP. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 314

(1) CFR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de farmacist ca profesie liberală, de practică publică autorizată.

(2) CFR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional.

(3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CFR.

(4) CFR cuprinde toți farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și farmaciștii stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit. b), d) și f) și care exercită profesia de farmacist, în condițiile prezentului titlu.

Art. 315

CFR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

Art. 316

(1) Între CFR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară, în condițiile legii.

(2) Sediul CFR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile CFR

Art. 317

CFR are următoarele atribuții:

- a) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății prin asigurarea controlului aplicării regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de farmacist, indiferent de forma de exercitare și de unitatea farmaceutică în care se desfășoară;
- b) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate; apără onoarea, libertatea și independența profesională a farmacistului, precum și dreptul acestuia de decizie în exercitarea actului profesional; asigură respectarea de către farmaciști a obligațiilor ce le revin față de pacient și de sănătatea publică;
- c) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională a membrilor săi;
- d) întocmește și actualizează permanent secțiunea farmaciștilor din cadrul Registrului Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de farmacist;
- e) întocmește și eliberează cardul profesional european de farmacist cu respectarea prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/983 al Comisiei din 24 iunie 2015 privind procedura de eliberare a cardului profesional european și aplicarea mecanismului de alertă în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
- f) elaborează și adoptă Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România și Codul deontologic al farmacistului;
- g) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a farmaciștilor;
- h) avizează, conform regulamentelor de organizare și funcționare a unităților farmaceutice, fișa de atribuții a postului de farmacist, întocmită obligatoriu la nivelul fiecărei farmacie;
- i) colaborează cu Ministerul Sănătății în vederea stabilirii și creșterii standardelor de practică profesională, a asigurării calității actului farmaceutic în unitățile farmaceutice;
- j) colaborează cu Ministerul Sănătății și participă, prin reprezentanții săi, la activitatea de inspecție farmaceutică organizată de acesta, inclusiv pe bază de tematici comune de inspecție și control;
- k) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea metodologiei de acordare a gradului profesional și a tematicii de concurs;
- l) inițiază, promovează, organizează și acreditează în domeniul său de competență forme de educație farmaceutică continuă și de ridicare a gradului de competență profesională a membrilor săi, cu excepția programelor de studii complementare în vederea obținerii de atestate;
- m) controlează modul în care sunt respectate de către angajatori independența profesională și dreptul de decizie profesională ale farmacistului;
- n) reprezintă și apără în domeniul său de competență interesele membrilor, la solicitarea acestora, în fața angajatorilor;
- o) promovează și stabilește relații pe plan extern cu instituții și organizații similare;
- p) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății la elaborarea reglementărilor profesiei de farmacist;
- q) organizează judecarea cazurilor de încălcare a normelor de deontologie profesională ori a celor care reglementează exercitarea profesiei sau a actului profesional;
- r) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea activității profesionale de către farmaciștii cetățeni ai statelor membre;
- s) colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, organizații patronale și sindicale, precum și cu alte asociații ori cu organizații neguvernamentale, în toate problemele ce privesc asigurarea sănătății populației.

Art. 318

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CFR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a **Membrii CFR**

Art. 319

(1) În vederea exercitării profesiei de farmacist, farmaciștii cetățeni români și farmaciștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și farmaciștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 250 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să se înscrie în CFR.

(2) Calitatea de membru al CFR o pot păstra, la cerere, și farmaciștii pensionari care au practicat profesia de farmacist.

(3) Membrii CFR sunt înscriși în Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate.

Art. 320

(1) La cerere, membrii CFR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de farmacist pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.

(2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al CFR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezenta lege.

(3) Întreruperea exercitării profesiei de farmacist pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept, pierderea calității de membru al CFR.

(4) O nouă înscriere se poate face numai în condițiile prezentei legi și cu avizul favorabil al Consiliului național al CFR.

Art. 321

Farmaciștii care doresc să exercite profesia se înscriu ca membri ai CFR la colegiul teritorial în raza căruia se află unitatea la care își desfășoară activitatea sau la colegiul teritorial în raza căruia își au domiciliul sau reședința, dacă nu au încă un loc de muncă.

SECȚIUNEA a 4-a **Drepturile și obligațiile membrilor CFR**

Art. 322

Membrii CFR au următoarele drepturi:

- a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere de la nivelul structurilor teritoriale sau naționale ale CFR;
- b) să se adreseze organelor abilitate ale CFR și să primească informațiile solicitate;
- c) să participe la orice acțiune a CFR și să fie informați în timp util despre aceasta;
- d) să folosească, împreună cu membrii săi de familie, toate dotările sociale, profesionale, culturale și sportive ale CFR și ale colegiilor locale;
- e) să poarte însemnele CFR;
- f) să conteste sancțiunile primite;
- g) să solicite ajutoare materiale pentru situații deosebite, atât personal, cât și prin membrii lor de familie

Art. 323

Obligațiile membrilor CFR sunt următoarele:

- a) să respecte prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România, Codul deontologic al farmacistului, hotărârile organelor de conducere ale CFR și regulamentele profesiei;

- b) să rezolve sarcinile ce le-au fost încredințate în calitate de membri sau reprezentanți ai corpului profesional;
- c) să participe la manifestările inițiate de organele de conducere, la activitățile profesionale ori de pregătire profesională inițiate ori organizate de către organele de conducere naționale sau locale;
- d) să participe la ședințele ori adunările la care au fost convocați;
- e) să execute cu bună-credință sarcinile ce decurg din hotărârile organelor de conducere ale corpului profesional;
- f) să se abțină de la deliberările organelor de conducere în care sunt aleși, în cazul în care, în îndeplinirea unor atribuții ale acestor organe, au un interes propriu;
- g) să păstreze secretul profesional;
- h) să respecte normele, principiile și îndatoririle deontologiei profesionale și să aibă un comportament demn în exercitarea profesiei ori a calității de membru al CFR;
- i) să achite, în termenul stabilit, cotizația datorată în calitate de membru al CFR;
- j) să rezolve litigiile cu alți membri, în primul rând prin intermediul medierii de către comisiile de specialitate din cadrul CFR;
- k) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale CFR, ale colegiilor județene, respectiv al municipiului București.

Art. 324

Obligațiile membrilor CFR, ce decurg din calitatea lor specială de farmaciști, sunt următoarele:

- a) să respecte și să aplice în orice împrejurare normele de deontologie farmaceutică;
- b) să nu aducă prejudicii reputației corpului profesional sau altor membri, respectând statutul de corp profesional al CFR;
- c) să acționeze, pe toată durata exercitării profesiei, în vederea creșterii gradului de pregătire profesională și cunoașterii noutăților profesionale;
- d) să respecte drepturile legale ale pacienților;
- e) să acorde, cu promptitudine, asistență farmaceutică de urgență, ca o îndatorire fundamentală, profesională și civică.

Art. 325

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor profesionale, farmaciștii sunt obligați să urmeze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație continuă și informare în domeniul științelor profesionale, pentru cumularea numărului de credite stabilit în acest sens de către CFR. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație farmaceutică continuă avizate de CFR.

(2) Farmaciștii care nu realizează pe parcursul a 3 ani numărul minim de credite de educație profesională continuă stabilit de Consiliul Național al CFR sunt suspendați din exercițiul profesiei, până la realizarea numărului de credite respectiv.

SECȚIUNEA a 5-a

Organizarea și funcționarea

SUBSECȚIUNEA A

Organizarea la nivel teritorial

Art. 326

(1) La nivelul fiecărui județ, respectiv al municipiului București, se organizează câte un colegiu al farmaciștilor, format din toți farmaciștii care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(2) Colegiile farmaciștilor au personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu.

(3) Personalitatea juridică se dobândește de la data constituirii și înregistrării la administrația financiară în raza căreia se află sediul instituției.

(4) Sediul colegiului este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru Colegiul Farmaciștilor București.

(5) Niciun colegiu teritorial nu poate funcționa în afara CFR.

Art. 327

Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

- a) adunarea generală a farmaciștilor;
- b) consiliul;
- c) biroul consiliului;
- d) președintele.

Art. 328

(1) Adunarea generală este formată din toți farmaciștii înscrși în colegiul teritorial respectiv.

(2) Adunarea generală se întrunește anual, în primul trimestru, la convocarea consiliului, și adoptă hotărâri cu majoritate simplă, în prezența a două treimi din numărul membrilor săi. Dacă la prima convocare nu s-a realizat majoritatea de două treimi, după 10 zile se organizează o nouă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va adopta hotărâri indiferent de numărul membrilor prezenți, dar nu mai puțin de jumătate plus unu din totalul membrilor.

(3) Adunarea generală are următoarele atribuții:

- a) aprobă proiectul de buget al colegiului și, în baza raportului cenzorilor, descarcă de gestiune consiliul pentru anul fiscal încheiat;
- b) alege, dintre membrii săi, consiliul colegiului și reprezentanții în Adunarea generală națională a CFR;
- c) stabilește indemnizația de ședință a membrilor comisiei de disciplină;
- d) alege comisia de cenzori a colegiului.

Art. 329

(1) Membrii consiliului structurilor teritoriale și reprezentanții în Adunarea generală națională se aleg pe o perioadă de 4 ani de către adunările generale teritoriale prin vot secret și în condițiile participării a minimum două treimi din numărul membrilor adunării generale.

(2) Dacă la adunarea de alegeri nu se realizează condiția de participare, după două săptămâni se va organiza un nou scrutin care va alege reprezentanții, indiferent de numărul participanților.

Art. 330

(1) Consiliul colegiului are un număr de membri proporțional cu numărul farmaciștilor înscrși în evidența colegiului la data organizării alegerilor, după cum urmează:

- a) 7 membri, pentru un număr de până la 100 de farmaciști înscrși;
- b) 11 membri, pentru un număr de 101 până la 500 de farmaciști înscrși;
- c) 13 membri, pentru un număr de 501 până la 1.000 de farmaciști înscrși;
- d) 19 membri, pentru un număr de peste 1.000 de farmaciști înscrși.

(2) Consiliul județean sau al municipiului București, după caz, are un număr de 3-11 membri supleanți, aleși de adunarea generală.

Art. 331

Consiliul colegiului teritorial exercită atribuțiile prevăzute de lege și date în competența sa prin Statutul Colegiului Farmaciștilor din România sau prin hotărârea Consiliului național.

Art. 332

(1) Consiliul colegiului teritorial, în prima ședință organizată în termen de maximum 5 zile de la alegere, alege biroul consiliului.

(2) Biroul consiliului este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar.

SUBSECȚIUNEA B

Organizarea la nivel național

Art. 333

(1) CFR este format din toți farmaciștii înscrși în colegiile teritoriale.

(2) CFR are personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu. Bugetul se formează din contribuția colegiilor teritoriale, în cote stabilite de Consiliul național. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 334

Organele de conducere, la nivel național, ale CFR sunt:

- a) Adunarea generală națională;
- b) Consiliul național;
- c) Biroul executiv;
- d) președintele.

Art. 335

(1) Adunarea generală națională este alcătuită din președinții colegiilor teritoriale și reprezentanți aleși de adunările generale locale prin vot direct și secret.

(2) Norma de reprezentare în adunarea generală este de 1/50 de membri.

(3) Reprezentanții în adunarea generală sunt aleși pe o durată de 4 ani.

(4) Proporțional cu numărul de farmaciști înscrși în evidența colegiului teritorial, se vor alege 3-11 membri supleanți.

Art. 336

Adunarea generală națională are următoarele atribuții:

- a) adoptă Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, precum și Codul deontologic al farmacistului;
- b) aprobă modificarea acestora;
- c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și execuția celui pentru exercițiul financiar expirat;
- d) alege, dintre membrii săi, comisia de cenzori;
- e) adoptă declarații care să reflecte poziția CFR cu privire la aspecte de interes general în ceea ce privește profesia de farmacist ori statutul farmacistului în societate;
- f) revocă din funcție membri aleși, pentru abateri de la prevederile prezentului titlu și, respectiv, ale Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România, care aduc prejudicii activității organismului profesional.

Art. 337

(1) Adunarea generală națională adoptă hotărâri în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu majoritate simplă de voturi.

(2) Dacă la prima convocare nu se realizează condiția de cvorum, după două săptămâni se va organiza o altă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va putea adopta hotărâri indiferent de numărul membrilor prezenți, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 608 lit. a) și b), pentru care este necesară condiția de cvorum prevăzută de lege.

(3) Adunarea generală națională se întrunește în ședință ordinară în primul trimestru al anului în curs.

Art. 338

Adunarea generală națională este condusă de președintele CFR.

Art. 339

(1) Consiliul național al CFR este alcătuit din președinții colegiilor teritoriale, 3 reprezentanți ai Colegiului Farmaciștilor din București, respectiv președintele și 2 vicepreședinți, un reprezentant numit de Ministerul Sănătății ca autoritate de stat și câte un reprezentant al farmaciștilor din fiecare minister ori instituție centrală cu rețea sanitară proprie. Consiliul național al CFR poate fi asistat, cu rol consultativ, de către un reprezentant al Academiei de Științe Medicale, al Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Justiției.

(2) Cheltuielile de deplasare și diurna reprezentanților în Consiliul național al CFR sunt suportate de către colegiile teritoriale ai căror reprezentanți sunt.

(3) Consiliul național al CFR se întrunește legal în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților prevăzuți la alin. (1).

Art. 340

Consiliul național lucrează în prezența a două treimi din numărul membrilor cu drept de vot și decide cu o majoritate absolută de voturi, cu excepția deciziilor referitoare la cotizație, pentru care sunt necesare voturile favorabile a două treimi din numărul total al membrilor.

Art. 341

Deciziile Consiliului național al CFR sunt obligatorii pentru colegiile teritoriale și pentru toți farmaciștii care practică profesia de farmacist în România.

Art. 342

Atribuțiile Consiliului național sunt următoarele:

- a) elaborează Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, precum și proiectele de modificare a acestuia;
- b) elaborează Codul deontologic al farmacistului, precum și proiectele de modificare a acestuia;
- c) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;
- d) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea tematicilor, metodologiilor, concursurilor și examenelor pentru farmaciști;
- e) stabilește sistemul de credite de educație continuă, pe baza căruia se evaluează activitatea de perfecționare profesională a farmaciștilor;
- f) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea normelor privind exercitarea profesiei de farmacist pe teritoriul României;
- g) colaborează cu Ministerul Sănătății și Ministerul Educației Naționale la elaborarea strategiei și programelor privind dezvoltarea învățământului farmaceutic;
- h) fixează cotizația care trebuie plătită obligatoriu de către fiecare farmacist consiliului județean sau al municipiului București, stabilind partea din această cotizație care trebuie virată către Consiliul național al CFR;
- i) gestionează bunurile CFR și poate să creeze și să subvenționeze acțiuni interesând profesiunea, acțiuni de întrajutorare sau de sponsorizare;
- j) soluționează, prin comisiile de specialitate ale CFR, în termen de 30 de zile de la înregistrare, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene, respectiv al municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii;
- k) alege, dintre membrii săi, Biroul executiv al CFR;
- l) propune Adunării generale naționale proiectul privind bugetul de venituri și cheltuieli al CFR;
- m) alege, dintre membrii săi, pe cei care vor forma comisiile de lucru;
- n) stabilește indemnizațiile membrilor Biroului executiv și indemnizația de ședință a membrilor Comisiei superioare de disciplină;
- o) avizează reînscriserea farmaciștilor care au pierdut calitatea de membru al CFR, conform Codului deontologic al farmacistului.

Art. 343

(1) Consiliul național stabilește, în domeniul său de competență, strategia și planul anual de control și supraveghere a modului de exercitare a profesiei de farmacist, precum și condițiile în care se desfășoară aceasta.

(2) Reprezentanții CFR, anume desemnați, au dreptul de a desfășura activități de control și supraveghere privind modul de exercitare a profesiei de farmacist în toate unitățile farmaceutice din România.

Art. 344

Biroul executiv al CFR este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar general, aleși în mod individual de către Consiliul național dintre membrii săi.

Art. 345

Atribuțiile Biroului executiv sunt următoarele:

- a) asigură activitatea permanentă a CFR între ședințele Consiliului național;
- b) aprobă angajarea de personal și asigură execuția bugetului CFR;
- c) întocmește raportul anual de activitate și gestiune, pe care îl supune aprobării Consiliului național;
- d) acceptă donațiile, legatele și sponsorizările făcute CFR și le face publice în presa de specialitate;
- e) execută hotărârile Adunării generale naționale și ale Consiliului național;
- f) elaborează și supune spre avizare Consiliului național proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, pe baza bugetelor de venituri și cheltuieli ale colegiilor teritoriale;
- g) informează Consiliul național cu privire la deciziile emise între ședințele Consiliului;
- h) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de către Consiliul național.

Art. 346

Biroul executiv coordonează activitatea comisiilor de lucru ale Consiliului național al CFR.

Art. 347

În exercitarea mandatului, membrii Biroului executiv, precum și membrii birourilor consiliilor colegiilor teritoriale vor primi o indemnizație lunară, al cărei quantum va fi aprobat, după caz, de Consiliul național, respectiv consiliile colegiilor teritoriale.

Art. 348

Președintele Biroului executiv al Consiliului național este președintele CFR.

Art. 349

Atribuțiile președintelui CFR sunt următoarele:

- a) reprezintă CFR în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;
- b) încheie contracte și convenții în numele CFR, cu aprobarea Biroului executiv;
- c) convoacă și conduce ședințele Adunării generale, ale Consiliului național;
- d) aduce la îndeplinire deciziile Biroului executiv, hotărârile Consiliului național date în sarcina sa și rezolvă problemele și lucrările curente;
- e) angajează personalul de specialitate și administrativ;
- f) îndeplinește orice alte sarcini încredințate de Consiliul național ori de Biroul executiv.

Art. 350

(1) Nu pot primi sau exercita mandatul de membru al organelor de conducere ale CFR, atât la nivel național, cât și teritorial, farmaciștii care dețin funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, respectiv al ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, al structurilor deconcentrate ale acestuia ori în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, al patronatelor și sindicatelor profesionale, precum și orice fel de funcții de demnitate publică.

(2) Farmaciștii pentru care pe timpul exercitării mandatului de membru al organelor de conducere a survenit situația de incompatibilitate pierd de drept mandatul încredințat, urmând ca locul rămas vacant să fie ocupat, după caz, de primul membru aflat pe lista supleanților sau prin organizarea unei noi alegeri.

(3) Numărul maxim de mandate în organele de conducere de la nivel teritorial și național se stabilește de către Adunarea generală națională și este prevăzut în Regulamentul de organizare și funcționare al CFR.

SECȚIUNEA a 7-a

Venituri și cheltuieli

Art. 351

Veniturile CFR se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizații lunare ale membrilor;
- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) organizarea de cursuri de educație profesională continuă;
- j) alte surse.

Art. 352

(1) Cotizațiile datorate și neplătite în termenul fixat de către consiliul teritorial de către membrii CFR determină plata unor penalități de întârziere în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale aplicabile instituțiilor publice.

(2) Aceeași măsură se va aplica și colegiilor teritoriale care nu varsă partea de cotizație stabilită de Consiliul național.

Art. 353

(1) Neplata cotizației datorate de membrii CFR pe o perioadă de 3 luni și după atenționarea scrisă a consiliului local se sancționează cu suspendarea calității de membru al Colegiului, până la plata cotizației datorate.

(2) Sancțiunea se aplică de către comisia locală de disciplină, la sesizarea comisiei administrative și financiar-contabile a colegiului teritorial.

Art. 354

Pentru serviciile prestate persoanelor care nu sunt membre ale CFR, tarifele se stabilesc, după caz, de către Consiliul național, respectiv consiliul colegiului teritorial.

Art. 355

(1) Cuantumul cotizației de membru al CFR, precum și partea din aceasta care trebuie vărsată către forurile naționale se stabilesc de către Consiliul național al CFR.

(2) Partea din cotizație aferentă funcționării structurii naționale va fi virată până cel mai târziu la sfârșitul lunii următoare aceleia pentru care a fost percepută cotizația.

Art. 356

(1) Partea de cotizație datorată CFR de către consiliile colegiilor teritoriale se va vira către acesta înaintea altor plăți.

(2) Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente CFR revine președintelui consiliului colegiului teritorial.

Art. 357

Veniturile pot fi utilizate pentru cheltuieli cu organizarea și funcționarea, cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și servicii, cheltuieli de capital, perfecționarea pregătirii profesionale, acordarea de burse prin concurs farmaciștilor, întrajutorarea farmaciștilor cu venituri mici, crearea de instituții cu scop filantropic și științific, alte cheltuieli aprobate, după caz, de consiliul colegiului teritorial, respectiv de Consiliul național.

Secțiunea a 8-a Raportul între MS și CFR

Art. 358

Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea CFR să se desfășoare în condițiile legii.

Art. 359

Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul Național al CFR.

Art. 360

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CFR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CFR adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 361

În cazul nerespectării prevederilor art. 360, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. IX Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 362

Exercitarea profesiei de farmacist de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

Art. 363

În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de farmacist pe teritoriul României, Ministerul Sănătății în colaborare cu CFR recunoaște calificările de farmacist dobândite în conformitate cu normele europene într-un stat membru de cetățeniei statului membru, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

Art. 364

(1) Recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de farmacist, dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de către CFR sub îndrumarea și supravegherea Ministerului Sănătății.

(2) În acest sens, CFR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale

(3) Pentru recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de farmacist prevăzute la alin.

(1), Ministerul Sănătății și CFR se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspectele reglementate de prezenta lege pot fi îndeplinite de la distanță și prin mijloace electronice, în condițiile legislației în vigoare, și informează inclusiv prin mijloace electronice despre toate cerințele, procedurile și formalitățile privind accesul la aspectele reglementate ale profesiei de farmacist în România.

(4) Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală se elaborează de Ministerul Sănătății și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(5) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale farmaciștilor se elaborează în colaborare de autoritățile competente române definite de prezentul titlu.

Art. 365

- (1) Atribuțiile CFR nu pot fi exercitate de nicio altă asociație profesională.
- (2) CFR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.
- (3) Membrii CFR pot face parte și din alte asociații profesionale.
- (4) Dețin de drept calitatea de membru al CFR toți farmaciștii înscriși până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 366

Codul deontologic al farmacistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea CFR se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 367

- (1) Actualele organe de conducere ale CFR de la nivel național și teritorial vor rămâne în funcție și își vor exercita mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.
- (2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al CFR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 368

Pe durata exercitării profesiei farmacistul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 369

- (1) Farmaciștii care ocupă funcții publice în cadrul aparatului central al Ministerului Sănătății, în cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și, respectiv, în cadrul caselor de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, precum și cei din cadrul ministerelor sau instituțiilor centrale cu rețele sanitare proprii pot desfășura în afara programului normal de lucru, în condițiile legii, activități profesionale, potrivit calificării pe care o dețin.
- (2) Prevederile alin. (1) se aplică, cu respectarea reglementărilor legale referitoare la conflictul de interese și incompatibilități stabilite pentru sistemul de sănătate, iar activitățile profesionale se desfășoară numai în spitale sau farmacii private.
- (2) Deputații și senatorii care au profesia de farmacist își pot desfășura activitatea în spitale publice sau private, ca farmacist.
- (3) Farmaciștilor prevăzuți la alin. (1) și (2) li se aplică în mod corespunzător prevederile din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prezentul titlu transpune integral prevederile referitoare la exercitarea profesiei de farmacist, cuprinse în următoarele acte normative ale Uniunii Europene:

- a) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 16 din 23 ianuarie 2004;
- b) art. 45, art. 50 alin. (1) și (4), art. 51, art. 52 alin. (1), art. 53, art. 54 și art. 56 alin. (1) și (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005;

c) Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne («Regulamentul IMI»), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013.

Titlul V Profesia de asistent medical, asistent medical generalist și moașă

Cap. I Dispoziții generale

Art. 370

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de asistent medical, a profesiei de asistent medical generalist și a profesiei de moașă.

(2) Profesia de asistent medical, profesia de asistent medical generalist și profesia de moașă se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în profesia de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, care pot fi:

- a) cetățeni români;
- b) cetățeni ai unui stat membru;
- c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
- d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
- f) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre.
- g) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a Uniunii Europene eliberată în România sau de un alt stat membru al Uniunii Europene.

Art. 371

Persoanele care exercită profesia de asistent medical, profesia de asistent medical generalist și profesia de moașă, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să comunice bCine cu pacienții;
- c) să fie un bun organizator al îngrijirilor de sănătate;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua în limita competențelor profesionale însușite, problemele de sănătate apărute în domeniul său de activitate.

Art. 372

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) asistent medical – posesorul unui titlu oficial de calificare de asistent medical / tehnician, prevăzut la art.373, alin.(1), dobândit în condițiile legii într-o altă specializare decât cea de asistent medical generalist sau de moașă;

d) asistent medical generalist – persoana titulară a unui titlu oficial de calificare prevăzut la 373, alin.(2);

e) moașă – persoana titulară a unui titlu oficial de calificare prevăzut 373, alin.(3);

f) UE – Uniunea Europeană;

(2) Activitățile de asistent de farmacie se exercită în baza titlurilor oficiale de calificare de asistent medical de farmacie, asistent farmacie, tehnician de farmacie, în conformitate cu normele elaborate de Ministerul Sănătății și Ordinul Asistenților Medicali, și Moașelor din România, denumit în continuare OAMMR, și se asimilează profesiei de asistent medical.

(3) În înțelesul prezentului titlu, expresiile asistent medical, asistent medical generalist, asistent medical și moașă, cetățeni ai unui stat membru desemnează, prin asimilare, și profesioniștii prevăzuți la art.370, alin.(2), lit. d), f) și g).

Art.373

(1) Titlurile oficiale de calificare de asistent medical sunt:

a) asistent medical/tehnician cu studii superioare:

- diplomă de licență, eliberată de Ministerul Educației Naționale;

- diplomă de absolvire colegiu universitar de profil, eliberată de Ministerul Educației Naționale;

b) asistent medical/tehnician cu studii postliceale:

- diplomă de absolvire școală postliceală sanitară de asistent medical eliberată de Ministerul Sănătății sau Ministerul Educației Naționale;

- certificat de absolvire școală postliceală sanitară de asistent medical eliberat de Ministerul Educației Naționale;

- atestat eliberat de Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății;

-certificat de competențe profesionale/ certificat de calificare/ certificat de calificare nivel V de asistent medical eliberat de Ministerul Educației Naționale ;

- certificat de absolvire eliberat de Ministerul Sănătății.

c) asistent medical cu diplomă de absolvire liceu sanitar cu durata de 5 ani, eliberată de Ministerul Educației Naționale;

d) diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare în unul dintre domeniile care fac obiectul de activitate al profesiei de asistent medical în România, obținute într-un alt stat membru și recunoscute de Ministerul Educației Naționale sau de către OAMMR în condițiile legii;

e) titluri oficiale de calificare eliberate de un stat terț în unul dintre domeniile care fac obiectul de activitate al profesiei de asistent medical în România echivalente de Ministerul Educației Naționale sau, după caz, recunoscute de OAMMR în condițiile legii;

(2) Titlurile oficiale de calificare de asistent medical generalist sunt:

a) asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată:

- diplomă de licență de asistent medical generalist eliberată de Ministerul Educației Naționale;

b) asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată:

- diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată eliberată de Ministerul Educației Naționale;

c) asistent medical generalist cu studii postliceale :

- atestat de asistent medical generalist, asistent medical de medicină generală, eliberat de Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății;

- diplomă de absolvire școală postliceală sanitară în specialitatea: asistent medical medicină generală, asistent medical generalist, eliberată de Ministerul Sănătății sau Ministerul Educației Naționale;

- certificat de absolvire școală postliceală sanitară în specialitatea: asistent medical medicină generală, asistent medical generalist, eliberat de Ministerul Educației Naționale;

- certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist/ certificat de calificare de asistent medical generalist/ certificat de calificare nivel V de asistent medical generalist eliberat de Ministerul Educației Naționale;
- certificat de revalorizare a competențelor profesionale de asistent medical generalist eliberat de Ministerul Educației Naționale;
- d) diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare de asistent medical generalist, eliberate de un alt stat membru și recunoscute de Ministerul Sănătății sau de către OAMMR în condițiile legii;
- e) titluri oficiale de calificare de asistent medical generalist eliberate de un stat terț și echivalate de Ministerul Educației Naționale sau, după caz, recunoscute de OAMMR în condițiile legii.

(3) Titlurile oficiale de calificare de moașă sunt :

a) moașe cu studii superioare de lungă durată:

- diplomă de licență de moașă eliberată de Ministerul Educației Naționale;

b) moașe cu studii postliceale:

- diplomă de absolvire în specialitatea asistent medical obstetrică-ginecologie eliberată de Ministerul Educației Naționale;

- certificat de absolvire în specialitatea asistent medical obstetrică-ginecologie eliberat de Ministerul Educației Naționale;

c) diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare de moașă, eliberate de un alt stat membru recunoscute de către Ministerul Sănătății sau de către OAMMR în condițiile legii;

d) titluri oficiale de calificare de moașă eliberate de un stat terț echivalate de Ministerul Educației Naționale sau, după caz, recunoscute de OAMMR în condițiile legii;

(4) Denumirea autorităților române la care se face referire la alin.(1)-(3) este generică și include denumirile acestora stabilite prin normele anterioare prezentei legi.

Art. 374

Principalele activități ale asistentului medical generalist sunt:

a) să participe la activități specifice de natură preventivă, curativă și de recuperare, prin furnizarea de servicii de îngrijiri de sănătate;

b) să furnizeze servicii de educație pentru sănătate;

c) să administreze tratamente conform prescripțiilor medicului;

d) să acorde primul ajutor în baza competenței de a iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și aplicarea în situații de criză sau de catastrofă a acestor măsuri;

e) să faciliteze acțiuni pentru protejarea sănătății în grupuri considerate cu risc, să organizeze și furnizarea de servicii de îngrijiri de sănătate comunitară pe baza competențelor de a colabora eficient cu alți factori din sistemul de sănătate și să acorde în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate;

f) să desfășoare activități de cercetare în domeniul îngrijirilor generale de sănătate de către asistenții medicali generaliști absolvenți ai învățământului superior;

g) să participe ca asistenți medicali generaliști abilitați ca formatori, la pregătirea teoretică și practică a asistenților medicali generaliști în cadrul programelor de educație continuă în baza competenței de a asigura o comunicare profesională exhaustivă și să coopereze cu membrii altor profesii din sistemul de sănătate;

h) să raporteze activitățile specifice desfășurate și să evalueze calitatea îngrijirilor de sănătate acordate pentru îmbunătățirea practicii profesionale de asistentul medical generalist;

i) să desfășoare activități de formare și pregătire teoretică și practică în instituții de învățământ pentru pregătirea viitorilor asistenți medicali generaliști, precum și de activități de pregătire a personalului sanitar auxiliar;

j) să acorde consiliere cu privire la vaccinare.

Art. 375

(1) Principalele activități ale moașei sunt:

- a) să furnizeze servicii privind diagnosticarea sarcinii și efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției unei sarcini normale;
- b) să asigure pregătirea părinților pentru naștere și să îi consilieze în materie de igienă și alimentație;
- c) să prescrie sau să consilieze părinții cu privire la examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu riscuri;
- d) să îngrijească și să asiste mama în timpul travaliului și să monitorizeze starea fetei în utero prin mijloace clinice și tehnice adecvate;
- e) să asiste nașterea normală inclusiv, la nevoie, să efectueze epiziotomie și în cazuri de urgență să practice nașterea în prezentație pelviană;
- f) să recunoască, la mamă sau la copil, semnele de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, să-l asiste; să ia măsurile de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;
- g) să examineze și să îngrijească nou-născutul; să ia toate inițiativele care se impun în caz de nevoie și să practice, după caz, resuscitarea imediată;
- h) să îngrijească mama, să monitorizeze progresele mamei în perioada postnatală și să acorde toate sfaturile utile privind creșterea nou-născutului în cele mai bune condiții;
- i) să acorde îngrijirile prescrise de medic;
- j) să elaboreze rapoartele scrise necesare;
- k) să furnizeze servicii de planificare familială;
- l) să acorde consiliere cu privire la vaccinarea mamei și nou-născutului.

(2) Moașele absolvente ale învățământului superior pot să desfășoare activități de educație în instituții de învățământ pentru pregătirea viitoarelor moașe, activități de cercetare și în cadrul programelor de educație continuă.

(3) În cazul unor riscuri maternale, fetale sau neonatale în timpul sarcinii, nașterii sau în caz de naștere distocică, moașa trebuie să solicite intervenția medicului.

(4) În situația unor sarcini sau a unor nașteri cu probleme, moașele acordă îngrijirile prescrise de medic.

(5) Moașele pot să consilieze persoanele care trăiesc în mod obișnuit în anturajul femeii însărcinate sau a copilului sau care asigură supravegherea acestuia, cu privire la igiena necesară.

Art. 376

(1) Prin excepție de la prevederile art.370, alin.(2) și art.377, asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa, cetățeni ai unui stat terț, pot exercita temporar activitățile profesionale în România, cu avizul OAMMR.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în cazurile în care activitățile profesionale se exercită în scop didactic și ocazional, în cadrul acțiunilor umanitare, al situațiilor de urgență, al schimburilor de experiență, al convențiilor bilaterale încheiate de România cu statele terțe de proveniență a prestatorilor. Durata de exercitare a activităților profesionale în aceste cazuri este de 3 luni, cu posibilitatea de prelungire pentru o durată de încă maximum 3 luni.

(3) Metodologia de avizare se aprobă prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 377

(1) Titlurile oficiale de calificare de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă obținute în afara României și a celorlalte state membre se recunosc sau se echivalează potrivit legii de către Ministerul Educației Naționale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), OAMMR recunoaște în scopul exercitării profesiei în România, titlurile oficiale de calificare de asistent medical, asistent medical generalist și de

moașă dobândite într-un stat terț și recunoscute de un alt stat membru, în cazul în care titularul este posesor de Carte Albastră UE eliberată de un alt stat membru sau face dovada unei experiențe profesionale de 3 ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare.

Art. 378

Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Cap. II Nedemnități și incompatibilități ale asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei

Art. 379

Este nedemnă și nu poate exercita profesia de asistent medical, profesia de asistent medical generalist și profesia de moașă:

- a) persoana care a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni legate de exercitarea profesiei;
- b) persoana căreia i s-a aplicat interzicerea exercitării profesiei.

Art. 380

(1) Exercițarea profesiei de asistent medical, a profesiei de asistent medical generalist și a profesiei de moașă este incompatibilă cu orice acțiune de natură a aduce atingere demnității profesionale sau bunelor moravuri, conform Codului de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei.

(2) Pe durata stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercițiu al profesiei.

(3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, asistentul medical, asistentul medical generalist respectiv moașa sunt obligați să anunțe filiala OAMMR al cărei membru este.

(4) La solicitarea asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei, la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele filialei OAMMR din care face parte persoana aflată în stare de incompatibilitate poate constitui o comisie pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 membri care, după caz, pot fi asistenți medicali generaliști, moașe sau asistenți medicali cu grad principal, pentru a constata existența sau inexistența stării de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei asistent medical, asistent medical generalist și moașă

Art. 381

(1) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa care întrunesc condițiile prevăzute la art.370 alin.(2) exercită profesia pe baza certificatului de membru eliberat de OAMMR și a avizului anual. Avizul anual se acordă în temeiul asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul calendaristic respectiv și, după caz, a contractului individual de munca, a contractului în baza căruia exercită profesia independent respectiv a altor documente care dovedesc exercitarea legală a profesiei.

(2) Certificatul de membru al OAMMR se acordă pe baza următoarelor documente:

- a) documentele de studii care atestă formarea în profesie;
- b) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) certificatul de cazier judiciar;
- d) certificatul medical privind sănătatea fizică și psihică.

(3) Asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni ai unui stat membru exercită profesia temporar sau ocazional în România pe baza documentelor prevăzute la art.411 alin.(2).

Art. 382

Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele, care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută de lege nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al direcțiilor de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul unităților sanitare publice.

Art. 383

(1) În cazul în care asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa nu fac dovada unei experiențe profesionale de 2 ani în ultimii 5 ani anterior datei solicitării certificatului de membru și/sau avizului anual, OAMMR reatestă, la cerere, competența profesională a acestuia, în vederea exercitării profesiei.

(2) Constituie experiență profesională în profesiile de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă exercitarea efectivă, cu normă întreagă sau echivalentul prin fracții de normă, a activităților de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă, cu respectarea celorlalte condiții de exercitare prevăzute de lege.

(3) Procedura de reatestare nu se aplică în situația asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor aflați în primii 3 ani de la dobândirea în România a titlului de calificare, respectiv aflați în primii 3 ani de la data recunoașterii în România a titlului de calificare obținut într-un alt stat.

(4) Metodologia de reatestare a competenței profesionale se stabilește de Consiliul național al OAMMR.

Art. 384

Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa absolvenți ai învățământului superior pot fi cadre didactice universitare în instituții de învățământ superior care pregătesc asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe, precum și personal de cercetare în instituții de cercetare.

Art. 385

(1) Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex.

(2) La cerere, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele și se pot pensiona, în condițiile cadrului normativ în vigoare privind sistemul unitar de pensii publice.

Art. 386

Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele care au depășit vârsta de 65 de ani, pot profesa în continuare în unități sanitare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru și a avizului anual al OAMMR, eliberat pe baza certificatului de sănătate și a asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul calendaristic respectiv.

Art. 387

În cazul spitalelor publice care înregistrează deficit de personal medical, precum și al spitalelor publice aflate în zone defavorizate, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști, și moașele își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, până la ocuparea posturilor prin concurs, la propunerea unității sanitare publice cu avizul OAMMR și cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Art. 388

(1) Educația continuă a asistenților medicali, a asistenților medicali generaliști și a moașelor se realizează conform normelor aprobate de Consiliul național al OAMMR, de către furnizori acreditați în acest sens.

(2) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele au obligația să efectueze cursuri și alte forme de educație continuă.

(3) OAMMR creditează cursurile, programele de educație continuă precum și alte forme de educație continuă prevăzute de lege și stabilește numărul minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.

(4) Furnizorii de educație continuă a asistenților medicali, asistenților medicali generaliști, și moașelor se stabilesc de către OAMMR sau de către Ministerul Sănătății.

(5) Asistenților medicali, asistenților medicali generalist și moașelor care nu realizează anual numărul minim de credite stabilit de Consiliul național al OAMMR li se poate suspenda dreptul de liberă practică, până la realizarea numărului de credite respectiv.

Cap. IV

Formele de exercitare a profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă

Art. 389

Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa nu sunt funcționari publici și nu pot fi asimilați acestora având în vedere natura profesiilor de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă precum și obligațiile fundamentale ale acestora față de pacienți în exercitarea profesiei.

Art. 390

(1) Formele de exercitare a profesiilor de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă, care au obținut certificatul de membru al OAMMR, sunt:

a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;

b) în regim independent, ca titulari sau asociați ai cabinetelor de practică independentă, organizate în condițiile legii;

c) în regim independent, ca titulari de cabinete cu personalitate juridică, care se înființează potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare;

d) ca persoană fizică independentă.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza certificatului de membru al OAMMR și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa.

(3) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu OAMMR.

Cap. V Exercițarea profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă

Art. 391

Monitorizarea și controlul exercitării profesiilor de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă se realizează de către Ministerul Sănătății și OAMMR, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 392

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, de urgență ori când pacientul sau reprezentanții legali sau numiți ai acestuia sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau consimțământul,

asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri îngrijirile acordate.

(2) Responsabilitatea asistentului medical, asistentului medical generalist și a moașei încetează în situația în care pacientul nu respectă recomandarea sau planul de îngrijire întocmit de acesta.

Art. 393

(1) La primirea în rândurile OAMMR asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa depun următorul jurământ:

"În numele Vieții și al Onoarei,

jur

să îmi exercit profesia cu demnitate,

să respect ființa umană și drepturile sale

și să păstrez secretul profesional.

Jur că nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, apartenență politică sau stare socială.

Voi păstra respectul deplin pentru viața umană chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității.

Fac acest jurământ în mod solemn și liber!"

(2) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa, cetățeni ai altor state pot depune jurământul în limba română sau în limba țării de origine sau de proveniență.

(3) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa care din motive de conștiință sau confesiune nu depun jurământul, vor rosti următoarea formulă: "În numele Vieții și al Onoarei, mă oblig să îmi exercit profesia cu demnitate, să respect ființa umană și drepturile sale și să păstrez secretul profesional. Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, apartenență politică sau stare socială. Voi păstra respectul deplin pentru viața umană chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității."

Art. 394

(1) Profesiile de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 370 alin.(2), care îndeplinesc următoarele condiții:

a) dețin un titlu de calificare de asistent medical, asistent medical generalist și moașă;

b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;

c) sunt apti din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă;

d) sunt membri ai OAMMR.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), lit.d), în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele care întrunesc condițiile prevăzute la art.370, alin.(2), lit.b), d), sau f) trebuie să înștiințeze OAMMR cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii medicale pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă în evidența acestuia.

(3) Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele care îndeplinesc una din cerințele prevăzute la art.370, alin.(2), lit.b)-f) și sunt stabiliți pe teritoriul României exercită profesia cu aceleași drepturi și obligații prevăzute de lege ca și asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni români.

(4) Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele prevăzuți la art.370, alin.(2), lit.g), membri ai OAMMR, exercită profesia cu respectarea prevederilor art.395 și 396 precum și cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de prezenta lege pentru asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni români.

Art. 395

(1) Profesiile de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă se exercită în România de către persoanele care îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 370 alin.(2), cu titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

- a) asistent medical corespunzător specializării de formare, alta decât cea de asistent medical generalist sau de moașă;
- b) asistent medical generalist;
- c) moașă.

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1), profesia se exercită cu drept de liberă practică.

Art. 396

(1) În primii 2 ani de la ocuparea unui loc de muncă în calitate de posesor al Cărții Albastre UE eliberată de România, asistenții medicali, asistenții medicali generalişti și moașele prevăzuți la art.370, alin.(2), lit.g), membri ai OAMMR pot exercita profesia pe teritoriul României numai în regim salarial.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și asistenților medicali generalişti, moașelor și asistenților medicali titulari ai Cărții Albastre UE eliberată de un alt stat membru UE care la data solicitării permisului de ședere în România nu au totalizat experiența profesională de 2 ani pe teritoriul unui alt stat membru UE.

(3) Încadrarea asistenților medicali, asistenților medicali generalişti și moașelor prevăzuți la alin.(1) și (2) se face prin excepție de la aplicarea prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare fără concurs și numai în unități sanitare publice care înregistrează un deficit minim de 30% din necesarul de personal în profesia solicitantului.

(4) Lista unităților sanitare publice prevăzute la alin. (3) cuprinzând oferta de posturi vacante de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă cu nivel de studii superioare, precum și procedura de încadrare se publică pe site-ul Ministerului Sănătății.

(5) După expirarea termenului prevăzut la alin.(1) și (2), încadrarea asistenților medicali, asistenților medicali generalişti și moașelor care întrunesc cerințele prevăzute la art.369, alin.(2) lit g) în unități sanitare publice se face numai prin examen/concurs.

(6) Remunerarea asistenților medicali, asistenților medicali generalişti și moașelor cetățeni ai unui stat terț încadrați în unitățile sanitare publice se face cu respectarea prevederilor legale privind salarizarea în sistemul public.

Art.397

Prin excepție de la prevederile art.390 alin.(1), lit.b) și alin.(2) asistenții medicali, asistenții medicali generalişti și moașele prevăzuți la art.370 alin.(2) lit.g) dobândesc dreptul de exercitare a profesiei în regim independent în calitate de persoană fizică independentă și respectiv în calitate de titular sau asociat al cabinetelor de practica independentă, după îndeplinirea condiției de experiență profesională prevăzută la art.396 alin (1) și (2).

Cap. VI

Recunoașterea calificărilor profesionale ale asistenților medicali, asistenților medicali generalişti și moașelor cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei de către asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa, în situația stabilirii pe teritoriul României

Art. 398

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de asistent medical, asistent medical generalist și moașă se soluționează de OAMMR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) primește certificatul de membru al OAMMR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Termenul prevăzut la alin.(1) poate fi extins cu o lună în situațiile în care recunoașterea profesională se face pe baza principiilor Regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale prevăzut de Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz se prelungește corespunzător și perioada de valabilitate prevăzută la prezentul articol.

(4) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență în cazul asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei care întrunesc cerințele de formare prevăzute de normele UE, prin care se atestă că titlul de calificare este cel prevăzut de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu modificările și completările ulterioare;

d) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

e) certificatul medical sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

f) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională, potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(5) În situația titlurilor de calificare de asistent medical, asistent medical generalist și moașă a căror recunoaștere intră sub incidența Legii nr. 200/2004, privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, OAMMR poate cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesare stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, OAMMR se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(6) Documentele prevăzute la alin.(4) lit.d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(7) Documentele prevăzute la alin.(4) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii.

(8) Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 399

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 398, alin.(4), lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, OAMMR acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 398 alin. (4) lit. e), OAMMR acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 400

În situația în care România este statul membru de origine sau proveniență al asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE, OAMMR în calitate de autoritate competentă română ia măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 401

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, OAMMR informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 402

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România, înaintată de către asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa prevăzuți la art. 370 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător de către OAMMR, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 403

Certificatul de membru al OAMMR se eliberează în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

Art. 404

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, OAMMR poate solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de asistent medical, asistent medical generalist și moașă eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

b) titlul de calificare eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare;

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, OAMMR poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa nu sunt suspendați sau nu au interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Sistemului de informare al pieței interne, denumit în continuare Regulamentul IMI.

Art. 405

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiilor de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă în România, comise de profesioniștii cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, aplicate asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării de servicii de către asistentul medical, asistentul medical generalist și moașă

Art. 406

Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru, poate efectua în România în mod temporar sau ocazional actele profesiei sale.

Art. 407

Caracterul temporar sau ocazional al prestării activităților de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă este stabilit, de la caz la caz, de OAMMR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 408

(1) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația înscrierii în OAMMR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, în vederea prestării temporare sau ocazionale a profesiei în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la OAMMR pe durata prestării serviciilor, în baza documentelor prevăzute la art. 411, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru

asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni români membri ai OAMMR.

Art. 409

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art.406 alin.(1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea beneficiarilor serviciilor de îngrijiri, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru cetățenii români membri ai OAMMR.

Art. 410

(1) Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României de către asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însușită.

(2) Asistenții medicali, asistenții medicali generalști și moașele a căror formare se încadrează în prevederile art. 412, exercită activitățile profesionale cu titlul profesional stabilit de OAMMR în urma verificării calificărilor profesionale ale prestatorului, cu respectarea prevederilor art.394.

Art. 411

(1) Solicitățile asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară ori ocazională de servicii în România, se soluționează de către OAMMR.

(2) În cazul în care solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta înaintează OAMMR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de asistent medical, asistent medical generalist și moașă prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit.d);

g) atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză.

(3) Declarația prevăzută la alin.(2), lit.a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin.(2), lit.a) este obligatorie și dă acces asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei la prestarea de servicii pe întreg teritoriul României.

Art. 412

(1) Pentru prima prestare de servicii, în cazul asistentului medical format în profesie într-un alt stat membru precum și în cazul asistentului medical generalist și al moașei a căror formare în profesie dobândită într-un alt stat membru nu întrunește criteriile de recunoaștere

automată stabilite de Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru OAMMR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.

(2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

(3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, OAMMR informează solicitantul cu privire la:

a) decizia de a nu verifica calificările acestuia sau

b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite prestatorului să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.

(4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, OAMMR informează asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

(5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului de servicii și formarea impusă în România pentru aceeași profesie, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a prestatorului de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, OAMMR oferă prestatorului de servicii posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.

(6) OAMMR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către prestator.

(7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).

(8) În lipsa unei decizii din partea OAMMR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate cu titlul profesional prevăzut de lege.

Art. 413

OAMMR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașe, cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară ori ocazională de servicii în România .

Art. 414

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casei Naționale de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 415

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, OAMMR poate solicita autorităților competente din statul membru de stabilire informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, OAMMR transmite informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii

Art.416

(1) Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile legale și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

(2) OAMMR retrage documentele prin care atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei eliberate asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 370, alin.(2), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

(3) Asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România și care exercită profesia, au obligația să cunoască legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și prevederile Codului de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și al moașei.

(4) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei.

Art. 417

(1) Asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele și cetățeni ai unui stat membru care exercită profesia în România au dreptul de a atașa la titlul profesional titlul legal de calificare obținut în statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de calificare va fi însoțit de numele și locul instituției sau al organismului emitent.

(2) Dacă titlul de calificare prevăzut la alin. (1) desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului profesional, stabilită de OAMMR cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 418

(1) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(2) OAMMR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

(3) Deciziile OAMMR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa la instanța de contencios administrativ.

(4) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(5) OAMMR poate efectua verificarea cunoștințelor lingvistice numai după emiterea, conform normelor europene a cardului profesional european de asistent medical, asistent medical generalist și moașă sau, după caz, numai după recunoașterea calificării profesionale de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă. În aprecierea cunoștințelor lingvistice, OAMMR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată.

(6) Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face și cu certificatul de competență lingvistică.

Art. 419

În cazul asistenților medicali formați în profesie într-un alt stat membru precum și a asistenților medicali generaliști și moașelor a căror formare dobândită într-un alt stat membru nu îndeplinește condițiile de recunoaștere automată prevăzute de Normele de recunoaștere a diplomelor certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă eliberate de un stat membru, OAMMR poate acorda, de la caz la caz, acces parțial la o activitate profesională pe teritoriul României cu respectarea normelor în vigoare.

Art. 420

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, se va face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 421

Schimbul de informații în temeiul art.415 și 420 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 422

OAMMR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Art. 423

OAMMR transmite informațiile menționate la art.422 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 424

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, OAMMR informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor de asistent medical, asistent medical generalist și moașă în temeiul prevederilor și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 425

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzute la art.422 și 424 se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 426

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție menționată la art.422, OAMMR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară a respectivei date.

Art. 427

Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa pentru care OAMMR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 428

(1) Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa pentru care OAMMR transmite alerte celorlalte state membre au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita OAMMR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa în cauză pot obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 429

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției de a desfășura, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Cap. VII Răspunderea juridică a asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei**Secțiunea I Răspunderea juridică a membrilor OAMMR****Art. 430**

Răspunderea juridică a asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;

- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 431

Asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa răspund disciplinar pentru nerespectarea legilor din domeniul profesiei, a Codului de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei, a regulilor de bună practică profesională, a Statutului OAMMR, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale OAMMR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale OAMMR.

Art. 432

Cercetarea abaterii disciplinare este de competența OAMMR.

Art. 433

- (1) Plângerea împotriva unui asistent medical, asistent medical generalist și moașă se depune la filiala al cărei membru este profesionistul,
- (2) iar în cazul asistentului medical, asistentului medical generalist și moașă cetățean al unui stat membru, plângerea se depune la filiala în a cărei rază își desfășoară activitatea.
- (2) Biroul Consiliului județean dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia teritorială de disciplină.
- (3) În situația respingerii plângerii, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la filiala a cărei decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Comisia superioară de disciplină.
- (4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel județean sau național se adresează Biroului executiv, care le înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 434

- (1) În cadrul fiecărei filiale se organizează și funcționează comisia teritorială de disciplină, independentă de organele de conducere ale filialei, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa înscriși în acea filială.
- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.
- (3) La nivelul OAMMR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de organele de conducere ale OAMMR, care judecă în complete de 5 membri:
 - a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel județean sau național;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.
- (4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial, și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.
- (5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul OAMMR.

Art. 435

Sanctiunea disciplinara se poate acorda si in cazul refuzului persoanelor legal citate de a se prezenta la audieri, neîmpiedicand desfășurarea cercetării administrative.

Art. 436

- (1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul filialei teritoriale sunt nominalizați de Biroul consiliului județean, respectiv Biroul Consiliul municipiului București, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt nominalizați de Biroul executiv al OAMMR.

(2) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.

Art. 437

(1) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea comisiilor de disciplină.

(2) Președintele comisiei de disciplină prezintă Consiliului județean, respectiv Consiliului național raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 438

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul OAMMR;

d) suspendarea calității de membru al OAMMR pe o perioadă de la o lună la un an;

e) retragerea calității de membru al OAMMR.

(2) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau alte forme de pregătire profesională.

Art. 439

(1) Răspunderea disciplinară este angajată în funcție de gravitatea abaterii.

(2) Sancțiunile prevăzute la art.438 alin.(1) lit. a) -c) se aplică de Consiliul județean, respectiv Consiliul Municipiului București al OAMMR.

(3) Sancțiunile prevăzute la art.438 alin.(1) lit. d) și e) se aplică de Consiliul național al OAMMR, în urma unei anchete efectuate de Comisia superioară de disciplină a OAMMR, care întocmește un raport în acest sens.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), sancțiunile privind suspendarea calității de membru pentru nerealizarea numărului minim de credite, suspendarea și retragerea calității de membru pentru neplata cotizății de membru al OAMMR, aplicarea sancțiunii suspendării calității de membru pentru nerealizarea numărului minim de credite, se face de către Consiliul județean al OAMMR, respectiv de Consiliul Municipiului București al OAMMR.

Art. 440

(1) Decizia pronunțată se comunică profesionistului sancționat și Biroului executiv al OAMMR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) Contestațiile împotriva sancțiunilor prevăzute la art.438, alin.(1), lit.a)-c) se adresează Biroului executiv al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(5) Sancțiunile prevăzute la art.438, alin.(1), lit.d) și e) pot fi contestate pe cale unei acțiuni în anulare formulate la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea asistentul medical, asistentul medical generalist sau moașa sancționati, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

(6) Spitalele, unitățile de medicină legală sau unitățile implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Art. 441

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art.438, alin.(1), lit.a)-c) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la art.438, alin.(1), lit.d), în termen de 2 ani de la data expirării perioadei de suspendare.

(3) În cazul aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a calității de membru al OAMMR pentru o perioadă limitată, asistentul medical, asistentul medical generalist și moașa pot face o nouă cerere de redobândire a calității de membru după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către Consiliul național al OAMMR. Redobândirea calității de membru al OAMMR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia de sancționare, au fost dispuse și măsuri de obligare a celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau alte forme de pregătire profesională, radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Secțiunea II

Răspunderea juridică a organelor de conducere la nivel teritorial și național

ART. 442

Membrii aleși în funcțiile de conducere prevăzute la art.459 și art.462, alin. (3) care nu respectă prevederile prezentului titlu, ale statutului, precum și hotărârile Consiliului național sau deciziile Biroului executiv ale OAMMR se sancționează disciplinar.

ART. 443

(1) Sancțiunile disciplinare aplicate în situațiile prevăzute la art.442 sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) suspendarea din funcția de conducere, de la o lună la un an;
- c) revocarea din funcția de conducere.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1), lit.a) se aplică de către Biroul executiv al OAMMR.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1), lit. b) și c) se aplică de către Consiliul național al OAMMR.

ART. 444

(1) Neplata cotizației datorate de filialele OAMMR pe o perioadă de 3 luni consecutiv se sancționează cu suspendarea din funcție a președintelui filialei, prin decizie a Biroului executiv, până la plata integrală a sumei datorate.

(2) Pe perioada suspendării președintelui filialei, atribuțiile acestuia sunt preluate de un vicepreședinte al biroului consiliului filialei, desemnat de către Biroul executiv al OAMMR.

(3) Neplata cotizației datorate peste termenul de 6 luni atrage revocarea din funcție a membrilor biroului consiliului județean, respectiv al municipiului București, prin hotărâre a Consiliului național.

(4) Ridicarea sancțiunii prevăzute la alin.(1) se pune în aplicare prin decizie a Biroului executiv al OAMMR.

(5) Ridicarea sancțiunii prevăzute la alin.(3) se pune în aplicare prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR.

ART. 445

Răspunderea disciplinară a organelor de conducere ale OAMMR, la nivel teritorial și național, nu exclude răspunderea civilă, contravențională, penală sau materială, după caz, potrivit legii.

ART. 446

(1) Contestațiile împotriva sancțiunii prevăzute la art. 443, alin.(1), lit. a) se adresează Biroului executiv al OAMMR, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

(2) Sancțiunile prevăzute la art.443, alin.(1), lit.b) și c) pot fi contestate la instanțele judecătorești în a cărei circumscripție teritorială își desfășoară activitatea persoana sancționată, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

ART. 447

Procedura privind desfășurarea anchetei disciplinare, constatarea abaterii disciplinare, aplicarea și prescripția sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Statutul OAMMR.

Cap. VIII

Organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 448

(1) OAMMR se organizează și funcționează ca organism profesional, cu personalitate juridică, neguvernamentală, de interes public, apolitică, fără scop patrimonial, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, ca profesii liberale de practică publică autorizate.

(2) OAMMR are autonomie instituțională în domeniul său de competență normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni, în condițiile legii.

(3) OAMMR cuprinde toți asistenții medicali, asistenții medicali generalişti și moașele care exercită profesia în condițiile prezentului titlu.

(4) OAMMR are sediul central în municipiul București.

(5) Patrimoniul OAMMR se constituie din bunuri mobile și imobile dobândite în condițiile legii.

Art. 449

(1) OAMMR este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București, și funcționează în teritoriu prin filiale județene, respectiv a municipiului București.

(2) Filialele județene și filiala municipiului București au personalitate juridică și beneficiază de autonomie organizatorică și funcțională în limitele prevăzute de Statutul OAMMR.

(3) La nivelul Consiliului național al OAMMR funcționează departamente, compartimente, comisii de specialitate pentru asistenții medicali, comisia de specialitate a asistenților medicali generalişti, comisia de specialitate a moașelor, Comisia națională pentru recunoașterea calificărilor de asistent medical generalist, de asistent medical și de moașă obținute în Uniunea Europeană, Spațiul Economic European și Confederația Elvețiană, Comisia națională de educație profesională continuă, Comisia superioară de disciplină, Comisia națională de control financiar, precum și alte comisii, aprobate prin hotărâre a Consiliului național.

(4) Structura organizatorică a filialelor județene, respectiv a filialei municipiului București se adoptă prin hotărâre a Consiliului național.

(5) Atribuțiile departamentelor, compartimentelor și comisiilor sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a OAMMR.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România

Art. 450

(1) OAMMR are următoarele atribuții:

- a) asigură aplicarea regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei asistent medical, de asistent medical generalist și a profesiei de moașă din România, indiferent de forma de exercitare și de unitatea sanitară în care se desfășoară;
- b) autorizează sau, după caz, avizează exercitarea profesiilor de asistent medical, asistent medical generalist și moașă pe teritoriul României;
- c) atestă titlurile de calificare de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă obținute în România și emite documentele necesare recunoașterii profesionale într-un stat membru;
- d) elaborează și, după caz, emite cardul profesional european pentru membrii săi, în conformitate cu reglementările U E;
- e) recunoaște calificările profesionale de asistent medical, de asistent medical generalist și de moașă dobândite într-un stat membru;
- f) autorizează exercitarea temporară și ocazională a profesiilor de asistent medical, asistent medical generalist și de moașă pentru cetățeni ai statelor terțe în cazul situațiilor de urgență, schimburilor de experiență, convențiilor bilaterale dintre România și aceste state;
- g) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea normelor specifice și a reglementărilor privind profesiile de asistent medical, asistent medical generalist și moașă și asigură aplicarea acestora;
- h) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională a membrilor săi și emite certificatul de status profesional curent. Metodologia de întocmire și eliberare a certificatului de status profesional curent se stabilește prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
- i) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele profesionale ale membrilor săi, apără onoarea, libertatea și independența profesională a asistentului medical, asistentului medical generalist și a moașei în exercitarea profesiei;
- j) soluționează cererile și petițiile membrilor prin organele de conducere ale filialelor sau, în cazul nesoluționării la acest nivel, prin organele de conducere ierarhic superioare;
- k) asigură respectarea de către asistenții medicali, asistenții medicali generalisti și moașe a obligațiilor ce le revin față de pacient și de sănătatea publică;
- l) elaborează criterii și standarde privind asigurarea calității serviciilor de îngrijiri de sănătate, pe care le propune spre aprobare Ministerului Sănătății;
- m) supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate a activităților de asistent medical, asistent medical generalist și moașă;
- n) elaborează proiecte de metodologii, de ghiduri și de protocoale de practică, pe care le propune spre aprobare Ministerului Sănătății;
- o) elaborează și adoptă statutul și regulamentul de organizare și funcționare ale OAMMR și Codul de etică și deontologie asistentului medical, al asistentului medical generalist și al moașei din România, luând măsurile necesare pentru respectarea unitară a acestora;
- p) înregistrează membrii în secțiunea asistentului medical, asistentului medical generalist și moașei din cadrul Registrului Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate, pe care îl actualizează permanent;
- q) analizează cazurile de abateri de la normele de etică și deontologie profesională și de la regulile de bună practică profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;

r) asigură schimbul de informații, prin intermediul IMI, cu autoritățile competente ale altor state în vederea exercitării profesiei de către asistenții medicali, asistenții medicali generaliști, și moașele;

s) colaborează cu organizații de profil profesional-științific, patronal, sindical din domeniul sanitar și cu organizații neguvernamentale în toate problemele privind exercitarea profesiei și asigurarea sănătății populației;

ș) colaborează cu Ministerul Sănătății la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor pentru asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe, desemnează reprezentanți în comisiile pentru concursuri și examene.

t) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și a normelor de aplicare a acestuia;

ț) stabilește, în funcție de gradul riscului profesional și de activitatea desfășurată în calitate de salariat sau liber profesionist, valoarea riscului asigurat în cadrul asigurărilor de răspundere civilă pentru asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe;

u) asigură informarea privind legislația din domeniul sănătății;

v) participă, împreună cu Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății, la stabilirea numărului de locuri pentru învățământul postliceal sanitar și pentru învățământul superior de asistență medicală;

w) avizează fișa de atribuții a posturilor de asistent medical, asistent medical generalist și moașă;

z) organizează examenul de grad principal pentru asistenți medicali, asistenți medicali generaliști, moașe, surori medicale și oficanți medicali și emite certificatele de grad principal candidaților care au promovat acest examen;

y) organizează și derulează programe de pregătire pentru calificarea infirmierelor.

(2) Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de grad principal se elaborează de către OAMMR și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Certificatele de grad principal emise de OAMMR conferă titularului aceleași drepturi și obligații ca și certificatele de grad principal emise de Ministerul Sănătății candidaților care au promovat examenul de grad principal organizat în sesiunile anterioare intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 451

OAMMR, prin structurile naționale sau județene, colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, cu instituții, autorități și organizații la realizarea următoarelor activități:

a) formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a asistentului medical, asistentului medical generalist și a moașei din România;

b) elaborarea standardelor de practică profesională în vederea asigurării calității actului de îngrijire în unitățile sanitare;

c) inițierea și promovarea de forme de educație continuă în vederea creșterii gradului de competență profesională a membrilor săi;

d) elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică independentă;

e) promovarea și asigurarea cadrului necesar desfășurării unei concurențe loiale, bazate exclusiv pe criteriile competenței profesionale;

f) elaborarea proiectelor de norme privind practica independentă a asistentului medical, asistentului medical generalist și a moașei;

g) elaborarea proiectelor de norme privind furnizarea îngrijirilor în domeniul asigurărilor sociale de sănătate;

h) avizarea înființării cabinetelor private ale asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor indiferent de forma lor juridică;

- i) colaborarea cu Ministerul Sănătății în vederea elaborării metodologiei și a tematicilor de concursuri, examene, de acordarea de competențe și de grade profesionale pentru asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe;
- j) susținerea activității și dezvoltării cercetării științifice și organizarea de manifestări științifice în domeniul îngrijirilor de sănătate.

Art. 452

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, OAMMR are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a **Membrii OAMMR**

Art. 453

- (1) În vederea exercitării profesiei, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele prevăzuți la art. 369 alin. (2), stabiliți în România, au obligația să se înscrie în OAMMR.
- (2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al OAMMR, care se eliberează la înscrierea în organizația profesională.
- (3) Înscrierea se face la filiala județeană în a cărei rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea, filiala județeană în a cărei rază își au domiciliul sau reședința ori, în situații speciale, la Biroul executiv al OAMMR.
- (4) La înscriere, asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele depun jurământul prevăzut de prezentul titlu.
- (5) Depunerea jurământului se menționează în certificatul de membru al OAMMR.
- (6) Pot deveni, la cerere, membri ai OAMMR și asistenții medicali, asistenții medicali generaliști, și moașele cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru și care prestează temporar servicii de îngrijiri de sănătate în România, cu respectarea prevederilor alin. (3).

Art. 454

- (1) Prin excepție de la prevederile art.453, surorile medicale și oficianții medicali au obligația să se înregistreze în OAMMR, în vederea autorizării exercitării activităților specifice.
- (2) La înregistrare, aceștia dobândesc calitatea de membru asociat al OAMMR. Condițiile de autorizare, precum și drepturile și obligațiile acestora se stabilesc prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR.

Art. 455

- (1) La cerere, membrii OAMMR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă pot solicita suspendarea calității de membru pe durata respectivă.
- (2) Pe durata suspendării, la cerere, a calității de membru al OAMMR se suspendă de drept toate obligațiile și drepturile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 456

Calitatea de membru al OAMMR o pot păstra, la cerere, și asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele pensionari.

SECȚIUNEA a 4-a **Drepturile și obligațiile membrilor**

Art. 457

Membrii OAMMR au următoarele drepturi:

- a) de a alege și de a fi aleși în organele reprezentative ale OAMMR, în condițiile prezentului titlu;
- b) de a avea acces la toate datele care privesc organizarea și funcționarea OAMMR și a filialelor acestuia;
- c) de a se adresa nemijlocit tuturor organelor de conducere ale OAMMR, naționale sau teritoriale, și de a primi informațiile solicitate;
- d) de a participa la acțiunile organizate de OAMMR și de a fi informați despre desfășurarea acestora;
- e) de a participa la programe de perfecționare și la alte forme de educație continuă pentru asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe;
- f) de a contesta sancțiunile primite, în termen de 30 de zile de la comunicarea lor, conform prevederilor prezentului titlu;
- g) dreptul persoanelor care exercită funcții de conducere la nivel teritorial sau național în structurile OAMMR de a-și rezerva locul de muncă pe perioada în care îndeplinesc funcțiile respective;
- h) de a li se acorda, de către Consiliul național, pentru merite deosebite, recompense, diplome de onoare și de excelență, la propunerea Biroului executiv al OAMMR, precum și calitatea de membru de onoare;
- i) dreptul membrilor OAMMR aleși în funcții de conducere, la nivel național ori teritorial, sau care dețin funcții de conducere în cadrul structurilor organizatorice ale OAMMR de a beneficia de 3 zile libere lunar, plătite, pentru îndeplinirea atribuțiilor profesionale la OAMMR, precum și a atribuțiilor conferite de funcția de conducere;
- j) de a purta însemnele OAMMR.

Art. 458

(1) Membrii OAMMR au următoarele obligații:

- a) să cunoască și să respecte reglementările privind exercitarea profesiei și legislația în domeniul sănătății;
- b) să cunoască și să respecte prevederile Statutului OAMMR privind exercitarea profesiilor de de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, ale Codului de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și al moașei, precum și regulamentele profesiei și hotărârile organelor de conducere ale OAMMR;
- c) să manifeste un comportament demn în exercitarea profesiei;
- d) să nu aducă prejudicii reputației OAMMR și prestigiului profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și de moașă;
- e) să participe la adunările generale ale filialelor din care fac parte;
- f) să apere reputația și interesele legitime ale asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor;
- g) să ducă la îndeplinire hotărârile și deciziile organelor de conducere ale OAMMR;
- h) să rezolve sarcinile încredințate în calitate de membri sau reprezentanți ai OAMMR;
- i) să achite, în termenul stabilit, cotizația lunară datorată în calitate de membru al OAMMR;
- j) să înștiințeze OAMMR în caz de întrerupere a activității profesionale în România în vederea exercitării profesiei în străinătate;
- k) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale OAMMR, în filialele județene, respectiv a municipiului București;
- l) să urmeze formele de educație continuă în vederea creșterii gradului de pregătire profesională și a menținerii prestației profesionale sigure și eficiente;
- m) să semneze și să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, titlul profesional sau, după caz, specialitatea, gradul și codul pe toate documentele care atestă activitățile profesionale executate;
- n) să respecte drepturile pacienților.

SECȚIUNEA a 5-a
Organizarea la nivel teritorial și național

Paragraful 1
Organizarea la nivel teritorial

Art. 459

- (1) OAMMR este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București.
- (2) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte o filială a OAMMR, formată din toți asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumită în continuare filiala județeană, respectiv filiala municipiului București.
- (3) Filialele județene și filiala municipiului București au personalitate juridică și beneficiază de autonomie organizatorică și funcțională în limitele prevăzute de Statutul OAMMR.
- (4) Filialele județene și filiala municipiului București nu pot funcționa în afara OAMMR.
- (5) Filialele județene, respectiv filiala municipiului București, sub sancțiunea nulității, nu pot emite hotărâri și decizii contradictorii actelor emise de organele de conducere ale OAMMR, la nivel național.
- (6) Consiliul național al OAMMR hotărăște modalitatea de stabilire a bugetelor filialelor județene și a municipiului București, precum și a bugetului propriu al aparatului central.
- (7) Filialele județene, respectiv a municipiului București au obligația să prezinte semestrial Biroului executiv al OAMMR un raport privind modul în care au fost duse la îndeplinire hotărârile Consiliului național și ale Consiliului județean, respectiv al municipiului București, deciziile biroului Consiliului județean, respectiv al municipiului București, precum și execuția bugetului de venituri și cheltuieli.
- (8) Biroul executiv al OAMMR informează Consiliul național cu privire la modalitatea de realizare a obligațiilor prevăzute la alin. (7).
- (9) Sediul filialei județene este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru filiala municipiului București.

Art. 460

- (1) Organele de conducere ale filialei județene, respectiv ale filialei municipiului București a OAMMR sunt:
 - a) Adunarea generală;
 - b) Consiliul județean, respectiv Consiliul municipiului București;
 - c) Biroul consiliului județean, respectiv al Consiliului municipiului București;
 - d) Președintele.
- (2) Atribuțiile filialei județene, respectiv ale filialei municipiului București a OAMMR se stabilesc prin Statutul OAMMR.
- (3) Pe durata mandatului, persoanele care dețin funcții de conducere în cadrul OAMMR, vor încheia ~~fie contract de management, fie~~ contract individual de muncă, conform funcției detinute și a dispozițiilor legale.
- (4) ~~Modelul contractului de mandat și condițiile încheierii acestuia se stabilesc prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR.~~

Art. 461

- (1) Adunarea generală județeană este constituită din reprezentanții aleși ai tuturor asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor cu drept de liberă practică înscriși în filiala județeană respectivă, conform normei de reprezentare de 1 la 100.
- (2) Adunarea generală alege prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii consiliului județean al OAMMR, respectiv ai Consiliului Municipiului București al OAMMR, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al reprezentanților aleși.

Art. 462

(1) Consiliile județene ale OAMMR au un număr de membri proporțional cu numărul asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor, înscriși în OAMMR, după cum urmează:

- a) până la 2.000 de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe înscriși - 9 membri, aleși din rândul reprezentanților adunării generale județene;
- b) între 2.001-4.000 de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe și înscriși - 11 membri, aleși din rândul reprezentanților adunării generale județene;
- c) între 4.001-6.000 de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe înscriși - 13 membri, aleși din rândul reprezentanților adunării generale județene;
- d) între 6.001-10.000 de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe înscriși - 15 membri, aleși din rândul reprezentanților adunării generale județene;
- e) peste 10.000 de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe înscriși - 17 membri, aleși din rândul reprezentanților adunării generale județene.

(2) Alegerile sunt validate în prezența a 2/3 din numărul total al reprezentanților în adunarea generală; în cazul în care la adunarea generală întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al reprezentanților, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat, indiferent de numărul participanților.

(3) Biroul Consiliului județean al OAMMR este format din: președinte, 2 vicepreședinți și secretar, aleși de către consiliul județean din rândul membrilor săi, iar Biroul Consiliului municipiului București al OAMMR este format din: președinte, 3 vicepreședinți și secretar, aleși de către Consiliul Municipiului București din rândul membrilor săi.

(4) Organele de conducere ale filialelor județene, respectiv ale filialei municipiului București se subordonează ierarhic Consiliului național al OAMMR.

(5) La nivelul unităților sanitare, se pot delega de către președintele filialei unele atribuții, unui reprezentant ales în adunarea generală din unitatea respectivă.

Paragraful 2

Organizarea la nivel național

Art. 463

(1) OAMMR este format din toți asistenții medicali, asistenții medicali generaliști și moașele înscriși în filialele județene, respectiv a municipiului București.

(2) OAMMR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile filialelor județene, respectiv a municipiului București, în cotă fixă de 25% din cuantumul cotizațiilor lunare încasate. Patrimoniul poate fi folosit în condițiile legii și în activități producătoare de venituri, înființare de asociații, fundații, unități de învățământ.

(3) Organele de conducere ale OAMMR, la nivel național, sunt:

- a) Consiliul național;
- b) Biroul executiv;
- c) Președintele.

(4) Organele de conducere prevăzute la alin.(3) își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentului titlu.

(5) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere in cadrul OAMMR, vor încheia fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a dispozițiilor legale.

(6) Modelul contractului de mandat și condițiile încheierii acestuia se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Național al OAMMR.

Art. 464

(1) Consiliul național este alcătuit din președinții fiecărei filiale județene, respectiv ai filialei municipiului București și reprezentantul Ministerului Sănătății.

- (2) Consiliul național este legal constituit în prezența a jumătate plus unu din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu majoritate simplă de voturi.
- (3) Consiliul național se întrunește în sesiuni trimestriale și extraordinare.
- (4) Consiliul național al OAMMR adoptă Codul de etică și deontologie al asistentului medical asistentului medical generalist și al moașei, Regulamentul de organizare și funcționare al OAMMR și Statutul OAMMR.

Art. 465

Activitatea OAMMR este coordonată, între sesiunile Consiliului național, de Biroul executiv.

Art. 466

- (1) Biroul executiv al Consiliului național al OAMMR asigură activitatea permanentă a acestuia, conform dispozițiilor prezentului titlu.
- (2) Biroul executiv al Consiliului național este alcătuit din președinte, 4 vicepreședinți și un secretar național, aleși prin vot secret de membrii Consiliului național din rândul acestora.

Art. 467

- (1) Biroul executiv al OAMMR, precum și organele de conducere ale filialelor județene, respectiv a municipiului București se subordonează din punct de vedere ierarhic Consiliului național al OAMMR. Hotărârile Consiliului național al OAMMR, adoptate în conformitate cu dispozițiile legale, sunt obligatorii atât pentru membrii filialelor județene, cât și pentru Biroul executiv al OAMMR, precum și pentru organele de conducere ale filialelor OAMMR.
- (2) Incompatibilitățile funcțiilor de conducere din structurile OAMMR cu funcțiile de conducere din alte organizații sau asociații se stabilesc prin Statutul OAMMR.
- (3) Membrii OAMMR care exercită funcții de conducere și care nu își îndeplinesc cu demnitate responsabilitățile funcției sau se află într-o stare de incompatibilitate, la propunerea Biroului executiv, vor fi suspendați din funcție de Consiliul național al OAMMR.
- (4) Procedura de sesizare și soluționare a cauzelor, precum și procedura de suplinire a funcției de conducere rămasă vacantă se stabilesc prin Statutul OAMMR.

Art. 468

- (1) Alegerile la nivel județean, respectiv al municipiului București și la nivel național se desfășoară la date diferite pentru fiecare dintre organele de conducere de la nivel teritorial și național, o dată la 5 ani. Alegerile se organizează în maximum 6 luni de la data expirării mandatului organelor de conducere în funcție, potrivit Regulamentului electoral elaborat de Biroul executiv al OAMMR și aprobat de Consiliul național.
- (2) În cazul vacanței funcției alese, se vor organiza alegeri pentru funcția respectivă în termen de 90 de zile, cu respectarea prevederilor prezentului titlu.
- (3) Dacă în urma organizării alegerilor, o funcție din cadrul organelor de conducere ale filialelor OAMMR, nu este ocupată, Biroul executiv numește o persoană care să exercite funcția vacantă cu caracter interimar, pe o perioadă de 6 luni, cu posibilitatea prelungirii.

Art. 469

Veniturile OAMMR se constituie din următoarele surse, obținute în condițiile legii:

- a) taxe de înscriere;
- b) cotizații lunare ale membrilor;
- c) donații și sponsorizări de la persoane fizice ori juridice, potrivit legii;
- d) fonduri rezultate din diferite taxe pentru manifestări științifice, în condițiile legii;
- e) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație continuă;
- f) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- g) drepturi editoriale, publicitate în publicațiile editate de organizație;
- h) amenzi prevăzute la art.438 alin.(1) lit.c);
- i) alte surse, inclusiv cele prevăzute la art.463, alin.(2), cu respectarea prevederilor legale.

Art. 470

(1) Neplata cotizației datorate de membrii OAMMR în termen de 12 luni se sancționează cu suspendarea calității de membru, pe o perioadă de 1 an.

(2) În condițiile în care, pe durata perioadei de suspendare, membrii OAMMR nu efectuează plata cotizației datorate până la data suspendării, se aplică sancțiunea retragerii calității de membru. Cotizația datorată nu poate depăși suma corespunzătoare cotizației calculate pe o perioadă de 12 luni.

Art. 471

(1) Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea OAMMR să se desfășoare în condițiile legii.

(2) Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul național al OAMMR.

(3) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale OAMMR. În termen de 15 zile de la efectuarea demersului, acestea adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

(4) În cazul nerespectării prevederilor alin.(3), Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

CAP. IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 472

(1) Practicarea profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă de către o persoană care nu are această calitate sau nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul titlu constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului penal.

(2) OAMMR, prin președintele filialei județene, este în drept să exercite acțiunea civilă pentru acordarea de daune morale în cazul lezării prestigiului sau intereselor profesionale ale OAMMR sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală sau autoritățile competente pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebunțează fără drept titlul ori calitatea de asistent medical, asistent medical generalist și moașă sau care practică în mod nelegal.

Art. 473

(1) Asistenții medicali absolvenți de studii sanitare postliceale sau superioare de scurtă durată într-o specializare de profil clinic, care au absolvit studii superioare de asistent medical generalist ori moașă, se încadrează în funcția corespunzătoare studiilor superioare absolvite, la gradul profesional imediat superior gradului de debutant cu menținerea gradației avute la data promovării.

(2) Asistenții medicali absolvenți de studii sanitare postliceale sau superioare de scurtă durată într-o specializare de profil clinic, care au dobândit gradul de principal și, ulterior, au absolvit studii superioare de asistent medical generalist ori de moașă, se încadrează în funcția corespunzătoare studiilor superioare absolvite, cu menținerea gradului de principal și a gradației avute la data promovării.

(3) Se consideră specializări de profil clinic potrivit prevederilor alin. (1) și (2) următoarele: asistent medical generalist, asistent medical obstetrică-ginecologie, asistent medical de pediatrie, asistent medical de ocrotire.

(4) Asistenții medicali cu profil paraclinic, precum și farmacie, medicină dentară, balneofizioterapie, nutriție și dietetică încadrați în sistemul public în baza diplomei/certificatului de studii sanitare postliceale sau superioare de scurtă durată de specialitate, care au absolvit studii superioare în aceeași specializare, se încadrează în funcția corespunzătoare studiilor superioare absolvite, la gradul profesional imediat superior gradului de debutant, cu menținerea gradației avute la data promovării.

(5) Asistenții medicali cu profil paraclinic, precum și, farmacie, medicină dentară, balneofizioterapie, nutriție și dietetică, încadrați în sistemul public în baza diplomei/certificatului de studii sanitare postliceale sau superioare de scurtă durată de specialitate, care au dobândit gradul de principal și ulterior au absolvit studii superioare în aceeași specializare se încadrează în funcția corespunzătoare studiilor superioare absolvite, cu menținerea gradului de principal avut la data promovării.

(6) Asistenții medicali încadrați în sistemul public în baza diplomei/certificatului de studii sanitare postliceale sau superioare de scurtă durată de specialitate, care au absolvit studii superioare în profilul acestora și, ulterior, obțin gradul de principal în profilul studiilor superioare absolvite, beneficiază de încadrarea în funcția de asistent medical principal corespunzătoare studiilor superioare absolvite, cu menținerea gradației avute la data promovării.

(7) În cazul asistenților medicali absolvenți de studii postliceale, care au dobândit gradul de principal în profilul specialității de bază și, ulterior, au absolvit un program de pregătire pentru obținerea specializării în unul din domeniile complementare acesteia, se încadrează în funcția corespunzătoare noii specializării cu păstrarea gradului de principal dacă noua specializare aparține profilului specialității de bază, precum și cu menținerea gradației deținute la acea dată.

(8) Gradul de principal dobândit în altă specializare aparținând profilului specializării studiilor postliceale absolvite de asistenții medicali care nu dețin un alt titlu de calificare de studii superioare de asistent medical, se păstrează și se salarizează conform legii.

Art. 474

(1) Actualele organe de conducere ale OAMMR de la nivel național și teritorial vor rămâne în funcție și își vor exercita mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al OAMMR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 475

(1) Activitățile din domeniul de recunoaștere a calificărilor profesionale de asistent medical, asistent medical generalist și de moașă de dobândite pe teritoriul unui stat membru se desfășoară de către OAMMR sub îndrumarea și supravegherea Ministerului Sănătății.

(2) În acest sens, OAMMR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale.

Art. 476

Statutul OAMMR, Codul de etică și deontologie al asistentului medical, asistentului medical generalist și al moașei, precum și hotărârile Consiliului național al OAMMR, care privesc organizarea și funcționarea acestuia, se publică de Consiliul național al OAMMR în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 477

(1) Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Legii nr. 200/2004, privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România își schimbă denumirea în Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(3) Dețin de drept calitatea de membru al OAMMR toți asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali înscriși până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

(4) După intrarea în vigoare a prezentei legi, consiliile județene și Consiliul Municipiului București, pot da în administrare filialele județene și OAMMR spații corespunzătoare pentru desfășurarea activității, la solicitarea acestora.

Art. 478

(1) Pregătirea asistenților medicali, asistenților medicali generaliști și moașelor se realizează prin următoarele forme de învățământ:

- a) învățământ universitar;
- b) învățământ sanitar postliceal.

(2) În învățământul universitar și postliceal sanitar se pot înscrie absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat.

(3) Specializările și cifrele anuale de școlarizare pentru școlile postliceale sanitare de stat și private acreditate, precum și pentru facultățile cu profil medico-farmaceutic uman, pentru facultățile de asistenți medicali, asistenți medicali generaliști și moașe se stabilesc de către Ministerul Sănătății și Ministerul Educației Naționale.

Prezentul titlu transpune integral prevederile referitoare la exercitarea profesiei de asistent medical, asistent medical generalist și moașă, cuprinse în următoarele acte normative ale Uniunii Europene:

- Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 255 din 30 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Directivei 2006/100/CE pentru adaptarea unor directive din domeniul liberei circulații a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 363 din 20 decembrie 2006;

- Directiva nr. 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (« Regulamentul IMI ») publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013;

- Directiva nr. 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 155 din 18 iunie 2009.

Titlul VI Profesia de tehnician dentar

Cap. I Dispoziții generale

Art. 479

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de tehnician dentar.

(2) Profesia tehnician dentar se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare tehnician dentar, care pot fi:

- a) cetățeni români;
- b) cetățeni ai unui stat membru;
- c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
- d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art.2, alin.(1), pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

- e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
- f) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre,
- g) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a Uniunii Europene eliberată în România sau de un alt stat membru al Uniunii Europene.

Art. 480 (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană;
- c) tehnician dentar – persoana titulară a unui titlu oficial de calificare în profesia de tehnician dentar;
- d) UE – Uniunea Europeană

(2) În înțelesul prezentului titlu, prin expresia *dispozitiv medical unicat la comandă (DMUC)* se înțelege orice dispozitiv dentar executat în mod special în conformitate cu comanda scrisă, semnată și parafată a medicului dentist. Dispozitivul cuprinde caracteristici specifice și este destinat exclusiv unei singure utilizări, pentru un singur pacient, individual determinat.

Art. 481

Principalele activități ale tehnicianului dentar sunt:

- a) realizarea de dispozitive medicale (fixe, mobile, mobilizabile, aparate ortodontice și chirurgicale) unicate, pe bază de comandă scrisă semnată și parafată, eliberată de medicul dentist;
- b) desfășurarea de activități de cercetare în domeniul tehnicii dentare de către tehnicieni dentari licențiați;
- c) participarea, ca formatori, la pregătirea teoretică și practică a tehnicienilor dentari în cadrul programelor de educație profesională continuă;
- d) cooperarea cu membrii altor profesii din sistemul de sănătate.

Art. 482

(1) Prin excepție de la prevederile art.479, alin.(2) și ale art. 483, tehnicienii dentari, cetățeni ai unui stat terț, pot exercita temporar activitățile profesionale în România, cu avizul Colegiului Tehnicienilor Dentari din Romania, denumit în continuare CTDR.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în cazurile în care activitățile profesionale se exercită în scop didactic și ocazional, în cadrul acțiunilor umanitare, al situațiilor de urgență, al schimburilor de experiență, al convențiilor bilaterale încheiate de România cu statele terțe de proveniență a prestatorilor. Durata de exercitare a activităților profesionale în aceste cazuri este de 3 luni, cu posibilitatea de prelungire pentru o durată de încă maximum 3 luni pe an.

(3) Metodologia de avizare se aprobă prin hotărâre a Consiliului național al CTDR și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 483

(1) Titlurile oficiale de calificare în profesia de tehnician dentar obținute în afara României și a celorlalte state membre se recunosc sau se echivalează potrivit legii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), CTDR recunoaște în scopul exercitării profesiei în România, titlurile oficiale de calificare de tehnician dentar dobândite într-un stat terț și recunoscute de un alt stat membru, în cazul în care titularul este posesor de Carte Albastră UE eliberată de un alt stat membru sau face dovada unei experiențe profesionale de 3 ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare.

Art. 484

Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, tehnicianul dentar încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul calendaristic respectiv.

Cap. II Nedemnități și incompatibilități ale tehnicianului dentar

Art. 485

Este nedemnă și nu pot exercita profesia de tehnician dentar:

- a) persoana care a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni legate de exercitarea profesiei;
- b) persoana căreia i s-a aplicat interzicerea exercitării profesiei.

Art. 486

(1) Exercițarea profesiei de tehnician dentar este incompatibilă cu orice acțiune de natură a aduce atingere demnității profesionale sau bunelor moravuri, conform Codului de etică și deontologie al tehnicianului dentar.

(2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.

(3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, tehnicienii dentari sunt obligați să anunțe Consiliul județean al CTDR

(4) La solicitarea tehnicianului dentar, la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele Consiliului colegiului teritorial al CTDR, din care face parte persoana aflată în stare de incompatibilitate, poate constitui o comisie pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 membri pentru a constata existența sau inexistența stării de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de tehnician dentar

Art. 487

(1) Tehnicienii dentari care întrunesc condițiile prevăzute la art.479 alin.(2) exercită profesia pe baza certificatului de membru eliberat de CTDR și a avizului anual.

(2) Certificatul de membru al CTDR se acordă pe baza următoarelor documente:

- a) documentele de studii care atestă formarea în profesie;
- b) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) certificatul de cazier judiciar;
- d) certificatul medicoal privind sănătatea fizică și psihică.

(3) Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru pot exercita profesia temporar sau ocazional în România, pe baza documentelor prevăzute de prezentul titlu.

Art. 488

(1) Activitățile de tehnică dentară se exercită cu drept de liberă practică.

(2) Dreptul de liberă practica este conferit de obtinerea avizului anual, care se acordă pe an calendaristic, dacă tehnicianul dentar îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) face dovada unui locul de muncă;
- b) a achitat cotizația de membru CTDR ;
- c) efectuează numărul minim de credite de educație profesională continuă stabilit de CTDR

d) face dovada încheierii asigurării de raspundere civilă profesionala valabilă pentru anul respectiv.

(3) Tehnicienii dentari care au obținut avizul anual sunt tehnicieni dentari activi.

Art. 489

(1) In cazul in care tehnicianul dentar nu poate face dovada unei experiențe profesionale de minim 2 ani in ultimii 5 ani anteriori solicitării eliberarea certificatului de membru și/sau a

avizului anual, CTDR reatesta, la cerere, competența profesională a acestuia în scopul exercitării profesiei.

(2) Constituie experiență profesională în profesia de tehnician dentar exercitarea efectivă, cu normă întreagă sau echivalent de fracții de normă a activităților profesionale, cu respectarea celorlalte condiții de exercitare prevăzute de lege.

(3) Procedura de reatestare nu se aplică în situația tehnicienilor dentari aflați în primii 3 ani de la dobândirea în România a titlului de calificare, respectiv aflați în primii 3 ani de la data recunoașterii în România a titlului de calificare obținut într-un alt stat.

(4) Metodologia de reatestare a competenței profesionale se stabilește de Consiliul național al CTDR.

Art. 490

(1) Educația profesională continuă a tehnicienilor dentari se realizează prin furnizori acreditați de către CTDR.

(2) Lista furnizorilor este publicată pe site-ul CTDR.

(3) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională, tehnicienii dentari au obligația să efectueze cursuri și alte forme de educație continuă.

(4) CTDR creditează cursurile, programele de educație continuă precum și alte forme de educație continuă și stabilește numărul minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.

(5) Tehnicienilor dentari care nu realizează anual numărul minim de credite stabilit de Consiliul național al CTDR li se poate suspenda dreptul de liberă practică, până la realizarea numărului de credite.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de tehnician dentar

Art. 491

(1) Profesia de tehnician dentar se exercita în regim independent și/sau în regim salarial, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Introducerea pe piață a dispozitivelor medicale unicat la comanda, denumite în continuare DMUC, definite conform art. 480 alin.(2), constă în dreptul de fi disponibile pentru prima dată, noi sau recondiționate, cabinetelor de medicina dentară care le-au comandat.

(3) Dreptul de introducere pe piața a dispozitivelor medicale unicat la comanda aparține tehnicienilor dentari cu experiența profesională mai mare de 2 ani, care exercita profesia în regim independent, potrivit prevederilor din prezentul titlu.

(4) Tehnicienii dentari cu o experiență profesională mai mică de 2 ani au statut de debutant. Drepturile și obligațiile tehnicienilor dentari debutanți sunt stabilite prin Statutul CTDR.

Art. 492

(1) Formele de exercitare a profesiei de tehnician dentar sunt:

a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;

b) în regim independent, ca titulari sau asociați ai cabinetelor de practică independentă, organizate în condițiile legii;

c) în regim independent, ca titulari de cabinete cu personalitate juridică, care se înființează potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare cu îndeplinirea următoarelor condiții:

1) să aibă obiect de activitate unic activitatea de tehnică dentară;

2) asociatul sau asociații și/sau administratorul să fie tehnician dentar cu o experiență profesională mai mare de 2 ani, autorizat de Colegiul Tehnicienilor Dentari din România;

d) ca persoană fizică independentă. Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza certificatului de membru al CTDR și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază tehnicianul dentar.

(2) Tehnicianul dentar debutant, cu o experiență profesională mai mică de 2 ani poate exercita profesia în regim salarial sau în regim independent – ca persoană fizică independentă colaborator al cabinetelor sau laboratoarelor de tehnică dentară autorizate, pe baza de contract de colaborare în interiorul profesiei, fara a avea drept de introducere pe piata a dispozitivelor medicale uncat la comanda (DMUC).

(3) Tehnicienii dentari colaboratori ai unui cabinet sau laborator individual de tehnică dentară nu au clientelă proprie, în sensul că nu încheie contracte în nume propriu, desfășurând activitate sub numele cabinetului/laboratorului individual de tehnica dentara al carui colaborator este.

(4) În exercitarea profesiei tehnicianul dentar cu drept de introducere pe piata a dispozitivelor medicale uncat la comanda poate cumula activitățile salariale și/sau de persoană fizică independentă, dar nu poate fi asociat sau titular în mai multe forme de organizare în același timp.

Art. 493

În laboratoarele de tehnică dentară, din cadrul formelor de exercitare, practicarea profesiei se face numai de catre persoane care dețin calitatea de tehnician dentar și sunt autorizate de către Colegiul Tehnicienilor Dentari din Romania .

Art. 494

(1) Înființarea, funcționarea și modificarea statului societății comerciale cu obiect de activitate tehnică dentara, care presupune înființarea sau funcționarea unui laborator, sediu profesional sau punct de lucru, se avizeaza de CTDR care va emite un aviz prealabil catre solicitant prin care va atesta urmatoarele:

- a) calitatea de membru activ al CTDR,
- b) experiența profesională mai mare de 2 ani a solicitantului, asociat sau administrator,
- c) forma de exercitare a profesiei în urma verificării actelor constitutive ale acesteia.

(2) Avizul prealabil menționat la alin.(1) este anexat la cererea de înmatriculare sau de înregistrare de mențiuni ale societății comerciale la Oficiul Registrului Comerțului competent.

Art. 495

Modificarea formei de exercitare a profesiei de tehnician dentar se face cu aprobarea Colegiului Tehnicienilor Dentari din Romania.

Art. 496

(1) Normele de avizare a formelor de exercitare și autorizare a laboratoarelor de tehnica dentară se elaborează de către Consiliul național al CTDR și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Formele independente de exercitare a profesiei, precum și societățile cu răspundere limitată, se înregistrează în Registrul Unic al Cabinetelor, partea a 3-a, detinut de către direcțiile de sănătate publică judetene și a municipiului București.

Cap. V Exeritarea profesiei de tehnician dentar

Art. 497

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de tehnician dentar se realizează de către Ministerul Sănătății și CTDR, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 498

(1) Profesia de tehnician dentar se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 479 alin. (2), care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu de calificare de tehnician dentar;
- b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) sunt apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de tehnician dentar;
- d) sunt membri ai CTDR.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) lit.d), în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii, tehnicienii dentari care întrunesc condițiile prevăzute la art. 479, alin.(2), lit.b), d), sau f) trebuie să înștiințeze CTDR cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii medicale pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă în evidența acestuia.

(3) Tehnicienii dentari care îndeplinesc una din cerințele prevăzute la art. 479, alin.(2), lit.b)-f) și sunt stabiliți pe teritoriul României, exercită profesia cu aceleași drepturi și obligații prevăzute de lege ca și tehnicienii dentari cetățeni români.

(4) Tehnicienii dentari prevăzuți la art. 479, alin.(2), lit.g), membri ai CTDR, exercită profesia cu respectarea prevederilor art.500 precum și cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de prezenta lege pentru tehnicienii dentari, cetățeni români.

Art. 499

(1) Formarea tehnicienilor dentari in Romania se realizeaza în instituții de învățământ superior de profil.

(2) Tehnicienii dentari absolvenți de învățământ superior pot fi cadre didactice universitare în instituții de învățământ superior care pregătesc tehnicieni dentari, precum și personal de cercetare în instituții de cercetare.

Art.500

(1) Activitățile de tehnică dentară se exercită în România cu titlul profesional de tehnician dentar și cu drept de liberă practică.

(2) În primii 2 ani de la ocuparea unui loc de muncă în calitate de posesor al Cărții Albastre UE eliberată de România, tehnicienii dentari prevăzuți la art. 479, alin.(2) lit.g), membri ai CTDR pot exercita profesia pe teritoriul României numai în regim salarial.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică și tehnicienilor dentari titulari ai Cărții Albastre UE eliberată de un alt stat membru UE care la data solicitării permisului de ședere în România nu au totalizat experiența profesională de 2 ani pe teritoriul unui alt stat membru UE.

(4) Tehnicienii dentari prevăzuți la art. 479 alin.(2) lit.g) dobândesc dreptul de exercitare a profesiei în regim independent, după îndeplinirea condiției de experiență profesională de minim 2 ani.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale tehnicienilor dentari cetățeni ai unui stat mebru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei în caz de stabilire pe teritoriul României

Art. 501

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările tehnicienilor dentari cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de tehnician dentar se soluționează de CTDR, în termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) este autorizată de CTDR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

- a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de tehnician dentar, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

d) certificatul medical privind sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

e) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(4) Autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesară stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(5) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(6) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) sunt valabile 4 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 502

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 501 alin.(3) lit.d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de tehnicianul dentar în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 501 alin.(3) lit.e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 503

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a tehnicienilor dentari care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 504

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, CTDR informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 505

Procedura de examinare a cererii de obținere a autorizației de a exercita profesia în România înaintată de către tehnicienii dentari prevăzuți la art.478 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai

scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 506

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de tehnician dentar eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că tehnician dentar titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de tehnician dentar, care include o formare de tehnician dentar urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de tehnician dentar dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare;

b) titlul de calificare eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare; și

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie, pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului IMI.

Art. 507

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de tehnician dentar în România, comise de tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de tehnician dentar, aplicate pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de tehnicienii dentari cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de tehnician dentar în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării de servicii de către tehnicianul dentar

Art. 508

(1) Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru, pot efectua în România în mod temporar și ocazional actele profesiei lor.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării profesiei este stabilit, de la caz la caz, de CTDR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 509

(1) Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația autorizării și înscrierii în CTDR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de fizioterapeut, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CTDR pe durata prestării serviciilor respective, în baza documentelor prevăzute la art. 512, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de tehnician dentar, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru tehnicienii dentari cetățeni români, membri ai CTDR.

Art. 510

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 509 alin.(1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea beneficiarilor serviciilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru tehnicienii dentari cetățeni români, membri ai CTDR.

Art. 511

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României de către tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru, se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională înșușită.

Art. 512

(1) Solicitățile tehnicienilor dentari cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară sau ocazională de servicii în România, se soluționează de către CTDR.

(2) În cazul în care, solicitantul este la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta CTDR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de tehnician dentar prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

- f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).
- g) atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză.
- (3) Declarația prevăzută la alin.(2). lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă solicitantul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii în România.
- (4) Prezentarea declarației prevăzute la alin.(2), lit. a) este obligatorie și permite accesul tehnicianului dentar solicitant la prestarea de servicii pe întreg teritoriul României.

Art. 513

- (1) Pentru prima prestare de servicii, CTDR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.
- (2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor ~~grave~~ care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a tehnicianului dentar prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.
- (3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, CTDR informează tehnicianul dentar prestator cu privire la:
- a) decizia de a nu verifica calificările acestuia sau
 - b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite tehnicianului dentar prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.
- (4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CTDR informează tehnicianul dentar prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și termenul limită pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la apariția dificultății.
- (5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale tehnicianului dentar prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor în cauză, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a tehnicianului dentar prestator de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul exercitării profesiei, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, CTDR oferă tehnicianului dentar prestator de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.
- (6) CTDR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către tehnicianul dentar prestator.
- (7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).
- (8) În lipsa unei decizii din partea CTDR, în termenele stabilite la alin.(3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate.

Art. 514

CTDR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul tehnicienilor dentari cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional de servicii în România.

Art. 515

- (1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) au obligația de a informa în prealabil CTDR asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 516

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate tehnicienilor dentari care întrunesc condițiile prevăzute la art.480 alin. (2), lit. a), c) și e), precum și tehnicienilor dentari stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 479 alin.(2), lit.b), d) f) și g), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 517

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al tehnicianului dentar solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii

Art. 518

Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile legale și regulamentele profesiei răspund potrivit legii.

Art. 519

(1) Tehnicienii dentari ai unui stat membru, care exercită profesia în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 520

(1) Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente și de a cunoaște legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și Codul de deontologie al tehnicianului dentar.

(2) Tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(3) CTDR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 521

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CTDR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 522

Deciziile CTDR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de tehnicianul dentar în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 523

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de tehnician dentar, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 524

Schimbul de informații în temeiul art. 516 și 523 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 525

CTDR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la tehnicienii dentari cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Art. 526

CTDR transmite informațiile menționate la art. 525 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicție, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea tehnicianului dentar în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 527

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CTDR informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea specialiștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor în temeiul prezentelor prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 528

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzut de prezentul titlu se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004 privind

prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 529

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la prezentul titlu, CTDR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 530

Tehnicienii dentari pentru care CTDR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 531

(1) Tehnicienii dentari pentru care CTDR transmite alerte celorlalte state membre au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CTDR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, fizioterapeutul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 532

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției de a desfășura, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter tempoar, activitățile profesionale.

Cap. VII Răspunderea juridică a tehnicianului dentar

Art. 533

Răspunderea juridică a tehnicianului dentar poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 534

Tehnicianul dentar răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor legale în vigoare din domeniul profesiei, a Codului de etică și deontologie al tehnicianului dentar, a regulilor de bună practică profesională, a Statutului CTDR, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CTDR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CTDR.

Art. 535

Anchetarea abaterii disciplinare este de competența CTDR.

Art. 536

- (1) Plângerea împotriva unui tehnician dentar se adresează Biroului executiv al CTDR și se depune la secretariatul sediului central al CTDR din București.
- (2) Biroul executiv al Consiliului național dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.
- (3) În situația respingerii plângerii, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație care se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului național.
- (4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 537

- (1) În cadrul Consiliului național al CTDR se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea executivă a organizației, respectiv Biroul executiv, care judecă în primă instanță și în complet de 5 membri abaterile disciplinare săvârșite de tehnicianul dentar.
- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 3 luni de la depunerea plângerii.
- (3) În cadrul Consiliului național al CTDR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea executivă a colegiului, respectiv Biroul executiv, care judecă în complete de 5 membri:
 - a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiei de disciplină .
- (4) Unul dintre membrii comisiei de disciplina, respectiv ai comisiei superioare de disciplina este desemnat de Ministerul Sănătății.
- (5) Procedura judecării abaterilor disciplinare este prevăzută în Statutul CTDR.
- (6) Regulamentele Comisiei de disciplina și Comisiei superioare de disciplina sunt aprobate de către Consiliul național al CTDR și avizate de către reprezentantul Ministerului Sănătății, membru al Consiliului național al CTDR.

Art. 538

Nici o sancțiune disciplinară nu poate fi adoptată fără ca tehnicianul dentar în cauză să fi fost audiat sau convocat.

Art. 539

- (1) Membrii comisiei de disciplină și membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de către Consiliul național, cu excepția reprezentanților Ministerului Sănătății.
- (2) Membrii comisiilor de disciplină sunt aleși din rândul tehnicienilor dentari cu o experiență profesională de peste 10 ani și care nu au avut abateri disciplinare.
- (3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul Consiliului național, precum și a Biroului executiv al acestuia.
- (4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.
- (5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie sau pierderea calității de membru activ al CTDR ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății.

Art. 540

- (1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg nominal, prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.
- (2) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea comisiilor.
- (3) Președintele comisiei de disciplină prezintă Consiliului național raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 541

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

- a) mustrare;
- b) avertisment;
- c) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CTDR;
- d) suspendarea calitatii de membru al CTDR pe o perioadă de la o lună la un an;
- e) retragerea calității de membru al CTDR.

(2) Retragerea calității de membru al CTDR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau alte forme de pregătire profesională.

Art. 542

(1) Decizia pronunțată se comunică persoanei sancționate și Biroului executiv al CTDR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor prin care se dispune suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului, dacă e cazul.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 30 zile de la comunicare, persoana sancționată, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele Consiliului teritorial al CTDR sau președintele CTDR poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină .

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 30 zile de la comunicare, persoana sancționată poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea, potrivit legii.

Art. 543 (1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 541 alin. (1) lit. a)-c) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, prespectiv cea prevăzută la art.541 alin.(1) lit. d), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a calității de membru CTDR, tehnicianul dentar pot face o nouă cerere de redobândire a calității de membru după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 1 an de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al CTDR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri obligatorii pentru efectuarea unor cursuri de perfecționare sau alte forme de pregătire profesională, radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

(6) Sancțiunile disciplinare se consemnează în Registrul National al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate, precum și în Registrul unic al tehnicienilor dentari din România, administrat de către Biroul executiv al Consiliului Național, publicat pe site-ul organizației.

Cap. VII Organizarea și funcționarea Colegiului tehnicienilor dentari din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 544

(1) CTDR se înființează, se organizează și funcționează ca organism profesional, cu personalitate juridică, neguvernamentală, de interes public, apolitică, fără scop patrimonial, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de tehnician dentar, ca profesie liberală de practică publică autorizată.

(2) CTDR are autonomie instituțională în domeniul său de competență normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni, în condițiile legii.

(3) CTDR cuprinde toți tehnicienii dentari care exercită profesia în condițiile prezentului titlu.

(4) CTDR are sediul central în municipiul București.

(5) Patrimoniul CTDR se constituie din bunuri mobile și imobile dobândite în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Colegiului tehnicienilor dentari din România

Art. 545

(1) CTDR are următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de tehnician dentar din România, indiferent de forma de exercitare a profesiei;

b) autorizează sau, după caz, avizează exercitarea profesiei pe teritoriul României;

c) atestă titlurile de calificare de tehnician dentar obținute în România și emite documentele necesare recunoașterii profesionale într-un stat membru;

d) elaborează și, după caz, emite cardul profesional european pentru membrii săi, în conformitate cu reglementările UE;

e) recunoaște calificările profesionale de tehnician dentar dobândite într-un stat membru;

f) autorizează exercitarea temporară și ocazională a profesiilor tehnician dentar pentru cetățeni ai statelor terțe în cazul situațiilor de urgență, schimburilor de experiență, convențiilor bilaterale dintre România și aceste state;

g) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea normelor specifice și a reglementărilor privind profesiile de tehnician dentar și asigură aplicarea acestora;

h) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională a membrilor săi și emite certificatul de status profesional curent. Metodologia de întocmire și eliberare a certificatului de status profesional curent se stabilește prin hotărâre a Consiliului național al CTDR și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

i) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele profesionale ale membrilor săi, apără onoarea, libertatea și independența profesională a tehnician dentar în exercitarea profesiei;

j) soluționează cererile și petițiile membrilor prin organele de conducere, respectiv Biroul executiv al Consiliului național al CTDR

k) avizează formele în care își exercită profesia tehnicienii dentari, emite autorizație de funcționare pentru laboratorul de tehnica dentară în care se desfășoară activitatea formei de exercitare a profesiei și ține evidența atât a formelor de exercitare a profesiei, cât și evidența laboratoarelor, pentru fiecare formă de exercitare a profesiei, pe care le înscrie în Registrul Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate, precum și în Registrul unic al tehnicienilor dentari.

l) elaborează criterii și standarde privind asigurarea calității serviciilor de tehnica dentară, pe care le propune spre aprobare Ministerului Sănătății;

m) supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate a activităților de tehnica dentară;

- n) elaborează proiecte de metodologii, de ghiduri profesionale și de practica pe care le propune spre aprobare Ministerului Sănătății;
 - o) elaborează proiectele Statutului și Regulamentului de organizare și funcționare ale CTDR, precum și Codul de etică și deontologie al profesiei;
 - p) înregistrează membrii în secțiunea dedicată din cadrul Registrului Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate, pe care îl actualizează permanent;
 - r) analizează cazurile de abateri de la normele de etică și deontologie profesională și de la regulile de bună practică profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;
 - q) asigură schimbul de informații, prin intermediul IMI, cu autoritățile competente ale altor state în vederea exercitării profesiei de către tehnicienii dentari;
 - ș) colaborează cu organizații de profil profesional-științific din domeniul sanitar și cu organizații neguvernamentale în toate problemele privind exercitarea profesiei
 - t) colaborează cu Ministerul Sănătății la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor pentru tehnicienii dentari, desemnează reprezentanți în comisiile pentru concursuri și examene și elaborează subiectele;
 - ț) stabilește, în funcție de gradul riscului profesional și de activitatea desfășurată în calitate de salariat sau liber profesionist, valoarea riscului asigurat în cadrul asigurărilor de răspundere civilă pentru tehnicienii dentari;
 - u) participă, împreună cu Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății, la stabilirea numărului de locuri pentru învățământul superior de tehnica dentara, precum și a curiculei școlare, după caz;
 - v) creditează cursuri, precum și alte forme de educație continuă prevăzute de lege și stabilește numărul minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.
 - w) asigură informarea privind legislația din domeniul profesiei;
 - x) organizează examenul de grad principal pentru tehnicienii dentari și emite certificatele de grad principal candidaților care au promovat acest examen.
- (2) Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de grad principal se elaborează de către CTDR și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.
- (3) Certificatele de grad principal emise de CTDR conferă titularului aceleași drepturi și obligații ca și certificatele de grad principal emise de Ministerul Sănătății candidaților care au promovat examenul de grad principal organizat în sesiunile anterioare intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 546

CTDR, prin structurile naționale, colaborează în domeniul său de competență cu Ministerul Sănătății, cu instituții, autorități și organizații la realizarea următoarelor activități:

- a) formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a tehnicienilor dentari din România;
- b) elaborarea standardelor de practică profesională în vederea asigurării calității serviciilor conexe actului medical prestat;
- c) inițierea și promovarea de forme de educație continuă în vederea creșterii gradului de competență profesională a membrilor săi;
- d) elaborarea criteriilor de avizare/autorizare a laboratoarelor de tehnica dentara, precum și elaborarea standardelor de dotare a acestora;
- e) promovarea și asigurarea cadrului necesar desfășurării unei concurențe loiale, bazate exclusiv pe criteriile competenței profesionale;
- f) elaborarea normelor cu privire la înregistrarea profesioniștilor, precum și a tuturor formelor de exercitare a profesiei în Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate, precum și în Registrul unic al tehnicienilor dentari din România;
- h) avizarea înființării formelor de exercitare a profesiei de tehnician dentar indiferent de forma lor juridică;
- i) colaborarea cu Ministerul Sănătății în vederea elaborării metodologiei și a tematicilor de concursuri, examene, de acordarea de competențe și de grade profesionale pentru tehnicienii dentari;

j) susținerea activității și dezvoltării cercetării științifice și organizarea de manifestări științifice în domeniul tehnicii dentare.

k) avizarea furnizorilor de educație profesională continuă a tehnicienilor dentari.

Art. 547

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CTDR are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a

Membrii CTDR

Art. 548

(1) În vederea exercitării profesiei, tehnicienii dentari, prevăzuți la art.482, alin.(2), stabiliți în România, au obligația să se înscrie în CTDR.

(2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al CTDR, care se eliberează la înscrierea în organizația profesională.

(3) Înscrierea se face pe raza județului sau a unitatii administrativ teritoriale în care urmează să își desfășoare activitatea.

(4) Pot deveni, la cerere, membri ai CTDR și tehnicienii dentari cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru și care prestează temporar servicii de îngrijiri de sănătate în România, cu respectarea prevederilor alin. (3).

Art. 549

(1) La cerere, membrii CTDR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de tehnician dentar pot solicita suspendarea calității de membru pe durata respectivă.

(2) Pe durata suspendării, la cerere, a calității de membru al CTDR se suspendă de drept toate obligațiile și drepturile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 550

Calitatea de membru al CTDR o pot păstra, la cerere, și tehnicienii dentari pensionari.

SECȚIUNEA a 4-a

Drepturile și obligațiile membrilor

Art. 551

Membrii CTDR au următoarele drepturi:

a) de a alege și de a fi aleși în organele reprezentative ale CTDR în condițiile prezentului titlu;

b) de a avea acces la toate datele care privesc organizarea și funcționarea CTDR ;

c) de a se adresa nemijlocit tuturor organelor de conducere ale CTDR, naționale sau teritoriale, și de a primi informațiile solicitate în termen de 30 zile de la solicitare;

d) de a participa la acțiunile organizate de CTDR și de a fi informați despre desfășurarea acestora;

e) de a participa la programe de perfecționare și la alte forme de educație profesională continuă pentru tehnicienii dentari;

f) de a contesta sancțiunile primite, în termen de 30 de zile de la comunicarea lor, conform prevederilor prezentului titlu;

g) dreptul sa participe in calitate de invitati la sedintele organelor de conducere

h) dreptul persoanelor care exercită funcții de conducere la nivel teritorial sau național în structurile CTDR de a-și rezerva locul de muncă pe perioada în care îndeplinesc funcțiile respective;

- i) de a li se acorda, de către Consiliul național, pentru merite deosebite, recompense, diplome de onoare și de excelență, la propunerea Biroului executiv al CTDR, precum și calitatea de membru de onoare;
- j) sa beneficieze, pentru serviciile prestate in relatiile contractuale ce se stabilesc cu medicul dentist, de un onorariu negociat in mod liber cu acesta;
- k) sa realizeze venituri din serviciile prestate in baza contractului cu furnizorii de servicii medicale sau cu casele de asigurari sociale de sanatate si/sau casele de asigurari private de sanatate;
- l) sa introduca in contractul incheiat cu medicul dentist clauze privind conditiile si termenul de executie a dispozitivelor medicale uncat la comanda;
- m) dreptul de avea salariați sau colaboratori, în condițiile legii;
- n) de a purta însemnele CTDR.

Art. 552

(1) Membrii CTDR au următoarele obligații:

- a) să cunoască și să respecte reglementările privind exercitarea profesiei și legislația în domeniul profesiei;
- b) să cunoască și să respecte prevederile Statutului, Regulamentului de organizare și funcționare ale CTDR, ale Codului de etică și deontologie al profesiei, celelalte regulamente ale profesiei și hotărârile organelor de conducere ale CTDR;
- c) să manifeste un comportament demn în exercitarea profesiei și a funcției electiv;
- d) să nu aducă prejudicii reputației CTDR și prestigiului profesiei
- e) să participe la sedintele structurilor organizatiei din care fac parte;
- f) să apere reputația și interesele legitime ale tehnicienilor dentari
- g) să ducă la îndeplinire hotărârile și deciziile organelor de conducere ale CTDR;
- h) să rezolve sarcinile încredințate în calitate de membri sau reprezentanți ai CTDR;
- i) să achite, în termenul stabilit, cotizația lunară datorată în calitate de membru al CTDR ;
- j) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale CTDR;
- k) să urmeze formele de educație continuă în vederea creșterii gradului de pregătire profesională și a menținerii prestației profesionale sigure și eficiente;
- l) sa colaboreze cu medicul dentist la alegerea celei mai bune solutii protetice in acord cu interesul pacientului;
- m) sa respecte indicatiile scrise de medicul dentist privind solutia protetica aleasa de acesta pentru fiecare caz, sa isi asume intreaga raspundere in realizarea acesteia din punct de vedere tehnic, morfologic, functional, in conformitate cu comanda primita, semnata si parafata, si sa elibereze un certificat de conformitate;
- n) sa achite, in termenul stabilit de CTDR, cotizația lunara datorata in calitate de membru al CTDR;
- o) pentru exercitarea profesiei si pentru a face parte din organele de conducere ale CTDR, sa detina avizul de libera practica, eliberat de CTDR in conformitate cu reglementarile interne si sa fie inscris ca membru activ in Registrul unic al tehnicienilor dentari din Romania, respectiv in Registrul Profesionistilor din Sistemul de Sanatate;
- p) sa se informeze permanent cu privire la normele proprii ale CTDR, la hotararile organelor de conducere si la statusul profesional, publicate pe pagina oficiala de internet a CTDR.

Art. 553

Tehnicienilor dentari care nu realizează anual numărul minim de credite stabilit de Consiliul național li se poate suspenda dreptul de liberă practică, până la realizarea numărului de credite respectiv, urmand ca acest aspect sa fie consemnat in Registrul unic al tehnicienilor dentari, respectiv in Registrul Profesionistilor din Sistemul de Sanatate.

SECȚIUNEA a 5-a
Organizarea la nivel teritorial și național

Art. 554

CTDR este organizat la nivel național și teritorial, respectiv al municipiului București.

Paragraful 1

Organizarea la nivel teritorial

Art. 555

Organele de conducere ale CTDR la nivel teritorial sunt:

- a) Adunarea generală a colegiului teritorial;
- b) Consiliul colegiului teritorial;
- c) Președintele colegiului teritorial;

Art. 556

(1) La nivelul fiecărui colegiu teritorial, respectiv la nivelul Colegiului municipiului București, se constituie Adunarea generală teritorială formată din toți tehnicienii dentari activi care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(2) Adunarea generală teritorială va alege din rândurile membrilor activi: reprezentanții pentru Adunarea generală națională și membrii Consiliul colegiului teritorial.

(3) În cazul județelor cu peste 250 de membri activi Adunarea generală teritorială va alege încă un membru în Consiliul național al CTDR.

Art. 557

(1) Consiliul colegiului teritorial al CTDR are un număr de 5 membri iar Consiliul municipiului București este format din 7 membri.

(2) Alegerea membrilor consiliilor colegiilor teritoriale, respectiv al consiliului municipiului București, prevăzuți la alin.(1), se face de către Adunarea generală teritorială, respectiv a municipiului București, prin vot secret, cu majoritate simplă, prin participarea a minimum două treimi din numărul total al membrilor activi înscrși în Registrul unic al tehnicienilor dentari din România.

Art. 558

(1) Alegerea reprezentanților pentru Adunarea generală națională a CTDR se face prin vot secret, cu majoritate simplă, potrivit normei de reprezentare de un delegat la 20 membri activi înscrși în Registrul unic al tehnicienilor dentari din România.

(2) Alegerile sunt validate în prezența a două treimi din numărul total al delegaților.

(3) În mod excepțional, în situația județelor care au sub 20 membri, aceștia vor delega un reprezentant în Adunarea generală națională și un reprezentant în Consiliul național al CTDR. Cele două calități nu se exclud.

Art. 559

În cazul în care se constată lipsa cvorumului la adunările generale teritoriale se convoacă o nouă adunare generală în termen de două săptămâni, ale cărei decizii vor fi adoptate cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

Art. 560

(1) Consiliului colegiului teritorial al CTDR va alege dintre membrii săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, președintele, vicepreședintele și un secretar.

(2) Consiliul colegiului municipiului București va alege dintre membrii săi, prin vot secret, cu majoritate simplă președintele, 2 vicepreședinți și un secretar.

(3) Funcțiile de președinte, vicepreședinte și secretar ai consiliilor prevăzute la alin.(1) și (2) sunt incompatibile cu deținerea oricăror funcții de conducere într-un partid, sindicat, patronat sau alte organizații profesionale.

(4) Atribuțiile organelor de conducere teritoriale, precum și rapoartele ierarhice se stabilesc prin Statutul CTDR.

(5) Sediul Consiliului colegiului teritorial este în orașul de reședință a județului cu numărul cel mai mare de membri, respectiv în municipiul București, pentru Consiliul colegiului municipiului București

(6) În județele cu un număr mai mic de 20 membri activi nu se pot constitui colegii teritoriale și vor fi arondate județului învecinat, cu cel mai mare număr de membri.

Art. 561

Organele de conducere ale CTDR la nivel național sunt:

- a. Adunarea generală națională
- b. Consiliul național
- c. Biroul executiv al Consiliului național

Art. 562

(1) Adunarea generală a CTDR este constituită din reprezentanți aleși de adunarile generale ale colegiilor teritoriale, conform normei de reprezentare de un delegat la 20 membri activi, precum și din reprezentanții județelor cu mai puțin de 20 membri (1 reprezentant/județ). Aceasta se întrunește anual, în sesiuni ordinare și extraordinare.

(2) Adunarea generală a CTDR adoptă, în prezența a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor săi, Codul de etică și deontologie precum și proiectele de Statut și Regulament de organizare și funcționare ale CTDR, pe care le supune spre aprobare Ministerului Sănătății.

(3) Adunarea generală națională stabilește cuantumul cotizației lunare datorate de către membri, aproba situațiile financiare ale CTDR, precum și descarcarea de gestiune.

(4) În cazul în care se constată lipsa cvorumului la Adunarea generală națională se convoacă o nouă adunare generală în termen de două săptămâni, ale cărei decizii vor fi adoptate cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

Art. 563

(1) Consiliul național este alcătuit din:

- a. președinții fiecărui Consiliu al colegiului teritorial, respectiv al Consiliului colegiului municipiului București;
- b. reprezentanții județelor cu un număr mai mic de 20 de membri;
- c. câte un reprezentant din județele cu peste 250 membri;
- d. reprezentantul Ministerului Sănătății.

(2) Consiliul național este legal constituit în prezența a jumătate plus unu din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu majoritate simplă de voturi.

(3) Consiliul național se întrunește în sesiuni ordinare trimestriale și extraordinare când situația o impune.

(4) Atribuțiile și competențele Consiliului național vor fi stabilite prin Statutul CTDR.

Art. 564

Activitatea CTDR este coordonată, între sesiunile Consiliului național, de Biroul executiv al Consiliului național.

Art. 565

(1) Biroul executiv al Consiliului național al CTDR asigură activitatea permanentă a acestuia, conform dispozițiilor prezentului titlu.

(2) Biroul executiv al Consiliului național este alcătuit din președinte, 3 vicepreședinți, un secretar național și un trezorer ales prin vot secret de membrii Consiliului național din rândul acestora.

(3) Atribuțiile și competențele Biroului executiv al Consiliului național vor fi stabilite prin Statutul CTDR.

Art. 566

Biroul executiv al CTDR, precum și organele de conducere teritoriale, respectiv a municipiului București se subordonează din punct de vedere ierarhic Consiliului național al CTDR.

Art. 567

(1) Hotărârile Adunării generale naționale, ale Consiliului național al CTDR și ale Biroului executiv, adoptate în conformitate cu dispozițiile legale, sunt obligatorii atât pentru membrii, cât și pentru membrii Biroului executiv al CTDR, precum și pentru toate organele de conducere ale CTDR.

(2) Membrii CTDR care exercită funcții de conducere și care nu își îndeplinesc cu demnitate responsabilitățile funcției sau se află într-o stare de incompatibilitate, la propunerea motivată a Biroului executiv, în urma unei anchete, vor fi suspendați din funcție de Consiliul național al CTDR.

(3) Procedura de sesizare și soluționare a cauzelor, precum și procedura de suplinire a funcției de conducere rămasă vacantă se stabilesc prin Statutul CTDR.

Art. 568

(1) Pe durata mandatului, persoanele care dețin funcții de conducere în cadrul CTDR vor încheia fie contract de muncă, fie contract de mandat, conform funcției deținute și a dispozițiilor legale.

(2) Atribuțiile tuturor funcțiilor de conducere se stabilesc prin Statutul CTDR.

(3) Exercițarea funcției se face doar în limitele atribuțiilor și competențelor, cu respectarea relațiilor ierarhice.

Art. 569

(1) Membrii organelor de conducere ale CTDR la nivel național și teritorial se aleg pe perioada unui mandat de 5 ani, cu posibilitatea de a fi realesi.

(2) Alegerile se organizează în maximum 6 luni de la data expirării mandatului organelor de conducere în funcție, potrivit Regulamentului electoral elaborat de Biroul executiv al CTDR și aprobat de Consiliul național.

(2) În cazul vacanței funcției alese prin demisie sau incapacitatea exercitării acesteia, se vor organiza alegeri pentru funcția respectivă în termen de 90 de zile, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(3) La nivelul Consiliului național al CTDR funcționează departamente, compartimente, comisii de specialitate: Comisia națională de educație profesională continuă, Comisia națională de etică și deontologie, Comisia națională de control financiar, Comisiile de disciplină, precum și alte comisii, aprobate prin hotărâre a Consiliului național.

(4) Atribuțiile departamentelor, compartimentelor sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a CTDR, acestea fiind subordonate Biroului executiv al Consiliului național.

Art. 570

Veniturile CTDR se constituie din următoarele surse, obținute în condițiile legii:

a) taxe de înscriere

b) taxe de avizare/ autorizare a formelor de exercitare a profesiei și autorizare a laboratoarelor de tehnică dentară

- c) cotizații lunare ale membrilor;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice ori juridice, potrivit legii;
- e) fonduri rezultate din diferite taxe pentru manifestări științifice, în condițiile legii;
- f) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație continuă;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) drepturi editoriale, publicitate în publicațiile editate de organizație;
- i) alte surse.

Art. 571

CTDR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. Patrimoniul poate fi folosit în condițiile legii și în activități producătoare de venituri, înființare de asociații, fundații, unități de învățământ.

Art. 572

(1) Neplata cotizației datorate de membrii CTDR pe o perioadă de 1 an se sancționează cu suspendarea calității de membru până la plata cotizației datorate. În cazul întârzierii plății cotizației peste termenul de 1 an, se aplică majorări de întârziere în quantum stabilit prin hotărâre a Consiliului național al OAMMR, conform prevederilor legale.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se aplică de Biroul executiv al Consiliului național și se consemnează în Registrul unic al tehnicienilor dentari, respectiv în Registrul Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate.

Art. 573

(1) Ministerul Sănătății urmărește ca activitatea CTDR să se desfășoare în condițiile legii.

(2) Ministerul Sănătății numește reprezentanși în Consiliul național al CTDR și în comisiile de disciplină.

(3) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CTDR. În termen de 15 zile de la efectuarea demersului, acestea adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

(4) În cazul nerespectării prevederilor alin.(3), Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

CAP. IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 574

(1) Practicarea profesiei de tehnician dentar de către o persoană care nu are această calitate sau nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul titlu constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului penal.

(2) CTDR, prin oricare membru al Consiliului național, este în drept să exercite acțiunea civilă pentru acordarea de daune morale în cazul lezării prestigiului sau intereselor profesionale ale CTDR sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală sau autoritățile competente pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebunțează fără drept titlul ori calitatea de tehnician dentar sau care practică profesia în mod nelegal.

Art. 575

Organizarea alegerilor de constituire a primelor organe de conducere ale CTDR la nivel național, teritorial, respectiv al municipiului București, se desfășoară în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pe baza unui regulament elaborat de o comisie formată din:

- a) un reprezentant al Ministerului Sănătății;
- b) 6 reprezentanți, tehnicieni dentari activi desemnați de către OTDR, din județele cu cel mai mare număr de membri activi la data intrării în vigoare a legii.

Art. 576

- (1) CTDR își exercită atribuțiile prevăzute de prezenta lege, iar în termen de 60 zile de la alegerea organelor de conducere, OTDR va preda patrimoniul către CTDR.
- (2) Predarea- preluarea activului și pasivului se va face pe baza unui protocol încheiat în urma efectuării unei expertize financiar-contabile.
- (3) Colegiul Tehnicienilor Dentari din România, înființat și organizat potrivit prezentei legi va prelua drepturile și va fi ținut de obligațiile OTDR și se va subroga în drepturile și obligațiile decurgând din raporturile acestora cu terți, inclusiv în litigiile în curs.
- (4) Dețin de drept calitatea de membru al CTDR toți tehnicienii dentari înscrși în evidențele Ordinului tehnicienilor dentari din România până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 577

- (1) CTDR funcționează pe baza prevederilor prezentei legi și pe baza reglementărilor proprii, elaborate în conformitate cu prevederile legii.
- (2) Statutul CTDR și Regulamentul de organizare și funcționare al CTDR se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și se publică în Monitorul Oficial al României, partea I.

Art. 578

Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Legii nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte acte normative care prevăd dispoziții cu privire la prestarea serviciilor de tehnică dentară.

Titlul VII Profesia de dietetician

Cap. I Dispoziții generale

Art. 579

- (1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de dietetician.
- (2) Profesia de dietetician se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în nutriție și dietetică, care pot fi:
 - a) cetățeni români;
 - b) cetățeni ai unui stat membru;
 - c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;
 - d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
 - e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
 - f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre.

Art. 580

- (1) Profesia de dietetician este o profesie liberală, în domeniul sănătății umane, furnizoare de servicii conexe actului medical.
- (2) Profesia de dietetician are ca principal scop asigurarea unei nutriții echilibrate a individului și colectivităților umane, în vederea asigurării unei stări bune de sănătate, prin

prevenirea stărilor patologice influențate nutrițional și prin promovarea, menținerea și recuperarea sănătății prin mijloace dietetice.

Art. 581

(1) În exercitarea profesiei, dieteticianul aplică știința nutriției și dieteticii în alimentația și educația pe teme de alimentație a pacienților.

(2) Dieteticianul contribuie la definirea, evaluarea și controlul calității produselor și dietelor alimentare oferite pacienților, ținând cont de principiile și obiectivele naționale de prevenție și sănătate publică relevante în sfera nutriției și alimentației publice.

Art. 582

Pentru exercitarea profesiei de dietetician, persoanele prevăzute la art. 579 alin. (2) trebuie să îndeplinescă următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să fie un bun comunicator cu pacienții;
- c) să fie un bun organizator al serviciilor de nutriție și dietetică;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 583

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diploma în specializarea nutriție și dietetică, eliberată de o instituție de învățământ superior, acreditată în România, pe domeniul sănătate, cu o durată de minimum 3 ani ;
- b) adeverință de absolvire a studiilor, eliberată la cererea absolventului, ca urmare a finalizării complete a studiilor, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;
- c) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de dietetician, eliberate de un stat membru, recunoscute sau echivalente în România, potrivit legii;
- d) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de dietetician, dobândite într-un stat terț și recunoscute de unul dintre statele membre, recunoscute sau echivalente în România, în condițiile legii.

(3) În înțelesul prezentului titlu, termenul de dietetician cetățean al unui stat membru desemnează, prin asimilare, și dieteticianul aflat în situațiile prevăzute la art. 579 alin. (2) lit. d) și f).

Art. 584

Titlurile oficiale de calificare în profesia de dietetician obținute în afara României se recunosc sau se echivalează potrivit legii.

Cap. II

Nedemnități și incompatibilități

Art. 585

Este nedemn de a exercita profesia de dietetician:

- a) dieteticianul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei de dietetician și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- b) dieteticianul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 586

- (1) Exercițarea profesiei de dietetician este incompatibilă cu:
- a) calitatea de angajat sau colaborator al unităților de producție ori de distribuție de produse din domeniul dietetic;
 - b) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei.
- (2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.
- (3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, dieteticianul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.
- (4) La solicitarea dieteticianului, la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele colegiului din care face parte dieteticianul poate constitui o comisie specială, pentru fiecare caz în parte, pentru a confirma sau a infirma situația de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de dietetician

Art. 587

- (1) Dieteticienii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 579 alin. (2), pentru a exercita profesia, trebuie să dețină autorizația de liberă practică eliberată de Colegiul Dieteticienilor din România, denumit în continuare CDR, avizată anual în temeiul asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul calendaristic respectiv.
- (2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României, dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea autorizării. Accesul la activitățile de dietetician pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 588

Autorizația de liberă practică se acordă pe baza următoarelor acte:

- a) documentele care atestă formarea în profesie;
- b) certificatul privind sănătatea fizică și psihică;
- c) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- d) certificatul de cazier judiciar.
- e) dovada promovării examenului național de dietetician autorizat, organizat de către instituțiile de învățământ superior care au un program de licență acreditat în specializarea nutriție și dietetică, elaborat în colaborare cu CDR.

Art. 589

Instituțiile de învățământ superior care au emis diplome în specializarea nutriție și dietetică organizează examenul național de dietetician autorizat, pentru posesorii de diplomă/adeverință de absolvire a studiilor în specializarea nutriție și dietetică care dețin un titlu de calificare în nutriție și dietetică.

Art. 590

- (1) Prin excepție de la art. 583 alin. (2), asistenții medicali dieteticieni care optează pentru exercitarea profesiei de dietetician sunt obligați ca, în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, să efectueze un stagiu de pregătire specifică, pentru o durată determinată,

recunoscută de Ministerul Educației Naționale și de Ministerul Sănătății, conform normelor europene, care să completeze nivelul de pregătire a asistenților medicali dieteticieni până la nivelul minim de licență în dietetică.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), atribuțiile dieteticianului pot fi exercitate de către asistentul medical cu competență în dietetică, pentru o perioadă de până la 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) După expirarea termenului de 1 an, asistenții medicali dieteticieni care nu au obținut o diplomă de licență în specializarea nutriție și dietetică nu vor putea să mai profeseze în acest domeniu și vor profesa ca asistenți medicali, ca profesie de bază.

Art. 591

Autorizația de liberă practică se suspendă:

a) la cererea titularului, pe o perioadă de până la trei ani, iar pentru perioade mai lungi, pe perioada exercitării unei funcții de demnitate publică sau în alte cazuri prevăzute de legi speciale;

b) de drept, pe perioada arestării preventive sau executării unei pedepse privative de libertate, dacă nu constituie caz de nedemnitate;

c) prin aplicarea sancțiunii disciplinare de suspendare din profesie;

d) în caz de întrerupere cu mai mult de 5 ani a exercitării efective a profesiei de dietetician, indiferent de motiv;

e) când titularul nu mai îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea profesiei în regim de liberă practică, până la îndeplinirea acestora.

Art. 592

Autorizația de liberă practică se anulează:

a) în cazul unei nedemnități prevăzută de prezentul titlu;

b) prin aplicarea sancțiunii disciplinare de excludere din rândul membrilor CDR;

c) în cazul interzicerii exercitării profesiei ca măsură de siguranță, conform legislației penale;

d) în cazul încetării calității de membru CDR.

Art. 593

Promovarea examenului național de dietetician autorizat se impune pentru emiterea unei noi noi autorizații de liberă practică în locul celei anulate anterior, dacă motivele de anulare nu mai subzistă.

Art. 594

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor, dieteticienii sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație medicală continuă și informare în domeniul de activitate, pentru cumularea numărului de credite stabilite în acest sens de către CDR. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație medicală continuă în domeniu, avizate de CDR.

(2) Dieteticienii care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație continuă, stabilit de Consiliul național al CDR, sunt suspendați din exercițiul profesiei până la realizarea numărului de credite respectiv.

Art. 595

(1) În cazul în care un dietetician își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, CDR reatestă competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și reatestare a nivelului profesional se stabilește de către Consiliul Național al CDR.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de dietetician

Art. 596

(1) În vederea asigurării stării de sănătate, pe tot timpul exercitării profesiei, dieteticianul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(2) Deciziile și hotărârile dieteticianului sunt luate avându-se în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile de nutriție și dietetică general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei profesiei, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

Art. 597

Având în vedere natura profesiei de dietetician și obligațiile fundamentale ale acestuia față de pacient, dieteticianul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art. 598

(1) Formele de exercitare a profesiei de dietetician, de către dieteticienii autorizați, sunt:

- a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;
- b) în regim independent, prin cabinete de practică independentă, organizate în condițiile legii.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza autorizației de liberă practică și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază dieteticianul.

(3) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către dieteticienii sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborarea cu CDR și aprobate prin ordin al ministrului sănătății

Cap. V Exercițarea profesiei de dietetician

Art. 599

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de dietetician se realizează de către CDR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 600

Dieteticianul acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri indicațiile dietetice, cu asumarea răspunderii pentru calitatea actului profesional.

Art. 600

Responsabilitatea dieteticianului încetează în situația în care pacientul nu respectă indicațiile dietetice primite.

Art. 601

(1) Principalele domenii de practică în care activează dieteticianul sunt:

a) dietetician administrativ- activează în managementul serviciilor și produselor alimentare cu responsabilitatea de a furniza informații privind produsele nutriționale adecvate, hrana de calitate pentru indivizi și grupuri în stare de sănătate și de boală, în cadrul unor instituții sau comunități;

b) dietetician clinic- activează la nivelul îngrijirilor medicale primare, secundare și terțiare, cu responsabilitatea de a planifica, a educa, a supraveghea și a evalua un plan de alimentație, conceput clinic, pentru a asigura pacienților/ beneficiarilor de servicii de nutriție și dietetică o stare de sănătate nutrițională optimă;

- c) dietetician pentru sănătatea publică sau comunitar- activează cu rol direct în promovarea sănătății și formularea politicilor de promovare a alegerilor produselor alimentare la nivel de individ/grupuri, care să ducă la îmbunătățirea și menținerea sănătății nutriționale concomitent cu minimalizarea riscurilor care decurg din bolile cu determinare nutrițională;
- d) alte domenii de practică în domeniul dieteticii pot fi stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului educației naționale și ministrului muncii și justiției sociale.

Art. 602

(1) Profesia de dietetician se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 578 alin. (2), care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu de calificare în nutriție și dietetică;
- b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) sunt apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de dietetician;
- d) dețin autorizație de liberă practică și sunt membri ai CDR;
- e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, dieteticienii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 578 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CDR.

(2) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și dieteticienii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 578 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia de dietetician cu aceleași drepturi și obligații ca și dieteticienii cetățeni români membri ai CDR.

Art. 603

Profesia de dietetician se exercită în România cu titlul profesional de calificare în nutriție și dietetică.

Art. 604

Principalele responsabilități ale dieteticianului, sunt:

- a) să acorde consiliere nutrițională;
- b) să participe la educarea și reeducarea nutrițională a pacienților care au probleme cu metabolismul sau alimentația prin stabilirea unui plan dietetic personalizat și a unei educații dietetice adaptate;
- c) să asigure definirea, evaluarea și controlul calității alimentației acordată în colectivitate;
- d) să contribuie la activități de prevenție în sănătate publică prin domeniul nutriției.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei în caz de stabilire pe teritoriul României

Art. 605

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de dietetician se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CDR, în termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) este autorizată de CDR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

- a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de dietetician, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

d) certificatul medical privind sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

e) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(4) Autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesară stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(5) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(6) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) sunt valabile 4 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 606

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 605 alin. (3) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de dieteticianul în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 605 alin. (3) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 607

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a dieteticienilor care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 608

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Sănătății informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 609

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către dieteticienii prevăzuți la art. 579 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să

conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 610

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de dietetician eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că dieteticianul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de dietetician, care include o formare de dietetician urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de dietetician dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare;

b) titlul de calificare eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare; și

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului IMI.

Art. 611

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de dietetician în România, comise de dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de dietetician, aplicate dieteticienilor pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de dieteticienii cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de dietetician în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării serviciilor de dietetician

Art. 612

(1) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia de dietetician într-un stat membru, pot efectua în România în mod temporar și ocazional actele profesiei sale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării profesiei este stabilit, de la caz la caz, de CDR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 613

(1) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația autorizării și înscrierii în CDR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de dietetician, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CDR pe durata prestării serviciilor respective, în baza documentelor prevăzute la art. 616, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de dietetician, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru dieteticienii cetățeni români membri ai CDR.

Art. 614

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 612 alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru dieteticienii cetățeni români membri ai CDR.

Art. 615

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României de către dieteticienii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de dietetician într-un stat membru, se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însoțită.

Art. 616

(1) Solicitățile dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară sau ocazională de servicii în România, se soluționează de către CDR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta CDR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de dietetician prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces dieteticianului solicitant la prestarea de servicii pe întreg teritoriul României.

Art. 617

(1) Pentru prima prestare de servicii, CDR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.

(2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a dieteticianului prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

(3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, CDR informează dieteticianul prestator cu privire la:

a) decizia de a nu controla calificările acestuia; sau

b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite dieteticianului prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.

(4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CDR informează dieteticianul prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

(5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale dieteticianului prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor în cauză, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a dieteticianului prestator de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, CDR oferă dieteticianului prestator de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.

(6) CDR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către dieteticianul prestator.

(7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).

(8) În lipsa unei decizii din partea CDR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate.

Art. 618

CDR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional de servicii în România

Art. 619

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 620

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate dieteticienilor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 579 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și dieteticienilor stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 579 alin. (2) lit. b), d) și f), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 621

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al dieteticianului solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii dietetice

Art. 622

Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

Art. 623

(1) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia de dietetician în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 624

(1) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologie al dieteticianului.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) CDR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 625

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CDR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 626

Deciziile CDR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de dieteticienii în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 627

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de dietetician, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 628

Schimbul de informații în temeiul art. 621 și 627 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 629

CDR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la dieteticienii cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Art. 630

CDR transmite informațiile menționate la art. 629 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea dieteticianului în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 631

În maxim 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CDR informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor în temeiul prezentelor prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 632

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzut de prezenta secțiune se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 633

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la prezenta secțiune, CDR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 634

Dieteticienii pentru care CDR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 635

(1) Dieteticienii prevăzuți la art. 634 au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CDR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, dieteticianul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii. În aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 636

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la art. 629.

Cap. VII Răspunderea juridică a dieteticianului**Art. 637**

Răspunderea juridică a dieteticianului poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 638

Dieteticianul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei, a Codului de deontologie al dieteticianului și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Dieteticienilor din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CDR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CDR.

Art. 639

Anchetarea abaterii disciplinare este de competența Colegiului Dieteticienilor din România.

Art. 640

(1) Plângerea împotriva unui dietetician se depune la colegiul al cărui membru este dieteticianul, iar în cazul dieteticienilor cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază dieteticianul își desfășoară activitatea.

(2) Consiliul teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.

(3) În situația respingerii plângerii, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Comisia superioară de disciplină.

(4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 641

(1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de dieteticienii înscriși în acel colegiu.

(2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.

(3) La nivelul CDR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:

a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;

b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.

(4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.

(5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul Colegiului Dieteticienilor din România.

Art. 642

Nicio sancțiune disciplinară nu poate fi adoptată, fără ca dieteticienul în cauză să fi fost audiat sau convocat.

Art. 643

(1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de adunarea generală teritorială a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

(2) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul CDR.

(3) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.

(4) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al CDR, ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 644

(1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(3) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 645

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CDR;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități dietetice pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al CDR.

(2) Retragerea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al CDR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație dietetică ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 646

(1) Decizia pronunțată se comunică dieteticianului sancționat și Consiliului Național al CDR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, dieteticianul sancționat, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele CDR poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, dieteticianul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.

Art. 647

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 645 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la art. 645 alin. (1) lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul retragerii a autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al CDR, dieteticianul poate face o nouă cerere de redobândire a a autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al CDR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri de obligare a dieteticianului la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori alte forme de pregătire profesională radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 648

(1) Procedura privind desfășurarea anchetei disciplinare, constatarea abaterii disciplinare, aplicarea și prescripția sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Statutul CDR.

(2) Unitățile implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Cap. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Dieteticienilor din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 649

(1) CDR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de dietetician ca profesie liberală, de practică publică autorizată.

(2) CDR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

(3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CDR.

(4) CDR cuprinde toți dieteticienii care exercită profesia de dietetician în condițiile prezentului titlu.

Art. 650

(1) CDR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

(2) Între CDR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.

(3) Sediul CDR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile CDR

Art. 651

(1) CDR are în principal următoarele atribuții:

a) asigură respectarea cadrului legal și organizatoric pentru exercitarea profesiei de dietetician în condițiile prezentei legi, inclusiv prin funcția de control profesional, de autoritate disciplinară și jurisdicție profesională;

b) instituie standarde de calitate a serviciilor profesionale în domeniul dieteticii și norme deontologice în exercitarea profesiei de dietetician;

c) instituie un cadru de promovare și dezvoltare a competenței profesionale;

d) reprezintă interesele membrilor săi în fața autorităților publice și administrative, în organismele profesionale internaționale, precum și în litigiile cu terții;

e) ține evidența dieteticienilor autorizați și, după caz, acordă, certifică, suspendă și retrage dreptul de exercitare a profesiei de dietetician pe teritoriul României;

f) mediază și arbitrează divergențele dintre dieteticienii autorizați, dintre aceștia și formele autonome de exercitare a profesiei, ori dintre formele de exercitare a profesiei;

g) întocmește, actualizează permanent secțiunea dieteticienilor din cadrul Registrului Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei.

h) CDR avizează înființarea cabinetelor private, indiferent de forma lor juridică.

(2) Prin Statutul CDR sunt prevăzute și alte atribuții specifice CDR.

Art. 652

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, CDR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a

Membrii CDR

Art. 653

(1) În vederea exercitării profesiei de dietetician, dieteticienii cetățeni români și dieteticienii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și dieteticienii care întrunesc

condițiile prevăzute la art. 578 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să obțină autorizația de liberă practică și să se înscrie în CDR.

(2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al CDR, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.

(3) Calitatea de membru al CDR o pot păstra, la cerere, și dieteticienii pensionari care au practicat profesia de dietetician.

(4) Membrii CDR sunt înscriși în Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate.

(5) Evidența și identificarea membrilor CDR se vor putea face și prin folosirea codului numeric personal.

Art. 654

(1) La cerere, membrii CDR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de dietetician pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.

(2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al CDR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezentul titlu.

(3) Întreruperea exercitării profesiei de dietetician pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept, pierderea calității de membru al CDR.

Art. 655

(1) Dieteticienii care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 578 alin. (2) se pot înscrie ca membri ai CDR la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în a cărui rază își au domiciliul sau reședința.

(2) Dieteticienii luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizare și funcționare

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 656

(1) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte un colegiu al dieteticienilor, format din toți dieteticienii care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumit în continuare colegiul teritorial.

(2) Colegiile teritoriale ale dieteticienilor au personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. Patrimoniul se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.

(3) Sediul colegiului teritorial al dieteticienilor este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru Colegiul Dieteticienilor Municipiului București.

(4) Niciun colegiu teritorial nu poate funcționa în afara CDR.

Art. 657

(1) Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

a) adunarea generală teritorială;

b) consiliul teritorial;

c) președintele colegiului teritorial.

(2) Adunarea generală teritorială este formată din toți membrii CDR autorizați care își desfășoară activitatea în cadrul unui colegiu teritorial.

(3) Adunarea generală teritorială alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii consiliului teritorial și reprezentanții în Adunarea generală națională, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală teritorială întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

(4) Consiliul teritorial are un număr de membri proporțional cu numărul dieteticienilor înscriși în evidența colegiului teritorial la data alegerilor, respectiv:

- a) 5 membri, pentru un număr de la 41 până la 100 de dieteticieni înscriși;
- b) 7 membri, pentru un număr de la 101 până la 500 de dieteticieni înscriși;
- c) 9 membri, pentru un număr de peste 500 de dieteticieni înscriși.

(5) Consiliul teritorial alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, președintele Consiliului teritorial.

(6) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere in cadrul CDR, încheie fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a prevederilor legale în vigoare.

Art. 658

(1) CDR este format din toți dieteticienii înscriși în colegiile teritoriale.

(2) CDR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile colegiilor teritoriale în cotă fixă de 20% din cuantumul cotizațiilor. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 659

(1) Organele de conducere la nivel național ale CDR sunt:

- a) Adunarea generală națională;
- b) Consiliul național;
- c) președintele.

(2) Adunarea generală națională este constituită din reprezentanții aleși ai dieteticienilor din cadrul colegiilor teritoriale, conform normei de reprezentare de 1 la 40 și reprezentantul Ministerului Sănătății.

(3) Adunarea generală națională alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii Consiliului național, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală națională întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

(4) Consiliul național este format din 16 membri, câte doi membri din fiecare regiune de dezvoltare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Consiliul național se întrunește legal în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi și ia decizii cu votul majorității simple.

(6) Consiliul național se întrunește lunar în ședințe ordinare sau, ori de câte ori este nevoie, la cererea președintelui ori a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(7) Activitatea CDR este coordonată între sesiunile Consiliului național, de către președintele CDR.

(8) Președintele CDR este ales dintre membrii Consiliului național, prin vot secret și liber exprimat, cu ocazia primei ședințe de plen.

(9) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere in cadrul CDR, încheie fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a prevederilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 5-a Venituri și cheltuieli

Art. 660

Veniturile CDR se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizațiile lunare ale membrilor;

- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație continuă;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) amenzi, prevăzute la art. 645 alin. (1) lit.d);
- i) alte surse, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 6-a

Raportul între MS și CDR

Art. 661

Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea CDR să se desfășoare în condițiile legii.

Art. 662

Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul național al CDR.

Art. 663

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CDR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CDR a adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 664

În cazul nerespectării prevederilor art. 663, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. IX Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 665

În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de dietetician pe teritoriul României, Ministerul Sănătății în colaborare cu CDR recunoaște calificările de dietetician dobândite într-un stat membru de cetățenii acestui stat, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

Art. 666

(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de dietetician dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de către CDR sub îndrumarea și supravegherea Ministerului Sănătății.

(2) În acest sens, CDR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale.

(3) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale dieteticienilor se elaborează în colaborare de autoritățile competente române definite de prezenta lege și se aprobă prin hotărâre a Consiliului național al CFZR.

Art. 667

(1) Atribuțiile CDR nu pot fi exercitate de nicio altă asociație profesională.

(2) CDR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.

(3) Membrii CDR pot face parte și din alte asociații profesionale.

(4) Dețin de drept calitatea de membru al CDR toți dieteticienii înscriși până la data intrării în vigoare a prezentului titlu.

Art. 668

Statutul Colegiului Dieteticienilor din România, Codul de deontologie al dieteticianului, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea CDR sau drepturile și obligațiile dieteticienilor, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 669

(1) Actualele organe de conducere ale CDR de la nivel național și teritorial rămân în funcție și își exercită mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al CDR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 670

Pe durata exercitării profesiei, dieteticianul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 671

(1) Practicarea profesiei de dietetician de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) CDR, prin organele de conducere ale colegiului teritorial, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală ori autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebuințează fără drept titlul ori calitatea de dietetician sau care practică în mod nelegal profesia de dietetician.

(3) Acțiunea penală împotriva unui membru al CDR cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de dietetician se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului al cărui membru este profesionistul respectiv.

(4) Instanțele de judecată civile sau penale, din oficiu, vor comunica CDR hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care s-au pronunțat cu privire la fapte exercitate în timpul și în legătură cu profesia pe teritoriul României.

Art. 672

Prevederile prezentului titlu se completează cu Legea nr. 200/2004, privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare

Titlul VIII Profesia de fizioterapeut

Cap. I Dispoziții generale

Art. 673

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de fizioterapeut.

(2) Profesia de fizioterapeut se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în fizioterapie, care pot fi:

a) cetățeni români;

b) cetățeni ai unui stat membru;

c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;

- d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;
- f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre;

Art. 674

- (1) Profesia de fizioterapeut se exercită conform planului terapeutic prescris de medicul specialist.
- (2) Profesia de fizioterapeut se exercită conform competențelor și drepturilor corespunzătoare diplomei dobândite, pe baza ghidurilor de practică elaborate de Colegiul Fizioterapeuților din România și avizate de Ministerul Sănătății

Art. 675

Fizioterapeutul furnizează servicii conexe actului medical, pentru dezvoltarea, menținerea și restabilirea capacității de mișcare și a abilității funcționale ale persoanelor, la nivel maxim posibil, pe toată perioada vieții, în condițiile în care capacitatea de mișcare și funcția sunt și/sau pot fi afectate de îmbătrânire, leziuni, boli, afecțiuni, alte condiții patologice sau factori de mediu.

Art. 676

Pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut, persoanele prevăzute la art. 673 alin. (2) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să comunice bine cu pacienții;
- c) să fie un bun organizator al serviciilor de fizioterapie;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 677

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) fizioterapeutul - este absolventul de studii universitare, posesor al unui titlu oficial de calificare în fizioterapie, care aplică, sub prescripție medicală, activitățile specifice profesiei de fizioterapeut, pe baza principiilor de promovare a sănătății, de profilaxie și tratare a bolilor, în baza diagnosticului clinic stabilit de medicul de specialitate.
- d) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată sau autorizată provizoriu din România în următoarele specializări:
 - (i) fizioterapie;
 - (ii) fiziokinetoterapie;
 - (iii) kinetoterapie, cu durată de studii de 4 ani;
 - (iv) educație fizică și sport, specializarea kinetoterapie și motricitate specială, cu durată de studii de 3 ani;
 - (v) kinetoterapie, cu durată de studii de 3 ani;

(vi) educație fizică și sport, specializarea cultură fizică medicală;
(vii) educație fizică și sport, cu vechime în recuperarea medicală de cel puțin 19 ani, angajat în sistemul sanitar și balnear sau de asistență socială ca profesor de cultură fizică medicală;

(viii) balneofiziokinetoterapie și recuperare;

b) diplomă de licență sau un alt titlu de fizioterapeut/maso-kinetoterapeut/kinetoterapeut, eliberate de un terț recunoscut ori echivalat în România de către Ministerul Educației Naționale, conform legii;

c) adeverință de absolvire a examenului de licență în fizioterapie, kinetoterapie și motricitate specială, balneofiziokinetoterapie și recuperare, eliberată la cererea absolventului, care este valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;

d) orice altă diplomă de licență eliberată de către o facultate acreditată care nu corespunde specializărilor de la lit. a) și care este însoțită de o adeverință eliberată de facultatea respectivă, care atestă că programa de pregătire pentru obținerea diplomei de licență respective corespunde cu cea de pregătire pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut, în condițiile prezentei legi.

(3) În vederea obținerii titlului oficial de calificare în fizioterapie, pentru solicitanții ale căror competențe nu corespund calificării de fizioterapeut, se vor aplica măsuri compensatorii, pe o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Măsurile compensatorii sunt stabilite de către Colegiul Fizioterapeuților din România în colaborare cu instituțiile de învățământ superior care au un program de licență acreditat în specializarea fizioterapie, kinetoterapie și motricitate specială, balneofiziokinetoterapie și recuperare., cu avizul Ministerului Educației Naționale.

(5) Măsurile compensatorii au în vedere completarea numărului de ore teoretice și practice corespunzător programei de pregătire unitare prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, în vederea completării cunoștințelor, aptitudinilor și competențelor necesare.

Art. 678

Titlurile oficiale de calificare în profesia de fizioterapeut obținute în afara României se recunosc sau se echivalează potrivit legii.

Cap. II

Nedemnități și incompatibilități

Art. 679

Este nedemn de a exercita profesia de fizioterapeut:

a) fizioterapeutul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

b) fizioterapeutul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 680

(1) Exercițarea profesiei de fizioterapeut este incompatibilă cu:

a) calitatea de angajat sau colaborator al unităților de producție ori de distribuție de produse utilizate sau recomandate de fizioterapeut;

b) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei.

(2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.

(3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, fizioterapeutul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.

(4) La solicitarea fizioterapeutului, la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele colegiului din care face parte fizioterapeutul poate constitui o comisie

specială, pentru fiecare caz în parte, pentru a confirma sau a infirma situația de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de fizioterapeut

Art. 681

(1) Fizioterapeuții care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2), pentru a exercita profesia, trebuie să dețină autorizația de liberă practică eliberată de Colegiului Fizioterapeuților din România, denumit în continuare CFZR, avizată anual în temeiul asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul calendaristic respectiv.

(2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României, fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea autorizării. Accesul la activitățile de fizioterapeut pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 682

Autorizația de liberă practică se eliberează pe baza următoarelor acte:

- a) documente care atestă formarea în profesie;
- b) certificat medical privind sănătatea fizică și psihică;
- c) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- d) certificat de cazier judiciar.

Art. 683

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor, fizioterapeuții sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație continuă și informare în domeniul de competență, pentru cumularea numărului de credite stabilite în acest sens de către CFZR. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație medicală continuă avizate de CFZR.

(2) Fizioterapeuții care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație continuă, stabilit de Consiliul național al CFZR, sunt suspendați din exercițiul profesiei până la realizarea numărului de credite respectiv

Art. 684

(1) În cazul în care un fizioterapeut își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, CFZR reatestă competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și reatestare a nivelului profesional se stabilește de către Consiliul Național al CFZR.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de fizioterapeut

Art. 685

(1) În vederea asigurării stării de sănătate, pe tot timpul exercitării profesiei, fizioterapeutul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(2) În exercitarea profesiei, fizioterapeutul are în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile fizioterapeutice general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei profesiei, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

Art. 686

Având în vedere natura profesiei de fizioterapeut și obligațiile fundamentale ale acestuia față de pacient, fizioterapeutul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art. 687

(1) Formele de exercitare a profesiei de fizioterapeut, de către fizioterapeuții autorizați, sunt:

- a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;
- b) în regim independent, prin cabinet de practică independentă, organizate în condițiile legii;
- c) ca persoană fizică independentă.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza autorizației de liberă practică și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază fizioterapeutul.

(3) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către fizioterapeuți sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborarea cu CFZR.

Cap. V Exercițarea profesiei de fizioterapeut**Art. 688**

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de fizioterapeut se realizează de către CFZR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 689

Fizioterapeutul acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri serviciile de fizioterapie, cu asumarea răspunderii pentru calitatea actului profesional.

Art. 690

Responsabilitatea fizioterapeutului încetează în situația în care pacientul nu respectă indicațiile primite.

Art. 691

Principalele domenii în care activează fizioterapeutul își exercită profesia:

- a) clinic- la nivelul îngrijirilor conexe actului medical, respectiv primare, secundare și terțiare, cu responsabilitatea de a planifica, supraveghea și evalua un plan terapeutic, pe baza prescripției medicului specialist în medicină fizică și reabilitare;
- b) sănătate publică sau comunitară- cu rol direct în promovarea sănătății și formularea politicilor de promovare a activităților specifice de fizioterapie la nivel de individ/grupuri, care să ducă la îmbunătățirea și menținerea stării de sănătate fizică, psihică și emoțională, concomitent cu minimalizarea riscurilor care decurg din afectarea capacității de mișcare și a funcției;

Art. 692

(1) Profesia de fizioterapeut se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 673 alin. (2) care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu de calificare în fizioterapie;
- b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) sunt apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut;
- d) dețin autorizație de liberă practică și sunt membri ai CFZR;
- e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, fizioterapeuții care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie

să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CFZR.

(2) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și fizioterapeuții care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia cu aceleași drepturi și obligații ca și fizioterapeuții cetățeni români membri ai CFZR.

Art. 693

Profesia de fizioterapeut se exercită în România cu titlul profesional de calificare în fizioterapie.

Art. 694

Principalele responsabilități ale fizioterapeutului sunt: să promoveze sănătatea, prevenția și tratamentul problemelor de mișcare și motricitate ale pacienților, precum și deficiențele capacităților funcționale ale pacienților.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei în caz de stabilire pe teritoriul României

Art. 695

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru cu privire la accesul la profesia de fizioterapeut se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CFZR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) este autorizată de CFZR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) copia documentului care atestă cetățenia;

b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de fizioterapeut, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;

c) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

d) certificatul medical sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;

e) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(4) Autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesară stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(5) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(6) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 696

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 695 alin. (3) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de fizioterapeutul în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 695 alin. (3) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 697

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a fizioterapeuților care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 698

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Sănătății informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 699

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către fizioterapeuții prevăzuți la art. 673 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 700

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de fizioterapeut eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că fizioterapeutul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de fizioterapeut, care include o formare de fizioterapeut urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de fizioterapeut dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare;

b) titlul de calificare eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare; și

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie, pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este

suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului IMI.

Art. 701

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de fizioterapeut în România, comise de fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de fizioterapeut, aplicate pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de fizioterapeuții cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de fizioterapeut în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării serviciilor de fizioterapeut

Art. 702

(1) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru, pot efectua în România în mod temporar și ocazional actele profesiei sale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării profesiei este stabilit, de la caz la caz, de CFZR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 703

(1) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația autorizării și înscrierii în CFZR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de fizioterapeut, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la CFZR pe durata prestării serviciilor respective, în baza documentelor prevăzute la art. 706, înaintate de prestarea activității.

(3) Exercițiul activităților de fizioterapeut, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru fizioterapeuții cetățeni români membri ai CFZR.

Art. 704

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 702 alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific

protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru fizioterapeuții cetățeni români membri ai CFZR.

Art. 705

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României de către fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile de fizioterapeut într-un stat membru, se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională înșușită.

Art. 706

(1) Solicitățile fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară sau ocazională de servicii în România, se soluționează de către CFZR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta CFZR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de fizioterapeut prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces fizioterapeutului solicitant la prestarea de servicii pe întreg teritoriul României.

Art. 707

(1) Pentru prima prestare de servicii, CFZR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.

(2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a fizioterapeutului prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

(3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, CFZR informează fizioterapeutul prestator cu privire la:

a) decizia de a nu controla calificările acestuia; sau

b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite fizioterapeutului prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.

(4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CFZR informează fizioterapeutul prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

(5) În cazul unei diferențe între calificările profesionale ale fizioterapeutului prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor în cauză, în măsura în care această

diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a fizioterapeutului prestator de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, CFZR oferă fizioterapeutului prestator de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.

(6) CFZR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către fizioterapeutul prestator.

(7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).

(8) În lipsa unei decizii din partea CFZR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate.

Art. 708

CFZR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional de servicii în România

Art. 709

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 710

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate fizioterapeuților care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și fizioterapeuților stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2) lit. b), d) și f), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 711

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al fizioterapeutului solicitant informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii de fizioterapie

Art. 712

Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei răspund potrivit legii.

Art. 713

(1) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia de fizioterapeut în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale înșușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînșușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 714

(1) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologie al fizioterapeutului.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare pentru cei interesați.

(3) Fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) CFZR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 715

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) În aprecierea cunoștințelor lingvistice, CFZR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată. Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 716

Deciziile CFZR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de fizioterapeuții în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 717

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de fizioterapeut, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 718

Schimbul de informații în temeiul art. 711 și 717 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 719

CFZR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la fizioterapeuții cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Art. 720

CFZR transmite informațiile menționate la art. 719 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea fizioterapeutului în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 721

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, CFZR informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor în temeiul prezentelor prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 722

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzut de prezenta secțiune se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 723

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la prezenta secțiune, CFZR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 724

Fizioterapeuții pentru care CFZR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 725

- (1) Fizioterapeuții prevăzuți la art. 724 au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita CFZR rectificarea unei astfel de decizii.
- (2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, fizioterapeutul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii. În aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 726

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la art. 719.

Cap. VII Răspunderea juridică a fizioterapeutului

Art. 727

Răspunderea juridică a fizioterapeutului poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 728

Fizioterapeutul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei, a Codului de deontologie al fizioterapeutului și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Fizioterapeuților din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale CFZR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CFZR.

Art. 729

Cercetarea abaterii disciplinare este de competența Colegiului Fizioterapeuților din România.

Art. 730

- (1) Plângerea împotriva unui fizioterapeut se depune la colegiul al cărui membru este fizioterapeutul, iar în cazul fizioterapeuților cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază își desfășoară activitatea.
- (2) Consiliul teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.
- (3) În situația respingerii plângerii persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Comisia superioară de disciplină.
- (4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 731

- (1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de fizioterapeuții înscrși în acel colegiu.
- (2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.
- (3) La nivelul CFZR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:
 - a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;
 - b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.
- (4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial, și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.
- (5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România.

Art. 732

Sanțiunea disciplinară se poate acorda și în cazul refuzului persoanelor legal citate de a se prezenta la audieri, neîmpiedicând desfășurarea cercetării administrative.

Art. 733

(1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de Adunarea generală teritorială a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică..

(2) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul CFZR.

(3) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.

(4) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al CFZR ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 734

(1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(3) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 735

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) muștrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul CFZR;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități fizioterapeutice pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al CFZR.

(2) Retragera autorizației de exercitare a profesiei și calității de membru al CFZR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație fizioterapeutică ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 736

(1) Decizia pronunțată se comunică fizioterapeutului sancționat și Consiliul Național al CFZR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, fizioterapeutul sancționat, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele CFZR poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, fizioterapeutul sancționat poate formula contestație la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.

Art. 737

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 735 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la art. 735 alin. (1) lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul retragerii autorizației de exercitare a profesiei și calității de membru al CFZR fizioterapeutul poate face o nouă cerere de redobândire a autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al CFZR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri de obligare a fizioterapeutului la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori alte forme de pregătire profesională radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 738

(1) Procedura privind desfășurarea cercetării disciplinare, constatarea abaterii disciplinare, aplicarea și prescripția sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Statutul CFZR.

(2) Unitățile implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Cap. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 739

(1) CFZR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de fizioterapeut ca profesie liberală, de practică publică autorizată.

(2) CFZR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

(3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CFZR.

(4) CFZR cuprinde toți fizioterapeuții care exercită profesia de fizioterapeut în condițiile prezentului titlu.

Art. 740

(1) CFZR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

(2) Între CFZR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.

(3) Sediul CFZR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile CFZR

Art. 741

(1) CFZR are în principal următoarele atribuții:

- a) în calitate de autoritate competentă în domeniu asigură autorizarea, monitorizarea și controlul exercitării profesiei de fizioterapeut, în colaborare cu Ministerul Sănătății;
 - b) autorizează exercitarea profesiei de fizioterapeut pe teritoriul României;
 - c) elaborează și emite cardul profesional european, pentru membrii săi, în conformitate cu normele Uniunii Europene;
 - d) asigură schimbul de informații, prin intermediul IMI, conform prezentului titlu;
 - e) recunoaște titlurile de calificare în fizioterapie dobândite în celelalte state membre;
 - f) adoptă Codul de deontologie al fizioterapeutului;
 - g) instituie și supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate a serviciilor profesionale în domeniul fizioterapiei, precum și a normelor deontologice;
 - h) instituie un cadru de promovare și dezvoltare a competenței profesionale;
 - i) reprezintă interesele membrilor săi în fața autorităților publice și administrative, în cadrul organismelor profesionale internaționale, precum și în litigiile cu terții;
 - j) ține evidența fizioterapeuților autorizați și, după caz, acordă, certifică, suspendă și retrage dreptul de exercitare a profesiei de fizioterapeut;
 - k) mediază și arbitrează divergențele între membrii săi, precum și între aceștia și terți;
 - l) întocmește, actualizează permanent secțiunea fizioterapeuților din cadrul Registrului Național al Profesiioniștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei;
 - m) avizează înființarea cabinetelor private, indiferent de forma lor juridică.
- (2) Prin Statutul CFZR sunt prevăzute și alte atribuții specifice CFZR.

Art. 742

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CFZR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a **Membrii CFZR**

Art. 743

- (1) În vederea exercitării profesiei de fizioterapeut, fizioterapeuții cetățeni români și fizioterapeuții cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și fizioterapeuții care întrunesc condițiile prevăzute la art. 673 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să obțină autorizația de liberă practică și să se înscrie în CFZR.
- (2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al CFZR, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.
- (3) Calitatea de membru al CFZR o pot păstra, la cerere, și fizioterapeuții pensionari care au practicat profesia de fizioterapeut.
- (4) Membrii CFZR sunt înscriși în Registrul Național al Profesiioniștilor din Sistemul de Sănătate.
- (5) Evidența și identificarea membrilor CFZR se vor putea face și prin folosirea codului numeric personal.

Art. 744

- (1) La cerere, membrii CFZR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de fizioterapeut pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.
- (2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al CFZR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezentul titlu.
- (3) Întreruperea exercitării profesiei de fizioterapeut pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept pierderea calității de membru al CFZR.

Art. 745

(1) Fizioterapeuții care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 673 alin. (2) se pot înscrie ca membri ai CFZR la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în a cărui rază își au domiciliul sau reședința.

(2) Fizioterapeuții luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizare și funcționare

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 746

(1) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte un colegiu al fizioterapeuților, format din toți fizioterapeuții care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumit în continuare colegiul teritorial.

(2) Colegiile teritoriale ale fizioterapeuților au personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. Patrimoniul se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.

(3) Sediul colegiului teritorial al fizioterapeuților este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru Colegiul Fizioterapeuților Municipiului București.

(4) Niciun colegiu teritorial nu poate funcționa în afara CFZR.

Art. 747

(1) Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

a) Adunarea generală teritorială;

b) Consiliul teritorial;

c) Președintele colegiului teritorial.

(2) Adunarea generală teritorială este formată din toți membrii CFZT autorizați care își desfășoară activitatea în cadrul unui colegiu teritorial.

(3) Adunarea generală teritorială alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii consiliului teritorial și reprezentanții în Adunarea generală națională, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală teritorială întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

(4) Consiliul teritorial are un număr de membri proporțional cu numărul fizioterapeuților înscriși în evidența colegiului teritorial la data alegerilor, respectiv:

a) 5 membri, pentru un număr de la 41 până la 100 de fizioterapeuți înscriși;

b) 7 membri, pentru un număr de la 101 până la 500 de fizioterapeuți înscriși;

c) 9 membri, pentru un număr de peste 500 de fizioterapeuți înscriși.

(5) Consiliul teritorial alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, președintele Consiliului teritorial.

(6) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere in cadrul CFZT, vor încheia fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a dispozițiilor legale.

Art. 748

(1) CFZR este format din toți fizioterapeuții înscriși în colegiile teritoriale.

(2) CFZR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile colegiilor teritoriale în cotă fixă de 20% din cuantumul cotizațiilor. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 749

Organele de conducere la nivel național ale CFZR sunt:

a) Adunarea generală națională;

b) Consiliul național;

c) președintele.

(2) Adunarea generală națională este constituită din reprezentanții aleși ai fizioterapeuților din cadrul colegiilor teritoriale, conform normei de reprezentare de 1 la 40 și reprezentantul Ministerului Sănătății.

(3) Adunarea generală națională alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii Consiliului național, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală națională întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se organizează o altă adunare generală pentru alegeri, al cărui rezultat este validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.

(4) Consiliul național este format din 16 membri, câte doi membri din fiecare regiune de dezvoltare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Consiliul național se întrunește legal în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi și ia decizii cu votul majorității simple.

(6) Consiliul național se întrunește lunar în ședințe ordinare sau, ori de câte ori este nevoie, la cererea președintelui ori a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(7) Activitatea CFZR este coordonată între sesiunile Consiliului național, de către președintele CFZR.

(8) Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România este ales dintre membrii Consiliului național, prin vot secret și liber exprimat, cu ocazia primei ședințe de plen.

(9) Pe durata mandatului, persoanele care detin funcții de conducere în cadrul CFZR, încheie fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a prevederilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 5-a

Venituri și cheltuieli

Art. 750

Veniturile CFZR se constituie din:

a) taxa de înscriere;

b) cotizațiile lunare ale membrilor;

c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație continuă;

d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;

e) legate;

f) drepturi editoriale;

g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;

h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;

i) amenzi, prevăzute la art. 735 alin. (1) lit. d);

j) alte surse, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 6-a

Raportul între MS și CFZR

Art. 751

Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea CFZR să se desfășoare în condițiile legii.

Art. 752

Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul național al CFZR.

Art. 753

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale CFZR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CFZR adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 754

În cazul nerespectării prevederilor art. 753, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. IX Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 755

În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de fizioterapeut pe teritoriul României, Ministerul Educației Naționale în colaborare cu CFZR recunoaște calificările de fizioterapeut dobândite într-un stat membru de cetățenii acestui stat, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

Art. 756

(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de fizioterapeut dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de către CFZR sub îndrumarea și supravegherea Ministerului Educației Naționale.

(2) CFZR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale.

(3) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale fizioterapeuților se elaborează în colaborare de autoritățile competente române definite de prezenta lege și se aprobă prin hotărâre a Consiliului național al CFZR.

Art. 757

(1) CFZR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.

(2) Membrii CFZR pot face parte și din alte asociații profesionale.

Art. 758

(1) Statutul și Regulamentul de organizare și funcționare ale CFZR se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea CFZR.

(2) Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, Codul de deontologie al fizioterapeutului, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea CFZR sau drepturile și obligațiile fizioterapeuților, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 759

(1) Actualele organe de conducere ale CFZR de la nivel național și teritorial rămân în funcție și își exercită mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), persoanele care exercită funcții de conducere în cadrul CFZR și nu dețin titlul de calificare menționat la art. 677, alin.(2) vor fi eliberate din funcția de conducere, urmând ca în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi să se organizeze alegeri pentru ocuparea funcțiilor vacante.

(3) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al CFZR se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 760

Pe durata exercitării profesiei fizioterapeutul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 761

Practicarea profesiei de fizioterapeut de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 762

(1) CFZR, prin organele de conducere ale colegiului teritorial, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală ori autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebunțează fără drept titlul ori calitatea de fizioterapeut sau care practică în mod nelegal profesia de fizioterapeut.

(2) Acțiunea penală împotriva unui membru al CFZR cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de fizioterapeut se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului al cărui membru este profesionistul respectiv.

(3) Instanțele de judecată civile sau penale, din oficiu, vor comunica CFZR hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care s-au pronunțat cu privire la fapte exercitate în timpul și în legătură cu profesia pe teritoriul României.

Art. 763

Prevederile prezentului titlu se completează cu Legea nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Titlul IX Profesia de biochimist, biolog sau chimist

Cap. I Dispoziții generale

Art. 764

(1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru exercitarea pe teritoriul României a profesiei de biochimist, biolog sau chimist.

(2) Profesia de biochimist, biolog sau chimist se exercită de către persoanele posesoare ale unui titlu de calificare în biochimie, biologie și chimie, care pot fi:

a) cetățeni români;

b) cetățeni ai unui stat membru;

c) soțul unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;

d) membrii de familie ai unui cetățean al unui stat membru, așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

e) cetățenii statelor terțe beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;

f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre;

Art. 765

(1) Profesia de biochimist, biolog sau chimist se exercită în scopul efectuării analizelor de laborator.

(2) În laborator, biochimistul, biologul sau chimistul au dreptul la inițiativă și decizie în ceea ce privește tehnicile și aparatele de laborator pentru executarea cu maximă operativitate și răspundere a analizelor solicitate, sub semnătură.

Art. 766

Pentru exercitarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist, persoanele prevăzute la art. 764 alin. (2) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă o pregătire profesională corespunzătoare;
- b) să fie un bun comunicator cu pacienții;
- c) să fie un bun organizator al serviciilor specifice;
- d) să lucreze în echipă;
- e) să aibă capacitatea de a evalua problemele de sănătate;
- f) să dețină cunoștințe în domeniul științelor medicale, după caz.

Art. 767

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru – stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- b) stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă - un stat membru al UE, un stat aparținând SEE sau Confederația Elvețiană.
- c) biochimist, biolog sau chimist- este absolventul de studii universitare, posesor al unui titlu oficial de calificare în biochimie, biologie sau chimie.
- d) UE – Uniunea Europeană.

(2) Prin titlu de calificare în sensul prezentului titlu, se înțelege:

- a) diplomă eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România, în biochimie, biologie sau chimie;
- b) adeverință de absolvire a studiilor eliberată la cererea absolventului, ca urmare a finalizării complete a studiilor, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;
- c) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de biochimist, biolog sau chimist, eliberate de un stat membru și recunoscute sau echivalente în România, potrivit prevederilor legale în vigoare;
- e) diploma, certificatul sau un alt titlu care atestă formarea de bază de biochimist, biolog sau chimist, dobândite într-un stat terț și recunoscute de unul dintre statele membre, recunoscute sau echivalente în România, în condițiile legii.

(3) În înțelesul prezentului titlu, termenul de biochimist, biolog sau chimist, cetățean al unui stat membru desemnează, prin asimilare, și biochimistul, biologul sau chimistul aflat în situațiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. d) și f).

Art. 768

Titlurile oficiale de calificare în profesia de biochimist, biolog sau chimist obținute în afara României se recunosc sau se echivalează potrivit legii.

Cap. II

Nedemnități și incompatibilități

Art. 769

Este nedemn de a exercita profesia de biochimist, biolog sau chimist:

- a) biochimistul, biologul sau chimistul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

b) biochimistul, biologul sau chimistul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 770

- (1) Exercițarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist este incompatibilă cu:
- a) calitatea de angajat sau colaborator al unităților de producție ori de distribuție de produse utilizate sau recomandate de biochimist, biolog sau chimist ;
 - b) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei.
- (2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.
- (3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, biochimistul, biologul sau chimistul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.
- (4) La solicitarea biochimistului, biologului sau chimistului, la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele colegiului din care face parte biochimistul, biologul sau chimistul poate constitui o comisie specială, pentru fiecare caz în parte, pentru a confirma sau a infirma situația de incompatibilitate.

Cap. III Autorizarea exercitării profesiei de biochimist, biolog sau chimist

Art. 771

- (1) Biochimistul, biologul sau chimistul care întrunește condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2), pentru a exercita profesia, trebuie să dețină autorizația de liberă practică eliberată de Ordinul Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor din România, denumit în continuare OBBCR, avizată anual în temeiul asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul calendaristic respectiv.
- (2) În caz de prestare temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României, biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligativitatea autorizării. Accesul la activitățile de biochimist, biolog sau chimist pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 772

- Autorizația de liberă practică se eliberează pe baza următoarelor acte:
- a) documentele care atestă formarea în profesie;
 - b) certificatul de sănătate fizică și psihică;
 - c) declarație pe propria răspundere că nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
 - d) certificatul de cazier judiciar.

Art. 773

- (1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor, biochimistii, biologii sau chimiștii sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație continuă și informare în domeniul de competență, pentru cumularea numărului de credite stabilite în acest sens de către OBBCR.
- (2) Biochimistii, biologii sau chimiștii care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație continuă, stabilit de Consiliul național al OBBCR, sunt suspendați din exercițiul profesiei până la realizarea numărului de credite respectiv

Art. 774

- (1) În cazul în care un biochimist, biolog sau chimist își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, OBBCR reatestă competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității.
- (2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și reatestare a nivelului profesional se stabilește de către Consiliul Național al CBBCR.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și biochimistilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru.

Cap. IV Formele de exercitare a profesiei de biochimist, biolog sau chimist

Art. 775

(1) Pe tot timpul exercitării profesiei, biochimistul, biologul sau chimistul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(2) În exercitarea profesiei, biochimistul, biologul sau chimistul are în vedere interesul și drepturile pacientului, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei profesiei, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

Art. 776

Având în vedere natura profesiei de biochimist, biolog sau chimist și obligațiile fundamentale ale acestuia față de pacientul său, biochimistul, biologul sau chimistul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia.

Art. 777

(1) Formele de exercitare a profesiei de biochimist, biolog sau chimist, de către biochimiștii, biologii sau chimiștii autorizați, sunt:

- a) în regim salarial, în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat;
- b) în regim independent, prin cabinet de practică independentă, organizate în condițiile legii;
- c) ca persoană fizică independentă.

(2) Calitatea de persoană fizică independentă se dobândește în baza autorizației de liberă practică și a înregistrării la administrația financiară în a cărei rază teritorială domiciliază biochimistul, biologul sau chimistul.

(3) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către biochimiști, biologi sau chimiști sunt stabilite prin norme aprobate prin ordin al ministrului sănătății elaborate, în colaborarea cu OBBCR.

Cap. V Exercițarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist

Art. 778

Monitorizarea și controlul exercitării profesiei de biochimist, biolog sau chimist se realizează de către CBBCR și Ministerul Sănătății, denumite în continuare autorități competente române.

Art. 779

Principalele activități ale biochimistului, biologului și chimistului sunt:

- a) efectuează investigații de laborator conform pregătirii și specializării;
- b) participă la programe de control privind starea de sănătate a populației;
- c) participă la formarea teoretică și practică a viitorilor specialiști care au inclusă practica de laborator în programele de pregătire;
- d) participă, împreună cu medicii și alți profesioniști în domeniul sănătății, la cercetarea în domeniul medical;
- e) participă, împreună cu alți profesioniști în domeniul sănătății, la protejarea mediului înconjurător.

Art. 780

Profesia de biochimist, biolog sau chimist se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 764 alin. (2) care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu de calificare în biochimie, biologie sau chimie;
- b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezentul titlu;
- c) sunt apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei;
- d) dețin autorizație de liberă practică și sunt membri ai CBBCR;
- e) prin excepție de la lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, biochimistii, biologii sau chimiștii, care întrunesc condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României și să fie înregistrați pe această perioadă la CBBCR.

Art. 781

Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți pe teritoriul României, precum și biochimistii, biologii sau chimiștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. c) și e) exercită profesia cu aceleași drepturi și obligații ca și biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni români membri ai OBBCR.

Art. 782

Profesia de biochimist, biolog sau chimist se exercită în România cu titlul profesional de calificare în biochimie, biologie sau chimie.

Cap. VI Recunoașterea calificărilor profesionale ale biochimistilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru

SECȚIUNEA 1

Exercitarea profesiei în caz de stabilire pe teritoriul României

Art. 783

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările biochimistilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru, cu privire la accesul la profesia de biochimist, biolog sau chimist, se soluționează de Ministerul Sănătății, în colaborare cu OBBCR, în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Persoana interesată prevăzută la alin. (1) este autorizată de OBBCR în urma aplicării procedurii de recunoaștere a calificării profesionale.

(3) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

- a) copia documentului care atestă cetățenia;
- b) copia documentelor care atestă formarea în profesie, respectiv a titlurilor de calificare ce asigură accesul la profesia de biochimist, biolog sau chimist, precum și, după caz, dovada experienței profesionale a titularului;
- c) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;
- d) certificatul medical privind sănătatea fizică și psihică a titularului emis de statul membru de origine sau de proveniență;
- e) certificatul eliberat de băncile, inclusiv de întreprinderile de asigurare din statul membru, prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională potrivit prevederilor legale în vigoare în România privind termenii și extinderea acestei garanții.

(4) Autoritățile competente române pot cere solicitantului informații cu privire la formarea însoțită de acesta, necesară stabilirii eventualelor diferențe esențiale față de formarea în

aceeași profesie în România, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritățile competente române se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(5) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) se depun și traduse legalizat în limba română.

(6) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d)-f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii. Autoritățile competente, organismele, precum și alte persoane juridice române implicate asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 784

(1) În cazul în care documentele prevăzute la art. 783 alin. (3) lit. d) nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, autoritățile competente române acceptă o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, o declarație solemnă, făcută de biochimist, biolog sau chimist în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul profesiei, statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la art. 783 alin. (3) lit. e), autoritățile competente române acceptă un certificat privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, eliberat de o autoritate competentă a statului membru respectiv.

Art. 785

În situația în care România este statul membru UE de origine sau proveniență a biochimistului, biologului sau chimistului care solicită recunoașterea calificării într-un alt stat membru UE autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea transmiterii documentelor necesare în termen de 2 luni de la solicitarea statului membru UE gazdă.

Art. 786

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, Ministerul Educației Naționale informează solicitantul asupra documentelor necesare completării acestuia.

(2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Art. 787

Procedura de examinare a cererii de acces la profesie în România înaintată de către biochimistii, biologii sau chimiștii prevăzuți la art. 764 alin. (2) trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților competente române, în oricare dintre cazuri, cu încadrarea în termenul stabilit în acest sens de lege.

Art. 788

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de biochimist, biolog sau chimist eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că biochimistul, biologul sau chimistul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele UE pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, atunci când o autoritate competentă a unui alt stat membru a eliberat un titlu de calificare de biochimist, biolog sau chimist, care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, România, în calitate de stat membru gazdă, are dreptul să verifice pe lângă

organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare de biochimist, biolog sau chimist, dacă:

a) formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare;

b) titlul de calificare eliberat este același cu cel care atestă același ciclu de formare efectuat în statul membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare; și

c) titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie, pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat respectivul titlu de calificare.

(3) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(4) Schimbul de informații între autoritățile competente române și autoritățile competente din celelalte state membre UE în temeiul prezentului articol se efectuează conform Regulamentului IMI, dacă și profesiile de biolog, biochimist sau chimist vor face obiectul actelor comunitare aferente

Art. 789

(1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de în biochimist, biolog sau chimist în România, comise de biochimisti, biologi sau chimiști cetățeni ai unui stat membru, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de biochimist, biolog sau chimist, aplicate pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de biochimist, biolog sau chimist cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, ori fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea profesiei în situația prestării serviciilor de biochimist, biolog sau chimist

Art. 790

(1) Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal profesia într-un stat membru, pot efectua în România în mod temporar și ocazional actele profesiei sale.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al prestării profesiei este stabilit, de la caz la caz, de OBBCR în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 791

(1) Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la obligația autorizării și înscrierii în OBBCR, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una dintre activitățile de

biochimist, biolog sau chimist, în vederea prestării temporare sau ocazionale de servicii în România.

(2) Aceștia sunt înregistrați automat la OBBCR pe durata prestării serviciilor respective, în baza documentelor prevăzute la art. 794, înaintate de prestator.

(3) Exercițiul activităților de biochimist, biolog sau chimist, în aceste situații, se face în concordanță cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de lege pentru biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni români membri ai OBBCR.

Art. 792

Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 790 alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni români membri ai OBBCR.

Art. 793

Prestarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României de către biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru care sunt stabiliți și exercită în mod legal activitățile într-un stat membru, se face cu titlul profesional prevăzut de lege pentru calificarea profesională însușită.

Art. 794

(1) Solicitățile biochimistilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, privind prestarea temporară sau ocazională de servicii în România, se soluționează de către OBBCR.

(2) În cazul în care, solicitantul se află la prima prestare temporară sau ocazională de servicii în România sau în cazul în care în situația acestuia intervin schimbări materiale atestate de documente, acesta va înainta OBBCR:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de biochimist, biolog sau chimist prevăzute de lege ori de normele UE pentru prestarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentului prevăzut la lit. d).

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă prestatorul intenționează să furnizeze, de manieră temporară sau ocazională, în cursul anului respectiv, servicii în România.

(4) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (2) lit. a) este obligatorie și dă acces biochimistului, biologului sau chimistului solicitant la prestarea de servicii pe întreg teritoriul României.

Art. 795

(1) Pentru prima prestare de servicii, OBBCR poate efectua o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului.

(2) Verificarea prealabilă este posibilă numai în vederea evitării daunelor grave care pot fi aduse sănătății pacientului ca urmare a lipsei de calificare profesională a biochimistului,

biologului sau chimistului prestator și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

(3) În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, OBBCR informează biochimistul, biologul sau chimistul prestator cu privire la:

a) decizia de a nu controla calificările acestuia; sau

b) după verificarea calificărilor profesionale, să solicite biochimistului, biologului sau chimistului prestator să promoveze o probă de aptitudini sau să îl informeze cu privire la decizia de a-i permite să presteze serviciile respective.

(4) În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, CBBCR informează biochimistul, biologul sau chimistul prestator, înainte de sfârșitul primei luni de la data primirii declarației și a documentelor anexate la aceasta, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie. Dificultățile se soluționează în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

(5) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale biochimistului, biologului sau chimistului prestator și formarea impusă în România pentru prestarea serviciilor în cauză, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a prestatorului de servicii ori de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, OBBCR oferă prestatorului de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la alin. (3) lit. b), că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care îi lipseau.

(6) OBBCR decide, în urma susținerii probei de aptitudini, cu privire la posibilitatea de furnizare a serviciului de către biochimistul, biologul sau chimistul prestator.

(7) Prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu prevederile alin. (5).

(8) În lipsa unei decizii din partea OBBCR, în termenele stabilite la alin. (3) și (4), serviciile în cauză pot fi prestate.

Art. 796

OBBCR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul biochimistilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru stabiliți într-un stat membru, care prestează temporar sau ocazional de servicii în România

Art. 797

(1) În caz de prestare temporară a serviciilor în România, biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți într-un stat membru, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 798

Autoritățile competente române retrag, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale, eliberate biochimistilor, biologilor sau chimiștilor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. a), c) și e), precum și biochimistilor, biologilor sau chimiștilor stabiliți în România care întrunesc condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. b), d) și f), în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu suspendarea sau interdicția exercitării profesiei.

Art. 799

(1) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al solicitantului informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) La solicitarea statului membru gazdă, autoritățile competente române transmit informațiile solicitate cu respectarea confidențialității informațiilor transmise.

(3) Autoritățile competente asigură schimbul necesar de informații pentru ca plângerea beneficiarului împotriva prestatorului de servicii în regim temporar sau ocazional să fie corect soluționată. În această situație, beneficiarul este informat asupra cursului demersului său.

SECȚIUNEA a 3-a

Aspecte comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii de către biochimisti, biologi sau chimiști

Art. 800

Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei răspund potrivit legii.

Art. 801

(1) Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, titlul legal de formare obținut în statul membru de origine ori de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare este însoțit de numele și locul instituției sau ale organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 802

(1) Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologie al biochimistului, biologului sau chimistului.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni ai unui stat membru, care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române, trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(4) OBBCR este autoritatea competentă să verifice cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activității profesionale în România.

Art. 803

(1) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(2) În aprecierea cunoștințelor lingvistice, OBBCR ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată.

(3) Dovada cunoștințelor lingvistice se poate face cu un certificat de competență lingvistică.

Art. 804

Deciziile OBBCR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de biochimistii, biologii sau chimiștii în cauză la instanța de contencios administrativ.

Art. 805

(1) Autoritățile competente române colaborează îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre, asigurând confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) Schimbul de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale aplicate în caz de fapte grave și precise, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de biochimist, biolog sau chimist, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 806

Schimbul de informații în temeiul art. 799 și 805 dintre autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre se efectuează prin intermediul IMI.

SECȚIUNEA a 4-a

Mecanismul de alertă

Art. 807

OBBCR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la biochimistii, biologii sau chimiștii cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale.

Art. 808

OBBCR transmite informațiile menționate la art. 807 prin alertă în cadrul IMI, cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicție, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea profesionistului în cauză, numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia;
- c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

Art. 809

Cel târziu în termen de 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, OBBCR informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea calificărilor în temeiul prezentelor prevederi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

Art. 810

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzut de prezenta secțiune se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 811

Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la prezenta secțiune, OBBCR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

Art. 812

Biochimiștii, biologii sau chimiștii pentru care OBBCR transmite alerte celorlalte state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

Art. 813

(1) Biochimiștii, biologii sau chimiștii prevăzuți la art. 812 au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau pot solicita OBBCR rectificarea unei astfel de decizii.

(2) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, profesionistul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii. În aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

Art. 814

Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la art. 807.

Cap. VII Răspunderea juridică a biochimistului, biologului sau chimistului

Art. 815

Răspunderea juridică a biochimistului, biologului sau chimistului poate fi:

- a) răspunderea penală, care se angajează potrivit legii;
- b) răspunderea civilă, care se angajează potrivit legii;
- c) răspunderea administrativă, care se angajează potrivit legii;
- d) răspunderea disciplinară, care se angajează potrivit prezentului titlu.

Art. 816

Biochimistul, biologul sau chimistul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei, a Codului de deontologie al biochimistului, biologului sau chimistului și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului OBBCR, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale OIBBCR, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale CBBCR.

Art. 817

Anchetarea abaterii disciplinare este de competența OBBCR.

Art. 818

(1) Plângerea împotriva unui biochimist, biolog sau chimist se depune la colegiul al cărui membru este profesionistul, iar în cazul biochimiștilor, biologilor sau chimiștilor cetățeni ai unui stat membru, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază își desfășoară activitatea.

(2) Consiliul teritorial dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.

(3) În situația respingerii plângerii persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Comisia superioară de disciplină.

(4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 819

(1) În cadrul fiecărui ordin teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în primă instanță și în complet de 3

membri abaterile disciplinare săvârșite de biochimistii, biologii sau chimiștii înscriși în acel colegiu.

(2) Comisia de disciplină care judecă în primă instanță trebuie să se pronunțe în termen de 6 luni de la depunerea plângerii.

(3) La nivelul OBBCR se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri:

a) ca instanță de fond, abaterile săvârșite de membrii organelor de conducere de la nivel teritorial sau național ;

b) în contestație, împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.

(4) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.

(5) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul OBBCR.

Art. 820

Nicio sancțiune disciplinară nu poate fi adoptată, fără ca biochimistul, biologul sau chimistul în cauză să fi fost audiat sau convocat.

Art. 821

(1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de adunarea generală teritorială a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină sunt aleși de Adunarea generală națională, cu excepția membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

(2) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul OBBCR.

(3) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 4 ani.

(4) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al OBBCR, ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică..

Art. 822

(1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(3) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 823

(1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit la bugetul OBBCR;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități specifice profesiei pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al OBBCR.

(2) Retragera autorizației de exercitare a profesiei și calității de membru al OBBCR operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație în domeniu ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 824

(1) Decizia pronunțată se comunică biochimistului, biologului sau chimistului sancționat și Consiliului Național al OBBCR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea sau interzicerea exercitării profesiei se comunică și Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana fizică sau juridică care a făcut sesizarea va fi informată cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină.

(4) În termen de 15 zile de la comunicare, biochimistul, biologul sau chimistul sancționat, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau președintele OBBCR poate contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, biochimistul, biologul sau chimistul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.

Art. 825

(1) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 823 alin. (1) lit. a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută art. 823 alin. (1) lit. e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul retragerii autorizației de exercitare a profesiei și calității de membru al OBBCR, biochimistul, biologul sau chimistul poate face o nouă cerere de redobândire a autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea autorizației de exercitare a profesiei și a calității de membru al OBBCR se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsuri de obligare a biochimistului, biologului sau chimistului la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală ori alte forme de pregătire profesională, radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii ducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 826

(1) Procedura privind desfășurarea anchetei disciplinare, constatarea abaterii disciplinare, aplicarea și prescripția sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Statutul OBBCR.

(2) Unitățile implicate au obligația de a pune la dispoziție comisiilor de disciplină sau persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Cap. VIII Organizarea și funcționarea Colegiului Biochimiștilor, Biologilor sau Chimiștilor din România

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 827

(1) OBBCR este organism profesional, apolitic, fără scop lucrativ, de drept public, cu responsabilități delegate de Ministerul Sănătății, în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei de biochimist, biolog sau chimist ca profesie liberală, de practică publică autorizată.

(2) OBBCR are autonomie instituțională în domeniul său de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

(3) Ministerul Sănătății urmărește modul de respectare a prevederilor legale în activitatea CBBCR.

(4) OBBCR cuprinde toți biochimiștii, biologii sau chimiștii care exercită profesia în condițiile prezentului titlu.

Art. 828

(1) OBBCR se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

(2) Între OBBCR și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.

(3) Sediul OBBCR este în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile OBBCR

Art. 829

(1) OBBCR are în principal următoarele atribuții:

a) în calitate de autoritate competentă în domeniu asigură autorizarea, monitorizarea și controlul exercitării profesiei de biochimist, biolog sau chimist, în colaborare cu Ministerul Sănătății;

b) autorizează exercitarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist pe teritoriul României;

c) elaborează și emite cardul profesional european, pentru membrii săi, în conformitate cu normele Uniunii Europene;

d) asigură schimbul de informații, prin intermediul IMI, conform prezentului titlu;

e) recunoaște titlurile de calificare dobândite în celelalte state membre;

f) adoptă Codul de deontologie al biochimistului, biologului sau chimistului;

g) instituie și supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate a serviciilor profesionale în domeniu, precum și a normelor deontologice;

h) instituie un cadru de promovare și dezvoltare a competenței profesionale;

i) reprezintă interesele membrilor săi în fața autorităților publice și administrative, în cadrul organismelor profesionale internaționale, precum și în litigiile cu terții;

j) ține evidența biochimiștilor, biologilor sau chimiștilor autorizați și, după caz, acordă, certifică, suspendă și retrage dreptul de exercitare a profesiei;

k) mediază și arbitrează divergențele între membrii săi, precum și între aceștia și terți;

l) întocmește, actualizează permanent secțiunea biochimiștilor, biologilor sau chimiștilor din cadrul Registrului Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate și înaintează trimestrial Ministerului Sănătății un raport privind situația numerică a membrilor săi, precum și a evenimentelor înregistrate în domeniul autorizării, controlului și supravegherii profesiei;

m) avizează înființarea cabinetelor private, indiferent de forma lor juridică.

(2) Prin Statutul OBBCR sunt prevăzute și alte atribuții specifice.

Art. 830

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul titlu, CBBCR, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

SECȚIUNEA a 3-a

Membrii CBBCR

Art. 831

- (1) În vederea exercitării profesiei de biochimist, biolog sau chimist, biochimistii, biologii sau chimiștii cetățeni români sau cetățeni ai unui stat membru, stabiliți în România, precum și biochimistii, biologii sau chimiștii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 764 alin. (2) lit. c) și e) au obligația să obțină autorizația de liberă practică și să se înscrie în OBBCR.
- (2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al OBBCR, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.
- (3) Calitatea de membru al OBBCR o pot păstra, la cerere și biochimistii, biologii sau chimiștii pensionari care au practicat profesia de biochimist, biolog sau chimist .
- (4) Membrii OBBCR sunt înscriși în Registrul Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate.
- (5) Evidența și identificarea membrilor OBBCR se vor putea face și prin folosirea codului numeric personal.

Art. 832

Membrii OBBCR sunt obligați să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, gradul și specialitatea pe toate buletinele pentru analizele pe care le efectuează

Art. 833

- (1) La cerere, membrii OBBCR care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei, pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.
- (2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al OBBCR se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezentul titlu.
- (3) Întreruperea exercitării profesiei de biochimist, biolog sau chimist pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept pierderea calității de membru al OBBCR.

Art. 834

- (1) Biochimistii, biologii sau chimiștii care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 764 alin. (2) se pot înscrie ca membri ai OBBCR la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în a cărui rază își au domiciliul sau reședința.
- (2) Biochimistii, biologii sau chimiștii luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizare și funcționare

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 835

- (1) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte un colegiu al biochimistilor, biologilor sau chimiștilor, format din toți biochimistii, biologii sau chimiștii care exercită profesia în unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumit în continuare colegiul teritorial.
- (2) Colegiile teritoriale au personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. Patrimoniul se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.
- (3) Sediul colegiului teritorial este în orașul de reședință a județului sau în municipiul București.
- (4) Niciun colegiu teritorial nu poate funcționa în afara OBBCR.

Art. 836

- (1) Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

- a) adunarea generală teritorială;
 - b) consiliul teritorial;
 - c) președintele colegiului teritorial.
- (2) Adunarea generală teritorială este formată din toți membrii OBBCR autorizați care își desfășoară activitatea în cadrul unui colegiu teritorial.
- (3) Adunarea generală teritorială alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii consiliului teritorial și reprezentanții în Adunarea generală națională, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală teritorială întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.
- (4) Consiliul teritorial are un număr de membri proporțional cu numărul biochimistilor, biologilor sau chimiștilor înscrși în evidența colegiului teritorial la data alegerilor, respectiv:
- a) 5 membri, pentru un număr de la 41 până la 100 de biochimști, biologi sau chimiști înscrși;
 - b) 7 membri, pentru un număr de la 101 până la 500 de biochimști, biologi sau chimiști înscrși;
 - c) 9 membri, pentru un număr de peste 500 de biochimști, biologi sau chimiști înscrși.
- (5) Consiliul teritorial alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, președintele Consiliului teritorial.
- (6) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere în cadrul CBBCR, încheie fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a prevederilor legale în vigoare.

Art. 837

- (1) OBBCR este format din toți biochimștii, biologii sau chimiștii înscrși în colegiile teritoriale.
- (2) OBBCR are personalitate juridică, patrimoniu și buget proprii. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile colegiilor teritoriale în cotă fixă de 20% din cuantumul cotizațiilor. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 838

- (1) Organele de conducere la nivel național ale OBBCR sunt:
- a) Adunarea generală națională;
 - b) Consiliul național;
 - c) președintele.
- (2) Adunarea generală națională este constituită din reprezentanții aleși ai biochimștilor, biologilor sau chimiștilor din cadrul colegiilor teritoriale, conform normei de reprezentare de 1 la 40 și reprezentantul Ministerului Sănătății.
- (3) Adunarea generală națională alege din rândul membrilor săi, prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii Consiliului național, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor săi. În cazul în care la Adunarea generală națională întrunită cu ocazia alegerilor nu este prezent un număr de 2/3 din numărul total al membrilor, în termen de 14 zile se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărei rezultat va fi validat cu majoritate simplă, indiferent de numărul participanților.
- (4) Consiliul național este format din 16 membri, câte doi membri din fiecare regiune de dezvoltare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.
- (5) Consiliul național se întrunește legal în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi și ia decizii cu votul majorității simple.
- (6) Consiliul național se întrunește lunar în ședințe ordinare sau, ori de câte ori este nevoie, la cererea președintelui ori a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(7) Activitatea OBBCR este coordonată între sesiunile Consiliului național, de către președintele OBBCR

(8) Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România este ales dintre membrii Consiliului național, prin vot secret și liber exprimat, cu ocazia primei ședințe de plen.

(9) Pe durata mandatului, persoanele care detin functii de conducere in cadrul OBBCR, vor încheia fie contract de mandat, fie contract individual de munca, conform funcției detinute și a dispozițiilor legale.

SECȚIUNEA a 5-a

Venituri și cheltuieli

Art. 839

Veniturile OBBCR se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizațiile lunare ale membrilor;
- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație continuă;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) amenzi, prevăzute la art. 823 alin. (1) lit.d);
- i) alte surse.

SECȚIUNEA a 6-a

Raportul între MS și OBBCR

Art. 840

Ministerul Sănătății, urmărește ca activitatea OBBCR să se desfășoare în condițiile legii.

Art. 841

Ministerul Sănătății numește un reprezentant în Consiliul național al OBBCR.

Art. 842

(1) În cazul în care reprezentantul Ministerului Sănătății constată că nu sunt respectate prevederile legale, acesta sesizează organele de conducere ale OBBCR.

(2) În termen de 15 zile de la efectuarea demersului prevăzut la alin. (1), organele de conducere ale CBBCR adoptă măsurile necesare de încadrare în normele în vigoare și informează Ministerul Sănătății în acest sens.

Art. 843

În cazul nerespectării prevederilor art. 842, Ministerul Sănătății se adresează instanțelor judecătorești competente.

Cap. IX Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 844

În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de biochimist, biolog sau chimist pe teritoriul României, Ministerul Educației Naționale în colaborare cu OBBCR recunoaște calificările de biochimist, biolog sau chimist dobândite într-un stat membru de cetățeniei acestui stat, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

Art. 845

- (1) Recunoașterea calificărilor profesionale de biochimist, biolog sau chimist dobândite pe teritoriul unui stat membru se realizează de către OBBCR sub îndrumarea și supravegherea Ministerului Sănătății.
- (2) În acest sens, OBBCR înaintează semestrial Ministerului Sănătății rapoarte cu privire la activitățile desfășurate în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale.
- (3) Normele privind întocmirea, emiterea și utilizarea dovezilor de onorabilitate și moralitate profesională ale biochimistilor, biologilor sau chimiștilor se elaborează în colaborare de autoritățile competente române definite de prezenta lege și se aprobă prin hotărâre a Consiliului național al OBBCR.

Art. 846

- (1) Atribuțiile OBBCR nu pot fi exercitate de nicio altă asociație profesională.
- (2) OBBCR nu se poate substitui organizațiilor patronale sau sindicale și în îndeplinirea atribuțiilor sale nu poate face uz de prerogativele acestora prevăzute de lege.
- (3) Membrii OBBCR pot face parte și din alte asociații profesionale.

Art. 847

- (1) Statutul și Regulamentul de organizare și funcționare ale OBBCR se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea OBBCR.
- (2) Statutul OBBCR, Codul de deontologie al biochimistului, biologului sau chimistului, precum și deciziile Consiliului național care privesc organizarea și funcționarea OBBCR sau drepturile și obligațiile, biochimistilor, biologilor sau chimiștilor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 848

- (1) Actualele organe de conducere ale OBBCR de la nivel național și teritorial rămân în funcție și își exercită mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.
- (2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a noului statut al OBBCR se organizează comisii de disciplină, în condițiile prezentului titlu.

Art. 849

Pe durata exercitării profesiei biochimistul, biologul sau chimistul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 850

- (1) Practicarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal, cu modificările și completările ulterioare.
- (2) OBBCR, prin organele de conducere ale colegiului teritorial, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală ori autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebuințează fără drept titlul ori calitatea de biochimist, biolog sau chimist sau care practică în mod nelegal profesia.
- (3) Acțiunea penală împotriva unui membru al OBBCR cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de biochimist, biolog sau chimist se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului al cărui membru este profesionistul respectiv.
- (4) Instanțele de judecată civile sau penale, din oficiu, comunică OBBCR hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care s-au pronunțat cu privire la fapte exercitate în timpul și în legătură cu profesia pe teritoriul României.

Art. 851

Prevederile prezentului titlu se completează cu Legea nr. 200/2004, privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare

Titlul X Sancțiuni

Art. 852

(1) Amenințarea săvârșită nemijlocit ori prin mijloace de comunicare directă contra unui medic, medic dentist, farmacist, asistent medical, asistent medical generalist, moașă, fizioterapeut, șofer de autosanitară, ambulanțier sau oricărui al personal din sistemul de sănătate, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Lovirea sau orice acte de violență săvârșite împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Vătămarea corporală săvârșită împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

(4) Vătămarea corporală gravă săvârșită împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 853

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani și interzicerea unor drepturi, următoarele fapte:

a) exercitarea profesiei sub pseudonim;

b) furnizarea de servicii medicale în spații comerciale unde este vândută aparatura pe care o prescriu sau pe care o utilizează.

Art. 854

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 4 ani și interzicerea unor drepturi, primirea de avantaje în natură sau în bani, sub orice formă, direct sau indirect, de la societăți comerciale, care produc și/sau comercializează medicamente sau dispozitive medicale care fac obiectul decontării prin sistemul de asigurări sociale de sănătate.

Art. 855

Nu constituie infracțiune, prin excepție de la prevederile art. 854:

a) avantajelor prevăzute în contracte, avizate de organismele profesionale, care au ca obiect explicit și scop real activități de cercetare sau de evaluare științifică, realizate în condițiile legii;

b) avantajelor oferite, direct sau indirect, cu ocazia unor conferințe de promovare sau cu caracter exclusiv profesional și științific, în situația în care sunt prevăzute în contractul încheiat între societate și profesionist, iar organizarea conferinței este avizată de organismul profesional.

Titlul XI

Registrul Național al Profesiștilor din Sistemul de Sănătate

Art. 856

În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) profesioniști-medici, farmaciști, medici dentiști, asistenți medicali, asistenți medicali generaliști, moașe, tehnicieni dentari, dieteticieni, fizioterapeuți, biochimiști, biologi și chimiști ;
- b) organisme profesionale-organismele profesionale ale profesiilor de medic, farmacist, medic dentist, asistent medical, asistent medical generalist, moașă, tehnician dentar, dietetician, fizioterapeut, biochimiști, biologi și chimiști.

Art. 857

- (1) În scopul dezvoltării celor mai eficiente politici de resurse umane pentru asigurarea stării de sănătate a populației se înființează Registrul Național al Profesioniștilor din Sistemul de Sănătate, denumit în continuare Registrul Național.
- (2) Registrul Național este o platformă electronică în proprietatea Ministerului Sănătății, având regimul juridic al unei baze de date, cu scopul de a furniza datele necesare pentru managementul și politicile de resurse umane în sănătate.

Art. 858

- (1) Ministerul Sănătății, prin structura competentă din cadrul acestuia sau prin Institutul Național de Sănătate Publică, coordonează Registrul Național, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal, prin îndeplinirea următoarelor atribuții:
 - a) organizează datele care trebuie înregistrate;
 - b) asigură asistență organismelor profesionale în gestionarea Registrului Național;
 - c) acordă, la solicitarea unei autorități sau persoane autorizate, informații privind un profesionist inclus în Registrul Național;
 - d) colaborează cu organismele profesionale pentru gestionarea eficientă a Registrului Național.
- (2) Metodologia de utilizare a Registrului Național se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea organismelor profesionale.

Art. 859

Registrul Național se compune din 8 părți, corespunzătoare următoarelor profesii:

- a) medic;
- b) medic dentist;
- c) farmacist;
- d) asistent medical, asistent medical generalist și moașă;
- e) tehnician dentar;
- f) dietetician;
- g) fizioterapeut;
- h) biochimist, biolog și chimist.

Art. 860

- (1) Informațiile privind profesioniștii, care trebuie colectate în Registrul Național sunt:
 - a) date de identificare personală;
 - b) informații privitoare la formarea profesională;
 - c) informații cu privire la locul de muncă;
 - d) informații privind autorizarea exercitării profesiei;
 - e) modalitatea de prestare a activității respectiv cu titlul permanent, temporar sau ocazional;
 - f) restricțiile sau interdicțiile cu privire la desfășurarea activităților profesionale.
 - g) informații privind statutul acestuia, dacă este activ sau nu.

Art. 861

- (1) Organismele profesionale sunt obligate să înregistreze profesioniștii în Registrul Național, după dobândirea calității de membru al organismului profesional sau după depunerea

solicităților de prestare cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organismele profesionale transferă în Registrul Național toate informațiile cuprinse în registrul unic de la nivelul fiecărui organism profesional, pe care le actualizează, pentru a corespunde informațiilor care trebuie înregistrate potrivit prezentului titlu.

Art. 862

(1) Organismele profesionale desemnează persoanele care vor avea rolul de administratori de date.

(2) Administratorii de date prevăzuți la alin. (1) au următoarele obligații:

a) înregistrează în Registrul Național membrii organismelor profesionale sau profesioniștii care prestează serviciile cu titlul temporar sau ocazional;

b) operează modificări în datele înregistrate, în raport cu modificările apărute în situația profesioniștilor;

d) validează înregistrările în Registrul Național;

(3) Profesioniștii care devin membri ai organismelor profesionale sau exercită cu caracter temporar, după intrarea în vigoare a prezentei legi sunt înregistrați în Registrul Național în termen de 2 zile de dobândirea calității de membru.

Art. 863

(1) Profesioniștii sunt obligați să transmită orice informație solicitată de organismele profesionale, care urmează să fie incluse în Registrul Național.

(2) Organismele profesionale au dreptul să solicite și să verifice informațiile primite de la profesioniști, în scopul obținerii de informații pentru înscrierea în Registrul Național, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 864

În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății adaugă Registrul Național în Sistemul de informare al pieței interne (IMI), în temeiul art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 865

Organismele profesionale sunt obligate ca în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi să înregistreze în Registrul Național, profesioniștii din sistemul de sănătate, care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt membri ai acestora.

Art. 866

Până la data la care Registrul Național începe să funcționeze, rămân în vigoare registrele gestionate de organismele profesionale, respectiv: Registrul unic al medicilor din România, Registrul unic al medicilor dentiști din România, Registrul unic al farmaciștilor din România, Registrul național unic al asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România, Registrul unic al tehnicienilor dentari din România, Registrul unic al biochimicilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar.

Art. 867

Registrul Național se publică pe site-ul Ministerului Sănătății, cu respectarea Legii 506/2004, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Titlul XI Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 868

Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) la anexa nr. 2 partea A, după pct. 69 se introduc două noi puncte, punctele 69¹ și 69², cu următorul cuprins:

”69¹ dietetician;

69² fizioterapeut”;

b) la anexa nr. 3 Lista autorităților competente corespunzătoare fiecărei profesii reglementate în România, punctul 15 de la litera A. Profesiile reglementate care necesită cel puțin 3 ani de studii superioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. Colegiul Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor din România - biochimist în sistemul sanitar; biolog în sistemul sanitar; chimist în sistemul sanitar;”

c) la anexa nr. 3 partea A, după pct. 34 se introduc două noi puncte, punctele 34¹ și 34², cu următorul cuprins:

”34¹ Colegiul Dieteticienilor din România - dietetician;

34² Colegiul Fizioterapeuților din România- fizioterapeut”

d) la anexa nr. 8 partea A, după lit. g) se introduc două noi litere, literele h) și i) cu următorul cuprins:

”h) dietetician;

i) fizioterapeut”

Art. 869

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Titlul XII, Titlul XIII, Titlul XIV, Titlul XV din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372 din 28 aprilie 2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 28 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 256/2015 privind exercitarea profesiei de dietetician, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Dieteticienilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 5 noiembrie 2015;

d) Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 17 noiembrie 2016;

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2012 privind echivalarea titlurilor de medic specialist eliberate de Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 10 decembrie 2012;

f) Lege nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 836 din 25 noiembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

g) Legea nr. 96/2007 privind exercitarea profesiei de tehnician dentar, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Tehnicienilor Dentari din România, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 267 din 20 aprilie 2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

